

1952

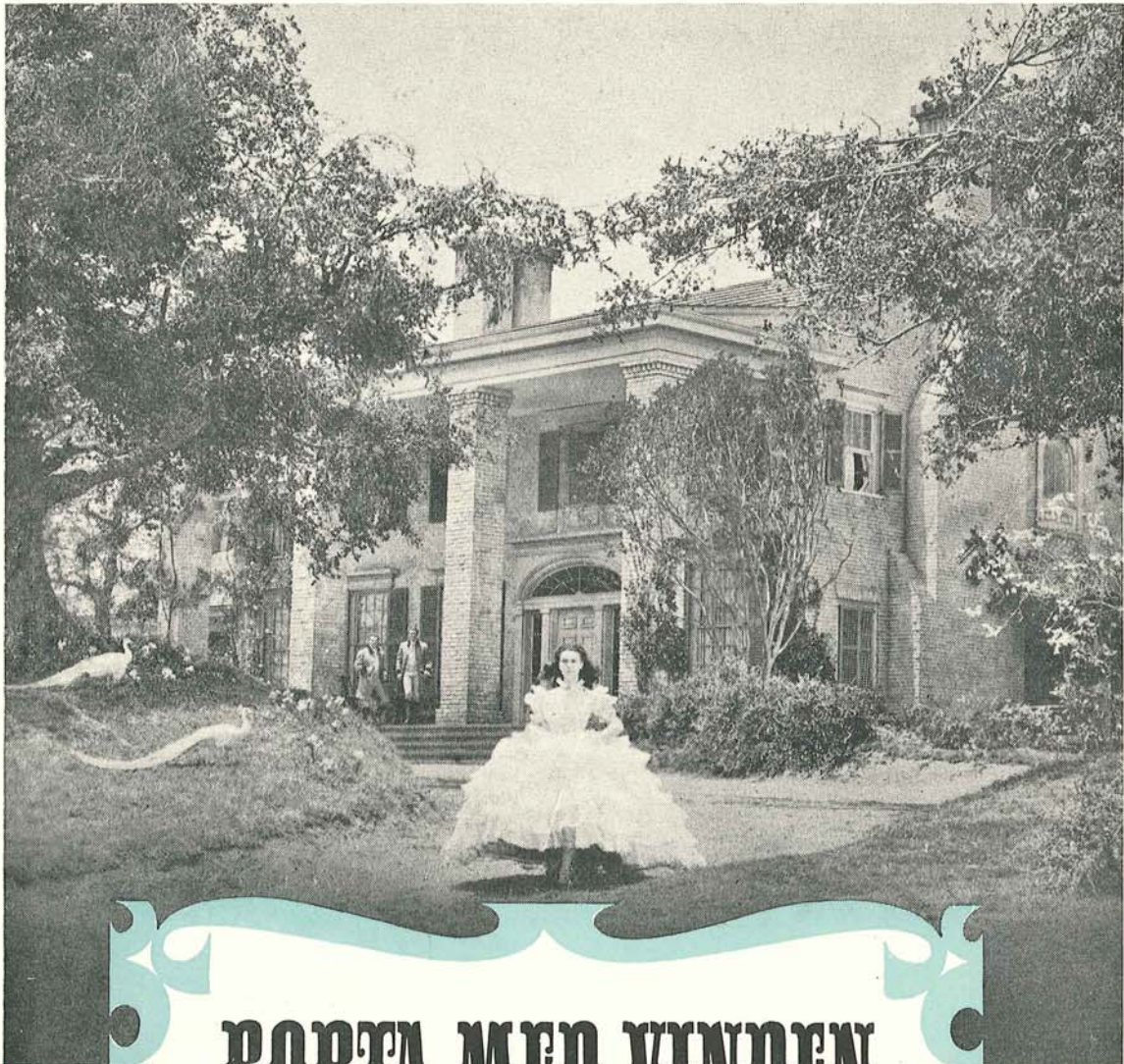
N:r 6-7

BIOGRAFÄGAREN

Årg. 27

Organ för Sveriges Biografägareförbund

Kr. 2:—

BORTA MED VINDEN

Metro-Goldwyn-Mayers makalösa film
i David O. Selznicks produktion — den
största succén i filmens historia — börjar
på nytt sitt segertåg över hela landet...

ERNEMANN IX

Den **nya** ZEISS-IKON projektorn

1. Ultramodern, driftsäker konstruktion
2. Specialfläkt för bländarehuskyllning
3. Helautomatiskt brandskydd
4. Bilddel och ljuddel monterade på utbytbara plattor
5. Inbyggd Zeiss-Ikon tontillsats
6. Alternativt leverans projektorn även utan tontillsats
7. Magnet-oljefilter
8. Zeiss-Ikon-antireflexobjektiv
9. Direktkopplad motor
10. HI-LI bågampa Ikosol II
11. Ernemann-kvalitet
12. Gynnsamt pris

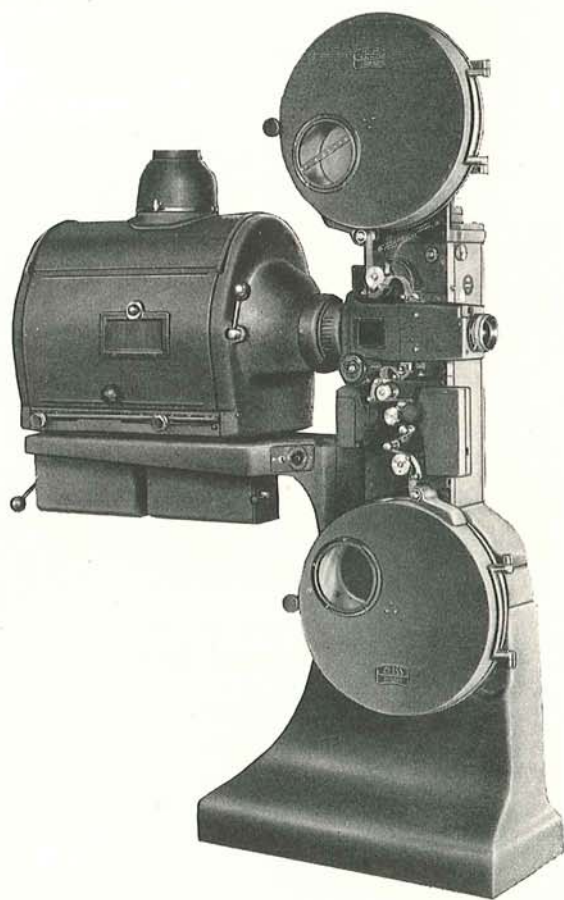

Föregångare i kino

Införda offert från:

A.B. UNIPHON

Västmannagatan 8 - Stockholm - Tel. 10 06 88, 20 86 84

BIOGRAFÄGAREN

ORGAN FÖR SVERIGES
BIOGRAFÄGAREFÖRBUND

Redaktör och ansvarig utgivare: ERIC A. PETERSSON
Redaktionschef: PER GUNVALL
Redaktion och expedition: Stureplan 13, Stockholm
Tel. Red.: 20 81 15. Exp.: 10 57 98, 10 57 99. Postgiro 54057

ZETTERLUND & THELANDERS BOKTRYCKERI-A.-B., STOCKHOLM 1952.

Årg. 27 26 AUGUSTI 1952 Nr 6—7

SÄSONGSTART

NÄR BIOGRAFERNA DETTA ÅR startar höstsäsongen bör det kunna ske med en viss optimism. Dels tycks det inte råda någon tvekan om att publikens filmintresse är utomordentligt levande och vitalt, dels lovar den nya repertoaren många goda filmer.

DE SVENSKA FILMATELJÉERNA har under sommaren arbetat för högtryck och de filmer som nu är färdiga eller redan haft sin premiär ger vackra löften om en kvalitetsmässig underhållning. Den första svenska långfilm i Gevacolor, *Eldfågeln*, fick en uppmärksammad världspremiär i Stockholm och ger ju ett oförtydligt besked om att den svenska filmproduktionen här medvetet siktar på en konkurrens med den på resurser så rika utländska filmproduktionen och av allt att döma ser ut att lyckas. Överhuvudtaget har man all anledning att glädja sig över de internationella framgångar som svensk film under det senaste året vunnit.

Det började med den vackra seger som *Fröken Julie* inhöstade och som förde denna berömda svenska film ända bort till Japan. Fortsättning följde med *Sommarlek* och *Hon dansade en sommar*, som nu går i Paris och tilldragit sig betydande uppmärksamhet i en rad andra länder dit den sålts. Och nu står *Eldfågeln* beredd att föras ut på världsmarknaden. Det förhandsintresse från utländska intressenter som visats en sådan

film som *Barabbas* vittnar också om att svensk filmproduktion idag inte längre är en isolerad företeelse i en avkrok av världen. Det öppnar gynnsamma framtidsutsikter samtidigt som det givetvis ökar förpliktelserna och skärper ansvaret.

SER MAN PÅ den aktuella repertoaren så förefaller det som om svensk film överhuvudtaget ligger bra till — en del lustspel har god vind i seglen och den exceptionella *Hon dansade en sommar* kan notera ett tämligen unikt rekord — 37 veckor på premiärbiografen! Det bevisar bättre än någonting annat att det verkligen finns en oerhört stor publik för en film som faller i smaken.

Flera av de utländska filmerna från förra säsongen håller sig kvar på stockholmsbiograferna. Även här kan man notera ett ganska unikt exempel — det är *Borta med vinden*, som i sin tredje repriskörning nått 14:de veckan.

FILMTILLGÅNGEN är riklig och någon stagnation eller tillbakagång i de olika filmproducerande länderna kan icke förväntas. Det finns alltså alla skäl att starta den nya säsongen med gott hopp och att sätta till alla klutar för att få ut det mesta möjliga av filmerna. Biografägarnas insatser på den punkten är icke de minst betydelsefulla.

GENOM TITGLUGGEN

Svenska Filmsamfundet

delade under traditionsenliga solenna former ut sina plaketter för 1951 vid en festföreställning på Röda Kvarn i maj. Plaketterna överlämnades till Inga Tidblad och Göran Strindberg och för övrigt bjöd programmet på en intressant och väl sammanställd filmvisning. Där fick man se »Images médiévales», en färgfilm om människans liv under medeltiden, byggd på illuminerade handskrifter i Bibliothèque National i Paris. Vidare en abstrakt, tecknad färgfilm, »Be gone dull care», av kanadensaren Norman McLaren och med musik av Oscar Peterson. »Indisk by» av Arne Sucksdorff har sedan maj hunnit bli känd på den ordinarie repertoaren och dit kommer inom kort också de tre filmer ur vilka gavs ett smakprov. Det var den engelske »The magic box», den amerikanska »Singin' in the rain» samt den franska filmen »Riddar Blåskägg».

Föreningen Filmkamraterna

avhöll den 30 maj årsmöte, varvid följande styrelse valdes för det nya arbetsåret: Ordförande, Ernst Håkansson; V. ordförande, Sture Sjöstedt; Sekreterare, Nils Persson; Kassör, Bengt Ellioth; Klubbmästare, Lennart Frankzén; V. klubbmästare, Bengt Bengtsson; Suppleanter, Kurt Pihl och Åke Edh.

Efter mötet samlades medlemmarna med sina damer till middag i Forestas festvåning, varefter dansen trädde till tonerna av Arthur Österwalls orkester.

Karl Kilbom,

som under 12 år varit verkställande direktör i Folkets Husföreningarnas Riksorganisation, avgick i maj med pension från sin befattning och lämnade samtidigt sina uppdrag i Sveriges Folkbiografer och Nordisk Tonefilm, men kvarstår dock i det senare företaget som rådgivare i frågor angående inspelning och filminköp. Som hans efterträdare som verkställande direktör har Arne Elmgren inträtt.

Carl-Gerhard Wallman

har under sommarens lopp utnämnts till RKO:s »general sales manager» för Europa och Främre orienten och därmed bekläder för första gången en skandinav denna viktiga och betydelsefulla post. Som försäljningsdirektör för detta väldiga område kommer Wallman att ha överinsendet av filmförsäljningen i Frankrike, Tyskland, Italien, Belgien, Holland, Schweiz, Spanien, Portugal, Sverige, Norge, Danmark, Finland, Egypten och Israel.

Den genuine stockholmspojken Carl-Gerhard Wallman knöts redan i unga år till RKO Radio Film och betraktas med rätta inom detta företag som en av dess pionjärer. Ja, han framstår idag som den av RKO:s medarbetare på den europeiska kontinenten som varit längst i

tjänst. Wallman gjorde sin entré i RKO den 10 juni 1929 — det var på bolagets New York-kontor, där Robert S. Wolff då var chef. Där skaffade sig Wallman sina första och sina grundläggande erfarenheter och lärdomar i konsten att sälja film.

De problem ifråga om filmförsäljning som inte Wallman stötte på där fick han stifta närmare bekantskap med när han senare placerades i England. Han sattes

CARL-GERHARD WALLMAN
Europachef

i samma bil som en av RKO:s filmförsäljare där och de kuskade runt och sålde film hela dagarna. Wallman purrades kl. 6 på mornarna och sedan kördes det hårt hela dagarna. Nå, tänkte Wallman, det där är nog bara början — det orkar väl min nye vän inte med så längre. Men han höll programmet från kl. 6 på mornarna till kl. 11 på kvällarna under veckans fem första dagar. Varför? Jo, han ville hem till sin fru på lördag och söndag.

Efter en nära 10-årig skolning återvände Wallman till sitt hemland — han skulle organisera RKO:s egen distribution i Sverige. Och redan under sitt första år, det var 1935, vann RKO i Sverige Quigleys silverplakett för bästa exploatering. Sedermera skulle Wallman också komma att organisera RKO:s övriga kontor i Skandinavien och 1948 blev han chef för RKO i Sverige, Norge, Danmark, Finland och Island.

Domänerna växte med andra ord efter hand och när Carl-Gerhard Wallman idag står som RKO:s europachef vill man gratulera en av branschens mest charmfulla och skickliga män och önska honom lycka till på hans stora, intressanta verksamhetsfält, som torde passa världsmannen och den eminente fackmannen Wallman som handsken handen.

NÄSTA NUMMER

av *Biografägaren* utkommer den 19 september.

*

Material, såväl till text som annonser, skall vara tidningen tillhanda senast den 6 sept.

Under sommaren

har Columbia hållit sin fjärde efterkrigs-kongress med representanter för Europa och Medelhavsländerna i Rom. Svenska Columbia representerades av dir. Oscar Björkman, red. Kurt Linder och bolagets resande, herr Bertil Jansson. Bland annat visades flera av den nya säsongens Columbiafilmer, såsom Rita Hayworths come-back-film *Trinidad* samt producenten Stanley Kramers nya lyckokast i komedigenren, *The Happy Time*, med Charles Boyer, Louis Jourdan och Linda Christian.

UR GÄSTBOKEN

Lawrence Weingarten:

LAWRENCE WEINGARTEN
Produktionslejon

En av MGM:s produktionschefer, mr. Lawrence Weingarten, kom i augusti på besök i Sverige. Mr. Weingarten, som leder iscensättandet av 8—10 filmer per år, framträder dessutom själv som produktionsledare och svarar i denna egenskap bl. a. för de senaste årens stora Tracy-Hepburn succéer. »Årets kvinna», »Utan kärlek» och »Adams revben» vittnar om hans kvalifikationer, när det gäller komedier.

Under sin vistelse i Stockholm hade Weingarten tillfälle att besöka en hel del biografer.

— Ni har en synnerligen föredömlig biografkultur i ert land, säger han. Jag är verkligen imponerad av biografernas vackra arkitektoniska utformning och deras gedigna komfort. Eftersom jag inte bara tittat på de stora premiärteatrarna utan även på de många »second-runs» förstår jag, att denna höga standard är kännetecknande för landet i dess helhet.

Lawrence Weingarten, som i begynnelsen av sin karriär var pressagent åt bl. a. den då så populära Jackie Coogan, kom 1931 till MGM som publicity manager. Han blev så småningom bolagets främsta litterära bedömare och kom under denna tid att intensivt samarbeta med Irving Thalberg. Sedan ett tiotal år är han den som jämte Dore Shary — MGM:s högste produktionsledare — har den avgörande bestämmanderätten beträffande manusskript och produktionsdetaljer för MGM-filmer.

Särskilt gladd sig mr. Weingarten att i Stockholm få träffa sin gamle vän Victor Sjöström som bl. a. tog honom med på en sightseeing till SF:s Råsunda-ateljéer.

— Det är precis som i Hollywood, sade Weingarten, bara med den skillnaden att hos oss är allt i större skala.

Sol Lesser:

MÖTE PÅ BROMMA

Sol Lesser och Carl-Gerhard Wallman.

Till Bromma kom en sommardag hollywoodproducenten Sol Lesser. Säger man att det är han som svarat för Tarzanfilmerna framstår bilden av en framgångsrik amerikansk filmman klar och tydlig. Nu var han på besök i Sverige för första gången i sitt liv och här togs han om hand av dir. Carl-Gerhard Wallman i RKO.

Spencer Tracy:

Det rådde nog ingen tvekan om att få filmstjärnor har verkat så direkt utflyttade ur filmrutan in i privatlivet, som Spencer Tracy. Ja, privatlivet är kanske för mycket sagt om en hollywoodstjärna, som pressas ner i Grands pressmottagningssoffa och sedan manglas med frågor av alla de sorter. Eftersom Tracy är amerikanare kan han konstet att besvara dem utan att säga för mycket eller med en min förråda en uppfattning som han inte har täckning för i svaret.

Han var samme trivsamme, charmfulle och utomordentligt vänlige man han varit i så många filmer. Det var

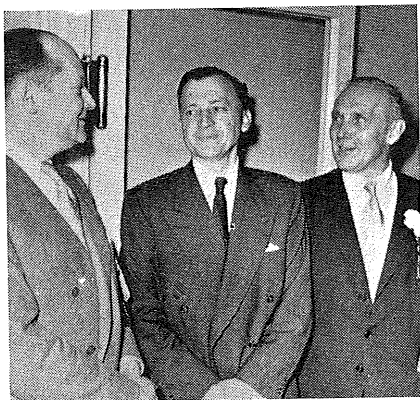

SPENCER TRACY Diplomat

nog ganska säkert att han mer än gärna skulle vilja spela »Barabbas» i en amerikansk film, men om det gick att genomföra visste han ingenting om. Han såg under sitt besök i Stockholm det av den svenska filmen som var färdigtaget.

Besöket i Stockholm varade endast ett par dagar. Han återvände sedan till Norge för att fiska färdigt och för att rekreatera sig inför kommande filmjobb.

John Davis, F. M. F. West:

TRIO John Davis, William Bendtz och F. M. F. West.

Två prominenta förgrundsfigurer inom engelsk film, John Davis och Air Commodore F. M. F. West har varit på Sverigevisit. De kom från Rankfilm och mottogs av dir. Villiam Bendtz. Mr Davis är chef och verkställande direktör för Rankfilms 150 bolag och Air Commodore West chef för distributionen till de 60-tal länder som Ranks filmer går ut till.

Genom att

Decca nyligen övertagit J. Arthur Ranks intressen, kontrollerar bolaget nu 42 % av aktiestocken i Universal-International. Deccas högste chef, Milton R. Rackmil, har vid bolagsstämman den 8 juli utsetts till president även i Universal, men bolagets tidigare chef, N. J.

Blumberg, kvarstår som styrelsens ordförande.

Vid detta tillfälle utsågs även Alfred E. Daff till »Executive Vice President».

Mr Rackmil har många års erfarenhet i nöjesbranschen, och var en av grundarna av Decca grammofonbolag år 1934. Han har varit bolagets president sedan 1949.

Under det senaste året har Decca i olika etapper förvärvat stora intressen i Universal, och genom övertagandet av Ranks stora aktiepost för någon tid sedan, konsoliderade Decca sina intressen. Mr Rackmil kvarstår som president i Decca, och ett samarbete kommer att etableras mellan de två bolagen.

Mr Blumberg, som nyligen firade sitt 40-års-jubileum i filmbranschen, har varit Universals direktör sedan 1938.

Mr Alfred E. Daff är välkänd för många av Sveriges biografägare från sina besök här i landet under den tid då han var Universals utlandschef. Han började sin karriär inom bolaget för 32 år sedan vid filialen i Australien och blev 1950 försäljningschef för hela världen. På sin nya post kommer han även att få stort inflytande på produktionen.

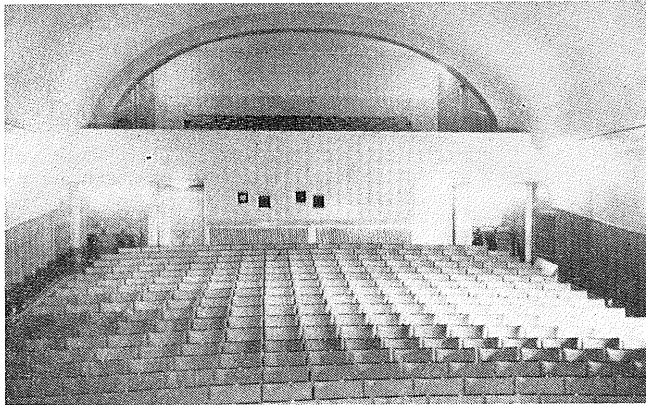
MILTON R. RACKMILL President

FÖDELSEDAGSBLOMMA

Bernhard Forssberg, Värmdö, 90 år.

Om än en smula post festum är det oss dock angeläget att saluera en av branschens verkliga pionjärer, Bernhard Forssberg, som i somras, närmare bestämt den 13 juni, fyllde 90 år. Han inträdde i branschen så tidigt som 1900 — ja, det är så tidigt att man knappast kan tala om någon bransch vid den tiden. Alltnog, han gav sig ut i godtemplarlokalerna med ett 10-tal filmrullar under armen. Det tog 20 minuter att veva dem, så därför tog han alltsammans om igen och gav dessutom publiken ett litet föredrag på köpet. Det var i Enköping han började. Han gjorde utflykter med sina filmrullar ända upp till Storvik och drog sedan söderöver.

Men Bernhard Forssberg arbetade stort och fritt och stack över både till Finland och Norge och gav bioföreställningar. Han kan med andra ord se tillbaka på ett rikt och givande liv i filmens tjänst

BORLÄNGE
Salongen på Rivoli är nu ljus och elegant, väggarna har klänts med mahogny och rexin.

Redan 1905

började man visa film i Borlänge på den smält legendariska Möllers Salong. I en närbelägen lokal sattes filmvisningen igång i större utsträckning på 20-talet och den lokalen är Rivoli, som dir. Thyr Stenemark nu låtit genomgå en radikal omvandling. Salongen är helt mahognybehandlad och fåtöljerna har stoppats om. Takbelysningen har försvunnit och ersatts med klockliknande väggarmatur, som understryker den prägel av intimitet och trivsel som är största förtjänsten med omändringarna. Det tidigare orkesterdiket

framför scenen är borta och andra förändringar har höjt skönhetsvärdet betydligt. Värmeelementen har byggts in och rexinmadrassering runt väggar och framför maskinrummet har medfört en förbättring av akustiken till minst 75 proc. Logeavspärningen finns inte längre och nya, vackert beklädda dörrar ersätter de gamla trädörrarna. Genom den synnerligen smakfulla färgkombinationen har salong och läktare blivit ett, och lokalen som sådan gör numera ett mera homogent intryck.

och ännu med sinnet fyllt av ungdomlighet framstår Bernhard Forssberg som en av fackets grand old men.

Evert Aulin, Lidingö, 50 år.

Pionjär är ett slitet ord men det finns inget annat för att beteckna ingenjör Einar Aulins insats inom ljudfilmstekniken. Det är hans förtjänst att vi här i landet så tidigt kunde bryta de utländska monopolsträvandena på detta område. De första svenska ljudfilmsapparaterna — system Aga-Baltic — var resultatet av hans skaparkraft och outtröttliga arbetsförmåga. På kort tid lyckades han få fram en rad banbrytande konstruk-

tioner som visade vägen för den fortsatta utvecklingen. Som chef för AGA-Baltics ljudfilmslaboratorium har ingenjör Aulin varit med att bygga upp den höga tekniska standard som i dag kännetecknar svensk ljudfilmsteknik. Redan under sin studietid på 20-talet kom han in på filmproblemen och ägnade sedan mer än två decennier åt forskning och nyskapande på detta område. Under senare år har optiken alltmer fångat hans intresse. Nya förbättrade metoder för beräkning och slipning av linser är ett av de många framsteg som tekniken har honom att tacka för. Inom den vetenskapliga världen är hans namn välkänt. Då han år 1949 fick i uppdrag att i Amerika studera framställningen och monteringen av världens största teleskopspiegel avsedd för observatoriet i Palomar Mountain var detta ett bevis för det förtroende han åtnjuter i dessa kretsar.

Evert Aulin förenar skåningens trygga lugn med en blixtnabb uppfattningssförmåga. På några ögonblick har han satt sig in i ett problem och anvisat utvägar till dess lösning. Hans mångfrestande ingenium omspanner ett stort »väglängdsområde». Ljudfilm, optik och fotografi är de tre hörnstenarna i hans arbetsinsats. Men under alla forskningsfärder i vetenskapens djunglar av teorier och hypoteser har Evert Aulin bevarat sitt glada gemyt.

Vi — alla hans vänner inom och utom biografbranschen — hoppas ännu många år få glädja oss åt hans framgångar på det vetenskapliga området och åt hans vänliga vänsälla väsen.

Knut Wikström, Boden, 50 år.

Med över 25 år bakom sig i biograf-facket får man anse att Knut Wikström,

som den 30 september fyller 50 år, tidigt började ägna sig åt den bransch som sedan skulle komma att upptaga en stor del av hans tid. Med sina bröder driver han nu Metropol bio i Boden — som den tvåttäkta norrlänning han är har han förblivit nordlandet trogen och många gratulerande tankar kommer säkert att leta sig dit den 30 september. Vår hyllning!

ORDET FRITT

Herr Redaktör!

Till ärade kollegor och till hela filmfacket vill jag på detta sätt rikta ett varmt tack för hägkomsten på min 90-årsdag. Liksom ett tack för den stora penninggåvan, vilken var desto roligare att få som det numera är ganska ont om kovan. Med värme och glädje skall jag minnas alla de bevis på hägkomst som jag fick mottaga. Hjärtligt tack!

Bernhard Forssberg.

Redovisning från Stiftelsen Pingstfonden.

Inkommet belopp för biljett-	
tabeller	Kr. 7.253:50
Inkomna julfemmor	» 35:—
Fru J. Pahlberg, Skellefteå,	
gåva	» 200:—
Direktör Martin Erlander,	
Gislaved, gåva	» 10:—
	Kr. 7.498:50

Födelsedagar inom facket

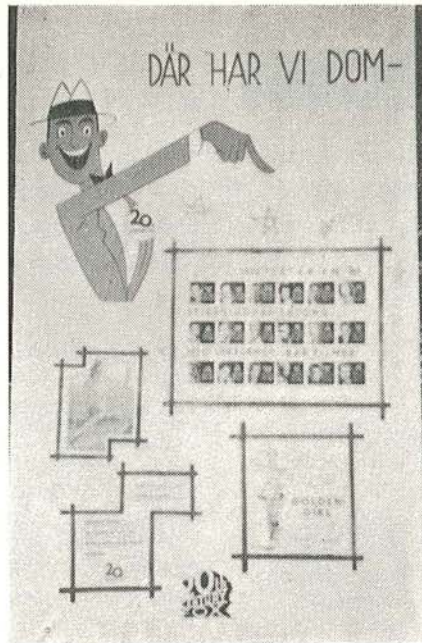
meddelade genom Pingstfonden.

September	år
2. Nils Rönnbäck, Stockholm	49
2. Douglas Lindberg, Mölndal	34
2. Einar Höglund, Stockholm	51
3. Osten Malmberg, Norrköping	47
3. Wilhelm Nyberg, Stockholm	67
5. Åke Lindqvist, Arvidsjaur	38
5. G. Harry Blomberg, Göteborg	54
6. Per Bergmansson, Stockholm	49
7. Gösta Kull, Lidingö	51
10. Karl Svensson, Karlshamn	57
10. Hasse Ekman, Stockholm	37
10. Gösta Roosling, Stockholm	49
12. Thyr Stenemark, Stockholm	59
12. Gösta Åström, Stockholm	36
13. Emil Persson, Munkfors	64
13. Carl Nelson, Stockholm	53
14. Gunnar Welander, Stockholm	57
14. Evert Aulin, Lidingö	50
16. Tor Löfberg, Malmö	45
16. Edw. Kock, Malmö	86
17. Erik Karlsson, Stockholm	41
17. Fritz Ludwigsson, Degerfors	61
18. K.M. Månsson, Östersund	71
18. Emil Strömberg, Överkalix	89
18. Erik Jacobsson, Lidhult	48
19. Valfrid von Knorring, Älvdalen	63
19. Thor Pettersson, Eslöv	48
19. Gösta Hammarbäck, Stockholm	45
19. Göte Åkerlund, Arjeplog	41
20. Victor Sjöström, Stockholm	73
23. Eskil Sundler, Stockholm	65
25. J. V. Johansson, Örebro	59
24. Johan Söderberg, Nässjö	71
25. Egon Franzen, Stockholm	40
27. Olof Andersson, Stockholm	68
27. Lars Tessing, Stockholm	63
29. John Kjellén, Stockholm	59
29. Lennart Nilsson, Bräkne-Hoby	39
29. Moje Nordberg, Växjö	56
30. Knut Wikström, Boden	50

STOCKHOLM

En av byggnadsställningar förbyrd biograf är inte alltid det tacksammaste ur exploateringssynpunkt, men på Aveny vid Engelbrektsplan gjorde en vertikal banderol effektfull reklam för »Stockholm lockar» ända till Stureplan.

ÄNGELHOLM

Med klipp ur Biografägaren hade Röda Kvarn ställt i ordning sommarreklam för sina kommande Fox-filmer. Alla sätt är som bekant bra.

HÄLSINGBORG

»Flickparaden» är en av Röda Kvarns kommande filmer och vad skall man reklamera en sådan film med om inte fagra flickor.

HÄLSINGBORG

Sommarreklamen för »Känguru» och »Gift dej, mamma» gav Röda Kvarn denna klatschiga form.

STOCKHOLM

Fred Astaire i »Skål för bruden» kom upp på Spegeln under 6 sommarveckor och fick denna centrala placering i hörnet av Kungsgatan och Drottninggatan.

STOCKHOLM

PUB lämnade plats för denna eleganta stråbatts-skytning i samband med Fred Astaires »Skål för bruden». Liv, rörelse och grace, väl fångat.

STOCKHOLM

I början på juni hade huvudstaden besök av en engelsk örlogsmän och samtidigt kördes »Akta dej för sjöman» på Anglajs. Varningsballonger utdelades och såväl sjömän som andra uppfattade vinken och skyndade iväg till biografen.

Stereoskopiska färgfilmen klar • Hollywoods första stereofärgfilm inspelas • Färgtelevision på bio • Bio-tv om boxning slog ut hemmatv • Selznick gör ny film • Biointäkterna ner i USA • Minskad biljettförsäljning i England • Nationalistisk linje i italiensk film • Hon dansade slog Julie i Paris

DE N STEREOSKOPIKA FÄRGFILMEN är nu en praktisk och kommersiell verklighet både i Europa och Amerika. Vid fjolårets engelska festival var biografen med tredimensionella filmer ett av de största publikevenemangen, och nu har programmet presenterats i Paris på den exklusiva Broadway-biografen vid Champs-Élysées och blivit en stor publiksuccé. Det är ett 50 minuters program om fem olika filmer, av vilka två är tecknade i färg av kanadensaren Norman MacLaren och en visar scener från Themsen i färg. Varje film består av två filmremsor som körs samtidigt på var sin maskin, och åskådaren måste ha speciella glasögon. Till skillnad från tidigare experiment, där dessa gett vardera ögat dess bild genom rött och blågult filter, använder man sig här av polariserat ljus, varigenom glasögonen blir vita och tillåter att filmerna är färgfotograferade. För det tekniska svarar bolaget Stereo Techniques i London, som inom ett eller två år beräknar ha försett Englands större städer med stereoskopiska biografier.

USA:S FÖRSTA STEREOSKOPIKA SPELFILM är redan under inspelning och får urpremiär senast i oktober i år. Den använder det amerikanska Gunzberg-systemet, som i princip är av samma slag som det engelska, och fotograferas i Anscocolor. Producent och regissör är Arch Oboler, som gjort sig känd som författare och regissör i radio och film. Robert Stack, Barbara Britton och Nigel Bruce spelar huvudrollerna i filmen, som heter *Bwana Devil* och skall presenteras i 25 av Amerikas större städer innan man skriver kontrakt angående filmens vidare distribution.

FÄRGTELEVISION PÅ STORDUK PÅ BIO är en annan teknisk nymodighet som redan lämnat experimentstadiet och vid en provdemonstration nyligen i Amerika gav så gott resultat på bioduken att 20th Century-Fox-direktören Spyros Skouras ansåg det påkallat att framhålla att det artistprogram som presenterades inte var inspelad film i Technicolor utan överfördes till biografen per tråd från den lokal där själva uppträdandena samtidigt försiggick. Såvida inte den internationella situationen tvingar Washingtons myndigheter till vidare industriella restriktioner, kommer den använda Eidophor-apparaturen att kunna levereras i större antal till biograferna i ytterligare förbättrat skick inom ett à två år. Om systemet berättar Biografägaren i detta nummer på Tekniskt nytt.

TELEVISIONSPROGRAM MED ENSAMRÄTT FÖR BIO kan då bjudas i färg, men redan i sommar har 39 amerikanska biografier haft tillfälle att konkurrera ut televisionen i hemmen — med gott ekonomiskt resultat. Ett tillfälle erbjöd sig nämligen vid boxnings-matchen mellan Joey Maxim och Sugar Ray Robinson som gick av stapeln i Yankee Stadium i New York. För att få full publik vågade arrangörerna inte ge tillstånd till televisionutsändning i New York-området. Men ingenting hindrade att matchen överfördes till Boston, Pittsburg, Chicago o. s. v., där sammanlagt 39 biografier kunde visa evenemanget på storduk och fick utsålt flera dagar i förväg.

DAVID O. SELZNICK, som inte producerat någon film sedan *Porträtt av Jenny* med Jennifer Jones 1948, skall i vår göra *Maria Magdalena* i Technicolor i Italien. Inspelningen går

löst på 2 milj. dollar och hans hustru Jennifer Jones får huvudrollen. Viveca Lindfors skall spela den gamla Garbo-rollen Mata Hari i en österrikisk film. — Joseph von Sternberg skall till Tokio för att i samarbete med tre japaner göra en film om en grupp japanska soldater som höll ut i 6 år efter stilleståndet på en ö i Stilla oceanen och inte visste om att kriget tagit slut.

DE AMERIKANSKA BIOGRAFINTÄKTERNA har enligt statistik från Handelsdepartementet i Washington under 1951 uppgått till 1.166 milj. dollar. Det innebär en minskning med 69 milj. dollar (5.5 %) i förhållande till 1950, då intäkterna var 1.235 milj. dollar. Som jämförelse kan nämnas att »teater och opera» och »college fotboll» båda åren hade oförändrade intäkter med resp. 90 och 103 milj. dollar, medan professionell baseboll uppvisar en minskning från 55 till 51 milj. dollar. Själva filmproduktionen uppvisade en ökning i bruttovinsten från 125 till 131 milj. dollar, men sedan skatterna avdragits blev det i stället en minskning i nettovinsten från 65 till 54 milj. dollar.

DE ENGELSKA BIOGRAFINTÄKTERNA ökade under 1951 med i det närmaste 3 % jämfört med 1950, men det beror på att priserna på biografbiljetterna höjts. I själva verket minskade antalet sålda biljetter från 1.395.828.00 till 1.365.036.00 med 2.2 %. Denna minskning är dock ej enhetlig för hela landet, och vissa landsdelar uppvisar en ökning.

NATIONALISTISKA ITALIENSKA FILMER med krigiska eller historiska ämnen börjar bli allt talrikare, även om man därför inte får dra den slutsatsen att neorealismen skulle vara slut ännu, fast den lär vara illa sedd i den democristianska regeringen. Partisekreteraren Guido Gonella har i ett tal klagat på att det är för många kommunister i filmvärlden och hotat med åtgärder. Francesco De Robertis, som gjorde *Ubåt har sjunkit*, har nu regisserat *Cariça eroica*, som skildrar det italienska kavalleriets insats på ryska fronten under senaste kriget, och han har skrivit *De sju från Stora björnen* som inspelats med officerare och manskap från flottan som skådespelare. Kampen för Italiens enande går igen i flera filmer, t. ex. Anna Magnani-filmen *Camicie rosse* som handlar om Garibaldi och hans hustru, och Pietro Germis senaste film, *Banditen från Tacca del Lupo*, som bygger på Ricardo Bacchellis roman och behandlar en episod från kampen för det nya Italien. Renato Castellani som vann första pris i Cannes med den neorealistiska *Due soldati di speranza* förbereder nu en kostymfilm i färg på Romeo och Julia-motivet.

EN ENGELSK BOK OM SVENSK FILM publiceras i september av Falcon Press i förlagets serie böcker om olika länders film. Den heter *Scandinavian Films* och är skriven av den välkände Forsyth Hardy, som bl. a. är sekreterare för Edinburghs filmfestival. På tal om svensk film i utlandet kan vi nämna att *Hon dansade en sommar* blev en långkörare i Paris på biografen Lord Byron. Enligt de senast publicerade uppgifterna hade filmen efter de 11 första veckorna där setts av 68.903 parisare och gett kassor på 19.8 milj. francs. Därmed har den gått om förra sommarens parisiska långkörare *Fröken Julie*.

SHERIFFEN

UTAN TVIVEL kommer televisionen att förmå Hollywood till något som världens samlade kritikerarméer aldrig mäktat: att tvinga det att ta vara på sina konstnärliga resurser. Televisionen är på väg att genomföra en revolution av hollywoodproduktionens hela beteendemönster. De mogna och artistiskt medvetna filmskaparna står redo att ta ledningen; från att ha varit det halvt suspekta undantaget kommer sannolikt den differentierande och individuella kvalitetsfilmen att bli regeln eller i varje fall den modell man söker efterlikna. Det är onekligen den film, som vågar vara personlig och annorlunda som har framtiden för sig. Televisionen är den breda, onyanserade familjeunderhållningens naturliga forum. Vägen till morgondagens film visar den unge uppkomlingen bland Hollywoods producenter — Stanley Kramer.

Redan innan televisionen blivit en verklig fara började Kramer ge prov på sin talang att finna nya ämnen och nya produktionsmetoder. Kramer gjorde billiga filmer på ovanliga motiv, han vågade ge sig i kast med ämnen som inte ansågs vara omedelbart publikvinnande. Men Kramer visade till full evidens att just de ämnen som intresserade en vuxen publik också var de ekonomiskt fördelaktigaste. Både *Champion* och *I hemligt uppdrag* spelade in fyrdubbelt mer än de kostat. Sin hittills största insats har producenten Kramer gjort med filmatiseringen av Arthur Millers pjäs *En handelsresandes död*, vilken så radikalt man gärna kan önska ställer alla hollywoodklichéer på huvudet.

I VÄNTAN PÅ *En handelsresandes död* kan vi studera Stanley Kramers nya giv i Gary Cooper-filmen *Sheriffen (High Noon)*, regisserad av den begåvade och bildmedvetne Fred Zinneman. Med *Sheriffen* söker Kramer förnya Hollywoods klassiska genre: cowboyfilmen. Handlingen i *Sheriffen* är förlagd till ett vilda västernsamhälle av modell 1865. Det dramatiska skeendet är koncentrerat till några förmiddagstimmar en glödhet sommarsöndag. Stadens sheriff (Gary Cooper) står just i begrepp att byta yrke och lämna staden för alltid, när meddelandet kommer att en ökad förbrytare helt oväntat benådats och väntas till hemstaden redan med tolvståget samma dag. Den frigivne mördaren har svurit en blodig hämnd på dem som fängslat och dömt honom. Domaren och sheriffen svävar i omedelbar livsfara. Domaren tvekar inte länge att sätta sig i säkerhet, men sheriffen som faktiskt har formell rätt att vända faran ryggen förmår inte döva sin pliktökänsla. Sheriffen hamnar huvudstupa i en upprivande känslokonflikt; alldeles nyss lovade han sin unga brud att aldrig mer utöva sheriffens hårda, blodiga och otacksamma yrke. Men tillåter hans samvete honom att lämna staden i händerna på en laglös desperado? Beslutet att trots allt stanna och manligt se faran i ögonen kostar den nygifte sheriffen

hans hustru tillgivenhet. Hon vill inte längre ha något med honom att göra. Det vill märkligt nog inte heller den lilla stadens invånare. Ingen vågar stå vid hans sida i den svåra stunden. Alla anmäler de (i och för sig godtagbara) förhinder. Sheriffen har inte endast fyra banditer att ensam kämpa mot utan också stadens tysta ovilja.

FILMENS KONSTNÄRLIGA TRIUMF är det överlägsna sätt på vilket regissören återger sheriffens fruktan och själsstrider under de pressande, outhärdliga timmarna, innan tåget äntligen anländer och revolverduellen börjar. Sheriffens fruktlösa vandring från dörr till dörr skildras med en nästan omärklig dramatisk stegring. Det händselösa och handlingsförlamade i situationen bygger på ett paradoxalt sätt upp en våldsamt dynamisk spänning. Ur kompositions- och klippningssynpunkt är *Sheriffen* en mycket föredömlig film. Varje bild är tagen med den mest raffinerade beräkning, varje kamerainställning går tillbaka på en i förhand noga genomtänkt skiss. Bilden av den tomma järnvägsrälsen, väntans symbol, växlar med allt kortare mellanrum med bildsekvenserna av den ensamme sheriffen på den lika öde och övergivna stadsgatan. När slutligen uppgörelsen mellan sheriffen och banditerna urladdar sig som ett kort men skoningslöst åskväder, skildrar Zinneman duellen med en nästan koreografisk koncentration och stringens. Zinneman har funnit en kongenial medarbetare i fotografen, Floyd Crosby. Men också kompositören bidrar väsentligt till helhetsintrycket. Dimitri Tiomkins musik är starkt suggestiv med sina variationer över en cowboyballad, »The High Noon Ballad.» Uppenbarligen är inspirationskällan i lika grad den envisa melodin från *Tredje mannen* och den kärnfullt melodiosa folkloren i John Fords *My Darling Clementine*.

MANUSKRIFTET har också här som i så många andra av Stanley Kramers produktioner signerats av Carl Foreman. Kramers och Foremans tidigare filmer har varit chockerande tidsnära. Det är också denna film med handlingen förlagd till 1865. Den ensamme sheriffen som envist och mot flertalets önskan uppfyller sin plikt är en ganska genomskinlig symbol för amerikanskt politiskt tänkande i koreakrigets osaliga tidsepok. USA har självmant axlat ordningsmaktens otacksamma uppgift, det känner sig övergivet av sina

(Forts. å sid. 35)

FILMCENSUREN I STÖPSLEVEN

Bör bibehållas, granskningsråd förordas, två åldersgränser för barn, ändring av granskningsavgifterna — filmkommitténs betänkande överlämnat

BESTÄMMELSERNA om den svenska filmcensuren har i stort sett stått orubbade under de fyrtio år som gått från censurstarten hösten 1911. Under senare år har emellertid filmcensuren varit ett ofta återkommande ämne i den offentliga debatten. Röster har höjts både för en skärpning av censuren och för dess avskaffande. I januari 1949 ansåg Kungl. Maj:t tiden mogen för en översyn och förutsättningslös prövning av filmgranskningsverksamheten och uppdrog åt sju sakkunniga med riksdagsmannen, rektor S. Ohlon som ordförande, att verkställa utredning i ämnet. Samtidigt anförtroddes de sakkunniga (1949 års filmkommitté) att inkomma med utredning och förslag rörande lämpliga åtgärder för befrämjandet av produktionen och visningen av för barn lämpad film.

Ett förslag från kommittén i barnfilmfrågan kan enligt årets riksdagsberättelse väntas före årets utgång. Som resultat av kommitténs överväganden i frågan om filmgranskningen överlämnades i början av juni 1951 till ecklesiastikministern ett betänkande om filmcensuren (statens off. utr. 1951:16), vilket efter remiss i sedvanlig ordning varit föremål för granskning och yttrande av ett antal myndigheter och organisationer .

KOMMITTÉN ANSER, att *filmcensuren bör bibehållas* och liksom nu avse granskning av all film. Den behövs främst som mentalhygieniskt skydd mot sadistiska och skadligt ångestpressande inslag i filmerna. Om filmcensuren upphör, riskeras en både godtyckligare och strängare privat censur. Kommittén anför, att ansatser förekommit med hot om blockad av biografer, där filmer visats som varit misshagliga för vissa grupper.

Bedömningsgrunderna. Enligt 6 § i gällande biograförordning för censuren (Statens biografbyrå) ej godkända filmbilder »vilkas förevisande skulle strida mot allmän lag eller goda seder eller eljest kunna verka förråande, upphetsande eller till förvillande av rättsbegreppen». Kommittén utdömer formuleringarna »strida mot allmän lag eller goda seder» och »till förvillande av rättsbegreppen» samt föreslår uttrycket »upphetsande» förstärkt till »skadligt upphetsande». Benämningen »statens biografbyrå» anses vidare böra ersättas med »statens filmcensur». Författningstexten skulle enligt förslaget lyda sålunda:

»Statens filmcensur må ej godkänna film, som kan verka förråande eller skadligt upphetsande eller där förbrytelser framställas så att de kunna locka till efterföljd eller innebära en uppmaning till lagstridig handling. Avgörande vid prövning av sådan verkan skall vara det sätt varpå handlingarna framställas eller det sammanhang i vilket de förekomma».

Slutmeningen avses av kommittén som ett skydd mot risken att den mentalhygieniska inriktningen av filmgranskningen kommer i konflikt med konstnär-

liga värden i filmerna; scener som isolerade skulle kunna anses falla under censurbestämmelserna bör bedömas insatta i sitt sammanhang och med hänsyn till filmens helhetsverkan. Kommittén kommenterar:

»Censuren bör alltså inte lägga formalistiska hinder i vägen för konstnärliga filmer. Därmed avses då filmer, som syftar till att fördjupa kunskapen om människorna och deras villkor, som berikar och befriar åskådarna och tvingar dem att reflektera över mänskliga känslor och människors förhållande till varandra eller till samhället; detta till skillnad från de enbart artistiska fimer, som kan vara estetiskt tilltalande och verka stimulerande men har en övervägande karaktär av förströelse.»

CENSURINGREPP i filmerna efter genomfört moraliska eller renodlat estetiska principer avvisas av kommittén under hänvisning till de övermäktiga svårigheterna att komma fram till allmängiltiga värderingar på något av dessa områden. Ej heller finner kommittén det möjligt att tillmötesgå framförda önskemål om att censurens befogenheter utvidgas till att avse ingripanden mot filmscener av »fördummande, förytligande och smaklös natur». En dylik censur i smakfrågor bör helt överlätas åt kritiken och den allmänna opinionen. Däremot anser kommittén, att censuren bör kunna ingripa mot film, som framställer enskild person på grovt kränkande sätt, eftersom sådan kränkning bör betraktas som förråande på den allmänna opinionen.

Den nuvarande bestämmelsen om att sådana filmscener inte får godkännas »vilkas förevisande kan anses olämpligt med hänsyn till rikets förhållande till främmande makt» anses av kommittén kunna tas bort under fredstid. För den händelse bestämmelsen skulle finnas böra kvarstå, föreslår kommittén formuleringen: »Sådan film må ej godkännas, som uppenbart skymfar främmande makt . . .» Bestämmelsen om vägrat godkännande av film som kan tjäna till för rikets försvar skadlig upplysning bibehålles i sak oförändrad.

I FRÅGA OM BESTÄMMELSERNA för *barnförbjuden och barnstillåten film* föreslår kommittén, att åldersgränsen för barnförbjuden film höjes från nuvarande 15 år till 16 år, en höjning som av kommittén förväntas kunna bidra till en något mildare censurbedömning av vissa barnförbjudna filmer. Med hänsyn till barnpublikens starkt skiftande sammansättning i avseende å mognad och känslighet föreslås vidare införandet av en alternativ barngräns vid 11 år för att därigenom bereda barn under denna ålder ett visst skydd mot filmer eller filminslag, som av censuren bedöms som särskilt skrämmande för denna åldersgrupp men som eljest anses utan psykiska skadeverkningar kunna visas för barngruppen 11—15 år. Genom dessa två barngränser skulle man också, anför

kommittén, kunna ge en mera nyanserad upplysning åt föräldrarna om filmernas lämplighet för olika åldrar. Förslaget anses kräva, att den barnpsykologiska expertisen inom censurmyndigheten — nu företrädd av en ordinarie censor — utökas med ytterligare en representant i ordinarie censurs ställning.

Ett bioförbud för barn under 6 eller 7 år har övervägts inom kommittén men ansetts opåkallat, då det förutsätts, att de filmer som i fortsättningen blir godkända för barn under 11 år blir strängt gallrade.

BESTÄMMELSEN att censuren under vissa förut-sättningar äger meddela föreskrift om visning av film vid *skilda föreställningar för män och kvinnor* eller endast i samband med föredrag finner kommittén antikverad och mogen för avskrivning.

Kommittén har adopterat ett av ordinarie filmcen-surschefen Jan-Gunnar Lindström i skrivelse till Kungl. Maj:t den 13 december 1946 framfört förslag om in-rättande vid censurinstitutionens sida av ett *gransk-ningsråd*, vars funktion helt skulle ligga på det råd-givande planet. Kommittén ser i ett sådant råd en garanti mot eventuellt maktmissbruk från censurens sida och en för censuren värdefull kontaktmöjlighet med opinionen. Enligt kommittéförslaget skall rådet bestå av fem ledamöter och fem suppleanter — »vid-synta, erfarna personer med intresse för filmens konstnärliga och sociala betydelse» — vilka förord-nas av Kungl. Maj:t för tre år i sänder. Censuren bör inkalla rådet för att höra dess åsikt då fråga är om totalförbud av eller väsentliga ingrepp i filmer samt för övrigt i tveksamma fall av principiell karak-tär. Uppstår tvist mellan censuren och ett filmbolag om lämpligheten av rådets inkallande skall bolaget hos Kungl. Maj:t kunna begära rådets inkallande. Det förutsättes, att filmproducenten eller hans represen-tant beredes tillfälle att framlägga sina synpunkter för rådet.

Reservanten fru Wigforss, vill, att rådets personliga kvalifikationer skall uttryckas med orden: . . . »vid-synta och erfarna personer med intresse för filmens uppfostrande, allmänt sociala och kulturella bety-delse».

I HUVUDSAKLIG ÖVERENSSTÄMMELSE med ett av statens sakrevision i juni 1948 framlagt förslag till *ändrade grunder för granskningsavgifterna* föres-lår kommittén följande.

1. Taxan för avgiftsbelägningen bör grundas på en indelning av filmerna i *nyttofilm*, *annonsfilm* och *övrig film* (»nöjesfilm»). Härigenom skulle en rätt-visare avgiftsnyansering vinnas än med nuvarande in-delning efter filmernas karaktär a) »uppenbarligen inspelade» b) »efter verkligheten upptagna», och c) »tecknade». För gruppen a) är taxan fyra gånger högre än för de båda andra. Taxan för »nyttofilm» anses böra vara väsentligt förmånligare än för »annonsfilm» och »nöjesfilm». Någon större tveksamhet vid klassi-ficeringen anses endast kunna uppkomma i fråga om »långfilmer med nationellt, socialt eller biografiskt innehåll». Sådana långfilmer måste dock, säger kom-mittén, betraktas som kommersiella på annat sätt än kortfilmerna och därför bör endast film under 1500 meters längd (enligt normalfilmmått) komma i fråga för avgiftsbeläggning enligt nyttofilm-taxan. »Teck-

nad film» bör försvinna som särskild taxegrupp. Till »nyttofilm» skulle då hänföras filmer under 1500 meters längd, som för att citera kommitténs förslag till författningstext — »av statens filmcensur anses vara av huvudsakligen undervisande, upplysande eller allmännyttig karaktär. Till denna kategori böra hän-föras efter verkligheten upptagna filmer, som skildra nyligen inträffade händelser (journalfilmer) samt fil-mer som huvudsakligen skildra naturscenerier och ar-betsliv (dokumentär- och reportagefilmer) samt konst-närligt högstående kortfilmer».

2. Avgifternas uttagande efter filmernas metriska längd bör bibehållas. Med nuvarande regler — ett grundbelopp för de första 100 meterna och ett tillägg för varje påbörjat 50-tal meter — blir dock annons- och trailerfilmerna (om 30—35 meter) oproportioner-ligt hårt avgiftsbelagda. Med hänsyn därtill föreslås, att 100-metersgränsen slopas och att avgiften gene-rellt utgår för varje påbörjat 50-tal meter film.

3. Provfilmerna (första exemplaret) bör påföras högre avgift än kopiorna.

4. Nuvarande rabattbestämmelser bör utgå.

5. *Nuvarande taxebelopp — som årligen se-dan lång tid tillbaka tillför statsverket inkom-ster vida överstigande löne- och omkostnads-kontot för censurverksamheten — bör reduceras så, att granskningsinkomsterna endast täcker kostnaderna plus betryggande marginal. Upp-kommande överskott bör årligen fonderas för olika kulturella filmändamål. (Kurs. av red.)*

6. I anslutning till det sagda och med utgångs-punkt från 1949 års filmgranskningsstatistik föreslås följande taxebelopp:

Nöjesfilm och annonsfilm

Provfilm	3 kr. per 50 m
Kopior	75 öre » »

Nyttofilm

Provfilm	75 öre » »
Kopior	15 öre » »

7. Om de föreslagna taxepinciperna godtagas, bör nu gällande bestämmelse om avgiftsbefrielse för »efter verkligheten upptagen film», som av biografbyrån anses ha närmast undervisande syfte och betydelse, icke bibehållas.

SLUTLIGEN har kommittén ansett lämpligt att till en särskild *förordning om filmcensur* sammanföra den nuvarande biografförordningen och instruktionen för biografbyrån. En del ordningsföreskrifter m. m. i biografförordningen bör vid sådan ändring få sin plats i annat sammanhang.

TILL ECKLESIASTIKDEPARTEMENTET har infordrade yttranden inkommit från följande myn-digheter, nämligen statens biografbyrå, skolöversty-relsen (som överlämnat yttranden från tio lärarorga-nisationer och samverkande bildningsförbunden (medi-cinalstyrelsen, statskontoret, statens sakrevision och chefen för försvarstaben. Vidare föreligger yttranden från föreningen Sveriges filmproducenter, Sveriges biografägareförbund, Sveriges filmthyrareförening, målsmännens riksförbund och kooperativa kvinnogil-lesförbundet.

I fråga om *censurens berättigande* har i yttrandena en enhällig mening kommit till uttryck om censurens ofrånkomlighet när det gäller filmer avsedda för barn. Om behovet av en förhandsgranskning av filmer avsedda för vuxna råder ej samma enighet. En av lärarorganisationerna — facklärarförbundet — anser det sålunda »strida mot hävdvunna demokratiska principer att genom en förhandsgranskning undanhålla allmänheten viss film, särskilt om detta sker via en statlig organisation». Flertalet yttranden sluter dock tämligen reservationslöst upp kring kommitténs ståndpunkt, medan man från filmorganisationernas sida förklarar sig icke vilja motsätta sig censurens bibehållande i nuvarande utsträckning. *Producentföreningen* vitsordar, att det kan anses motiverat, att skydda biografpublikens starka inslag av ungdomar i de övre tonåren från skadlig påverkan. Biopublikens huvudpart består dock av vuxna personer, inlemmade i samhälle och arbetsliv, och man kan fråga sig, om dessa människor som det står fritt att se ocensurerade teater-, revy- och varietéföreställningar eller att läsa ocensurerad litteratur verkligen behöver skyddas just då den skall se film. Om en fortsatt filmcensur ändå kan accepteras beror det i främsta rummet dels på att censuren hittills inte medfört några allvarigare olägenheter, dels på att en statlig censur skapar en viss garanti mot uppkomsten av privata censuraktioner. Ett liknande uttalande görs av *biografägareförbundet*.

I FLERTALET YTTTRANDEN biträdes kommitténs åsikt att filmcensuren skall vara huvudsakligen *mentalhygieniskt inriktad*. *Filmuthyrareföreningen* anser dock, att det bort starkare understrykas, att censuren bör ingripa endast i sådana fall, där *uppenbar* risk för skadeverkningar föreligger. Föreningen anknyter till det debatterade klippet av hjärteoperationen i *Duviviers Under Paris' himmel*:

»För biobesökare med normal psykisk balans torde dessa bilder knappast i någon större utsträckning ha kunnat verka 'upphetsande'. Biografbyrån hade en motsatt uppfattning. Kommittén har nu förtydligat bestämmelsen till 'skadligt upphetsande'. Fråga är emellertid, om inte byrån även med den nya bestämmelsen haft formell rätt att ingripa mot de åsyftade bilderna.»

Även *producentföreningen* betonar, att granskningen alltid bör utgå från att publiken till långt övervägande del består av personer med normal psykisk balans.

FRÅGAN OM och i vad mån censuren bör anlägga *etiska, estetiska eller konstnärliga värderingar* berörts i några yttranden.

Skolöverstyrelsen anser det ur uppfostrarsynpunkt önskvärt, att åtgärder vidtas i syfte att komma tillrätta med inte blott ångestutlösande och förråande filminslag utan även med filmer som verkar förtyligande och smakförsämrande samt förutsätter, att filmcensorererna under alla förhållanden har rätt och plikt att vid sin filmbedömning anlägga även etiska synpunkter. Även *läroverkslärarnas riksförbund* pläderar för åtgärder mot »fördommande» film.

Å andra sidan anser *medicinalstyrelsen* i likhet med kommittén en moraliserande censur vara av ondo. Av samma mening är *producentföreningen* under påpekande, att ordet »förråande» i de förordade censurbestämmelserna dock ger en antydning om en moralisk värderingsgrund. I detta sammanhang understryker föreningen vad kommittén framhållit om betydelsen av att en film bedöms som helhet, efter sammanhanget och syftet och inte efter enstaka detaljer.

Vad kommittén föreslagit i fråga om grunder för bedömningen av film som berör *förhållandet till främmande makt och försvaret* har inte föranlett principiella erinringar.

KOMMITTÉNS FÖRSLAG om införandet av *två alternativa barngränser* vid biografvisning har rönt ett i stort sett positivt mottagande och de omedelbart tillstyrkande uttalandena är i majoritet. Skolöverstyrelsen tillstyrker, men påpekar att en gränsdragning av detta slag alltid är problematisk, eftersom barnens utveckling inte alltid följer åldersgränser. Kontrollmöjligheterna från biografernas sida är dock, säger överstyrelsen, större för den lägre åldersgränsen än den högre. *Producentföreningen* anser förslaget om två åldersgränser mycket tillfredsställande och tillägger, att kontrollsvårigheter ju redan finns med nuvarande 15-årsgräns.

I andra yttranden ser man allvarigare på kontrollsvårigheterna. *Flick- och samskolelärarnas riksförbund* anser, att biografernas personal inte kan förutsättas ha tid eller förmåga till någon säker åldersbedömning. Förbundet avböjer legitimationstvång och litar i sista hand på en bättre övervakning av barnens biobesök från hemmens sida. *Målsmännens riksförbund* reagerar starkt mot att en biografägare, förvägrad möjlighet att av barnen begära något slags ålderlegitimation, skall kunna straffas för en biografvaktmästares felbedömning av barnens ålder. Förbundet yrkar därför på införande av legitimationskort. Även *kvinnogillesförbundet* talar för legitimationskort. *Biografägareförbundet* anser det inte riktigt att under hot om straff och i värsta fall en så katastrofal påföljd som biograftillståndets indragning åläggas biografägaren en kontrollskyldighet som han helt enkelt saknar möjlighet att helt uppfylla. En uppmjukning av straffbestämmelsen är enligt förbundets mening påkallad vare sig kommitténs förslag om åldersgränserna genomföres eller ej.

Från flera håll — däribland skolöverstyrelsen, åtskilliga lärarorganisationer, medicinalstyrelsen och målsmännens riksförbund — stödes dessutom kommittéreservantens tilläggsförslag om förbud för barn under 7 år (alternativt 5 år enligt några yttranden) att gå på bio utan vuxens sällskap.

I *biografägareförbundets* yttrande antydes, att en mera differentierad åldersgruppindelning än den nuvarande »i sämsta fall rent av kan komma att motverka strävandena att få fram för de mindre barnen lämpad film». Av intresse i detta sammanhang är ett uttalande av *småskolläraryrkesförbundet*:

Om förslaget till ny åldersgräns vid 11 år går igenom, förefaller det ganska troligt, att den inhemska produktionen av film, som passar även barn under 11 år, kommer att minska på grund av svårigheterna att få tillräcklig publik på biograferna, då man inte kan räkna med att filmbolagen är villiga att riskera för stora investeringar i dylika filmer. Då utländsk film är för små barn mindre lämpad, föreslår förbundet, att filmkommittén i sitt fortsatta arbete rörande statligt stöd åt svensk barnfilmproduktion beaktar den anförda synpunkten.

Förslaget om införande av ett *granskningsråd* har tillstyrkts eller lämnats utan principiell erinran. Meningarna är emellertid delade i fråga om kompetenskraven för medlemskap i rådet. Flera *lärarorganisationer* — av vilka några biträder kommittéreservanternas förslag — vill, att plats beredes

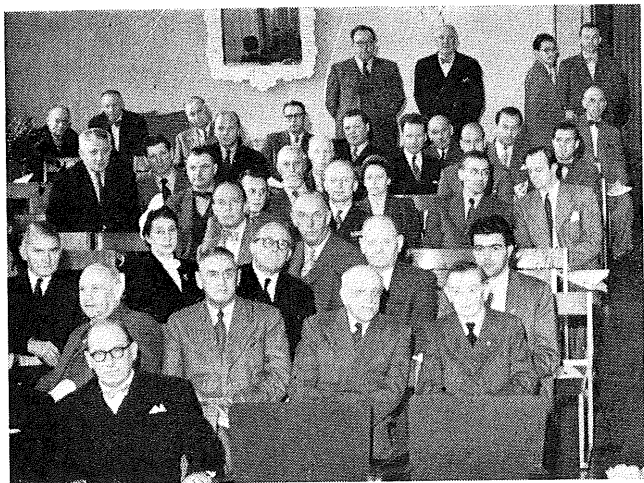
(Forts. å sid. 12)

KONGRESSEN 1952

ÅRSMÖTET I MAJ hölls under fulltalig anslutning och gav talrika uttryck för hur intresset för förbundsorganisationen stegrats under senare år bland medlemmarna. Debatten var livlig och inläggen präglades av utomordentlig saklighet och god kännedom om branschen i dess helhet. Förhandlingarnas förlopp återges härnedan i beslutsprotokoll.

§ 1.

Mötet öppnades av styrelsens ordförande, revisionssekreterare Hjalmar Nordfelt, som hälsade de närvarande välkomna och uttalade sin tillfredsställelse över den goda anslutningen. Han framhöll, att situationen nu tedde sig väsentligt ljusare för branschen än då förbundet förra gången samlats till årsmöte. Efter segslitna förhandlingar med priskontrollnämnden hade man nu kommit till en rimlig uppgörelse om biljettpriserna, och det var även en stor glädje för biografägarna att den svenska filmproduktionen åter kommit i gång.

FRÅN GILLET I
Ett snapshot från förhandlingslokalen.

§ 2.

Mötet förklarades vara i stadgeenlig ordning utlyst.

§ 3.

Till årsmötets ordförande utsågs herr Nordfelt och till vice ordförande herr Thyr Stenemark.

Innan förhandlingarna fortsatte ägnade ordföranden några minnesord åt sedan föregående årsmöte avlidna medlemmar.

§ 4.

På ordförandens förslag beslöts, att med justering av stadgeenlig röstlängd skulle få anstå, till dess eventuellt behov därav kunde yppa sig.

§ 5.

Att jämte herr ordföranden justera dagens protokoll utsågs herrar Carl Nelson och Erik Brynjer.

§ 6.

Tillsattes en valberedning bestående av herrar Bengtsson, sammankallande, Malmberg och Wiktorin.

§ 7.

Föredrogs styrelsens verksamhetsberättelse för året 1951—52.

Efter att ingående ha diskuterat skilda spörsmål i samband med berättelsen beslöt årsmötet att lägga den till handlingarna.

§ 8.

Styrelsens förvaltningsberättelse föredrogs och lades till handlingarna.

§ 9.

Revisorernas berättelse för räkenskapsåret 1951 föredrogs och lades till handlingarna.

§ 10.

Årsmötet beslöt i enlighet med revisorernas förslag att fastställa den framlagda balansräkningen och godkänna däri angivna dispositioner samt att bevilja styrelsen ansvarsfrihet för 1951 års förvaltning.

§ 11.

Från styrelsen förelåg förslag, att årsmötet måtte besluta, att de belopp, varmed enligt § 5 i stadgarna årsavgift skall utgå, från och med den 1 januari 1953 skulle höjas med 40 procent.

Årsmötet beslöt sedan flera förslag diskuterats, att avslå bordläggningsyrkandet och bifalla styrelsens förslag om en höjning av årsavgifterna med 40 procent från och med den 1 januari 1953.

Beslutet skulle konfirmeras av ett extra förbunds-möte.

§ 12.

I stadgeenlig tid hade inkommit följande motion av herr Edvin Sterner, Mariestad:

»Som bekant har de redan förut höga frakterna för film sedan den 1 april ytterligare höjts — — — söka få ned fraktkostnaderna å filmsändningarna.»

FRÅN GILLET II
En hörna av festvåningen där årsmötet hölls.

Med anledning av motionen hade styrelsen avgivit följande utlåtande:

»Den av motionären berörda frågan är förvisso av icke ringa betydelse för biografägarna och har därför också länge varit föremål för styrelsens uppmärksamhet. Tyvärr har styrelsen hittills funnit, att de av motionären föreslagna åtgärderna stöter på sådana svårigheter, att de i praktiken icke kunna genomföras.

Styrelsen har emellertid frågan under fortsatt behandling och är beredd att vidtaga de åtgärder, som framdeles kunna visa sig möjliga för att nå motionärens syfte.»

§ 13.

Föredrogs ett telegram från Finlands Biografägareförbund, som samtidigt hade sitt årsmöte, och beslöts att sända ett svarstelegram.

§ 14.

Det meddelades, att till ledamöter av förbundets styrelse för två år hade utsetts, av första kretsför-
eningen herr B. V. Munkhammar, av tredje kretsför-
eningen herr K. A. Wiktorin och av femte kretsför-
eningen herr J. G. Bengtsson.

På förslag av valberedningen omvalde årsmötet för två år till förbundets ordförande herr Hjalmar Nordfelt, till vice ordförande herr Thyr Stenemark samt till styrelseledamöter herrar Sture Persson och Gustav Scheutz.

§ 15.

Av vederbörande kretsföreningar hade utsetts till styrelsesuppleanter för två år: för herr Munkhammar herr S. Lundmark, för herr Wiktorin herr K.-E. Fürst och för herr Bengtsson herr Paul Lindberg, samtliga omvalda.

Till suppleanter för två år omvalde mötet: förr herr Stenemark herr Frans Hausl, för herr Persson herr Sven Hedberg och för herr Scheutz herr Erik Brynjer.

§ 16.

Till revisorer omvaldes auktoriserade revisorn F. Dahlgren och herr Tor Bergström.

§ 17.

Till revisorssuppleanter omvaldes herrar Richard Elinder och Hans Nordqvist.

§ 18.

Sedan föredragningslistan sålunda genomgått, framförde herr Thyr Stenemark de närvarandes tack till ordföranden, varefter årsmötet förklarades avslutat.

MIDDAGEN PÅ GILLET

ÅRSMÖTET fick sin festliga avslutning i den traditionella kongressmiddagen, som intogs i Gillets festvåning. Det var som vanligt en talrik uppslutning av mötesdeltagare med damer jämte representanter för hela filmfacket vilka fylkades kring borden och till sista plats fyllde festvåningen. Kvällen

präglades av gemyt och gott humör och den glada stämningen höjdes ytterligare när vännen Elof Ahrle anförde den bordsvisa som den filmförfattande veteranen Gösta Stevens dagen till ära nedtecknat.

Och så blev det dags för en svängom. I danspauserna bjöds det, tack vare generositet från våra revy- och teaterägande kolleger Juberg, Sandrew och Scheutz, ett smakprov från Södran, China och Folkan. Kjell Nordenskiöld presenterade några populära romanser och trollerifenomenet »Tornado» demonstrerade sin fenomenala fingerfärdighet och så kom då Ulrik Neuman och gav prov på sin eminenta musikaliska virtuositet. Så slöt kvällen i glädjens tecken och det torde knappast vara någon överdrift när man säger att det var en de mest lyckade kongressmiddagarna på många år.

FILMCENSUREN . . .

(Forts. fr. sid. 10)

åt personer med intresse för filmens uppfostrande betydelse. *Skolöverstyrelsen* förutsätter föräldrarepresentation i rådet, *producentföreningen* önskar, att ledamöterna komma att representera olika åldersklasser bland publiken för att rådet skall kunna avspegla opinionen bland olika kategorier av filmintresserade, etc.

DE FÖRESLAGNA nya *grunderna för granskningsavgifternas uttagande* har godtagits. *Målsmännens riksförbund* vill dock, ha bort uttrycket »konstnärligt högststående kortfilm» ur taxeparagrafen.

Taxebesättningen i förslagets utformning tillstyrkes av de tre *filmfackorganisationerna*. Tre myndigheter har yttrat sig över taxeförslaget, nämligen *biografbyrån*, *statskontoret* och *statens sakrevision*. De riktar ingen anmärkning mot själva konstruktionen av taxan men påpekar samtliga, att kommittén vid bestämmandet av taxebeloppen dels beräknat kostnaderna för biografbyråns verksamhet för lågt, dels inte tagit hänsyn till de ökningar i utgiftsstaten (inkl. granskningsrådet) som kommittén förordat. En jämförelse mellan myndigheternas taxeförslag och kommitténs göres i nedanstående tablå:

(Taxebelopp per påbörjat 50-tal meter film)

	Kommittén	Biografbyrån	Sakrev.	Statskontoret
<i>Nöjesfilm och annonsfilm</i>				
Provfilm	3:—	3:50	3:80	Samtliga avgifter enligt
Kopior	0:75	1:—	1:—	kommitténs förslag bör
<i>Nyttofilm</i>				
Provfilm	0:75	0:75	1:—	uppräknas med ca en
Kopior	0:15	0:15	0:25	tredjedel.

KOMMITTÉNS FÖRSLAG om fondering av uppkommande avgiftsoverskott till förmån för kulturella filmändamål biträdes av *filmfackorganisationerna*, som rekommenderar Filmhistoriska samlingsarna för stöd i första hand. *Statskontoret* avstyrker sådan fondering med motiveringen, att frågan om eventuellt understöd åt den kulturella filmen bör lösas i annan ordning.

Erik Skoglund.

BIOPRIS FÖLJER FISK I BRETAGNEBY

Stängt måndagar på Select-Cinema i fiskebyn Quiberon

QUIBERON i augusti.

NEJ, NÅGOT PARISBREV är inte detta, men från Frankrike kommer det och i Quiberon har det daterats. Vad är då Quiberon? Jo, det är en liten fiskeby på 3.000 själar, belägen på en udde i södra Bretagne och med den fördelen att klimatet vid den här tidpunkten inte är hett och kvalmigt som kontinentens. Här blåser det in friska vindar från Atlanten och dagar utan sol är ganska sällsynta.

Orten är känd för sina präktiga plager och under sommarmånaderna juni, juli, augusti och halva september, räknar den lilla byn omkring 15.000 invånare. Mest söker sig fransmännen själva hit, men nog finns det utländska inslag i strömmen av sommar-gäster. En och annan svensk bil dyker också upp och tar bilisten ifråga in på det skönt belägna »Hotel de Penhièvre» så kan man vara förvissad om att värden hissar den svenska flagga som ingår i utrustningen.

DET FINNS TVÅ SIDOR av Quiberon — den södra bjuder härliga badstränder; Atlantkusten, som består av höga klippor inbjuder däremot inte alls till några bad och gör i viss mån skäl för namnet »La Cote Sauvage», den vilda kusten. Varje år händer det att oförsiktiga badgäster finner döden i de höga, våldsamma vågorna.

Quiberon är alltså inget stort samhälle och ingen berömd badort — den har blivit de förtrognas tillflyktsort. Och Quiberon består sig sedan länge med en enda biograf, »Select-Cinéma». Den moderniserades grundligt 1937. Salongen rymmer omkring 400 platser, har balkong med ett hundratal platser och ser ganska trevlig ut. Ägaren till biografen är samtidigt innehavare av ett av byns hotell.

»Select-Cinéma» har en ljudutrustning av märket »Universal» och beträffande repertoaren så byter monsieur Guezel, biografägaren, program två gånger i veckan under sommarmånaderna. Måndagarna har han stängt. Och programmen hämtar han från olika distributionsfirmor.

Hans vintersäsong räcker från slutet av september till juni och under den tiden ger han bara fyra föreställningar i veckan, fredag lördag samt söndag, då han ger en matiné samt en kvällsföreställning.

MED BILJETTPRISERNA är det en särskild historia på »Select-Cinema» — de följer nämligen fiskpriser på platsen och blir därigenom dyrare än på en motsvarande bio i Paris. På balkongen får man betala 140 francs (ungefär kr. 2:10) och på övriga platser 120 francs (kr. 1:80). Skatten utgår med 10 frs på priser över 100 frs och 5 frs på de lägre priserna.

Monsieur Guezel visar både fransk och utländsk film. Särskilt färgfilm är mycket omtyckt av bybefolkningen och då spelar det ingen roll om filmen är inhemsk eller utländsk. Någon svensk film har ännu inte letat sig till Quiberon.

PROGRAMMET består som vanligt av en kortfilm, en journal som kommer hit tre veckor efter dess premiär, så man får inte ha för stora anspråk på aktualiteten, samt en långfilm. Härtill kan man då foga reklamfilmerna för de kommande filmerna. Dessa reklamfilmer hotar att bli allt längre och kan nu ofta ha en längd på över 100 meter.

Under sommarsäsongen är det självfallet turisterna som utgör det största publikinslaget, under de övriga månaderna av året tar ors-befolkningen biografen helt i besittning. Traktens fiskare brukar framförallt gå på bio lördagar och söndagar då de inte är ute på havet. Eftersom de närliggande byarna inte har någon biograf blir »Select-Cinéma» centrum för hela ortens filmintresse. Särskilt livligt besökt brukar söndagsmatinéen vara — då kommer de olika byarnas befolkning till Quiberon med de reguljära bussarna.

Det finns faktiskt en möjlighet till att få se film på annat håll också i Quiberon och det är på en liten förenings- och föreläsningssal, »Aux Pilotins», där kringresande föreläsare brukar uppenbara sig och visa filmer av mer eller mindre dokumentär prägel. För några dagar sedan var jag exempelvis där och hörde en mycket känd sjömanspräst, fader Yvoa, hålla en föreläsning om Lappland, samtidigt som han visade en kortfilm över lapparnas liv och leverne.

FILMEN ÄR MED ANDRA ORD den enda förströelse som befolkningen under nio långa vintermånader har här i Quiberon. Men man bör naturligtvis komma ihåg att vintrarna i Bretagne inte kan jämföras med våra svenska vintrar. Snö förekommer mycket sällan i Quiberon och det finns dagar i februari och mars då våren gör sig mycket starkt påmind, då vindarna är ljumma och solen bränner. Klimatet i södra Bretagne tillåter odling av mimosor och Magnolia, visserligen inte i samma utsträckning som på Rivieran, men dock. Även fikonträd förekommer i stor utsträckning i Quiberon och förefaller att trivas utmärkt.

Så monsieur Guezel har alls ingen obehaglig miljö att arbeta i. Han är också nöjd och belåten med sin lott. Han följer nogsamman med allt vad som händer på filmfronten. Även om han tar sina program från Rennes, där de olika filmbyråerna i Paris har sitt distriktskontor, så reser han då och då in till Paris för att närmare ta sig en titt på de nya filmerna.

Några större personalbekymmer har han inte. På biografen har han endast en man i kassan och de tre kvinnliga biljettflickorna uppstår en mycket liten lön, eftersom de är hänvisade till den lilla tribut som publiken ger för deras tjänst att visa dem till rätt plats. Man ger i allmänhet 5—10 francs. Det är en extrabeskattning som gäller på både biografen och teatrar och hos utlänningar händer det att den väcker en viss olust, men systemet har fungerat sedan urminnes tider i Frankrike och lär inte gå att utrota.

Folke Holmberg

FÄRG-TV TILL BIO GENOM NYTT SYSTEM

Eidophor ger amerikanska biografägarna möjlighet att via tv-film-central få film, show och aktualiteter

DEN 25 JUNI I ÅR demonstrerade *20th Century-Fox Film* för en representativ samling av televisions- och filmexperter ett projektionssystem för överföring av färgtelevision till biografteatrar, benämnt »Eidophor-systemet». Samtidigt offentliggjordes riktlinjerna för utbyggnaden av ett omfattande »Eidophor-nät», som — om det blir verklighet — kanske kommer att betyda något av en revolution inom filmvärden.

Eidophor-systemet härstammar ursprungligen från Schweiz, där en grupp vetenskapsmän och ingenjörer sedan lång tid tillbaka varit sysselsatta med att utveckla ett system för svartvit överföring av television i och för storbildprojektion. Detta system har varit känt i tekniska kretsar i flera år, men har knappast tilldragit sig större intresse. I och med att systemet nu lanceras av *20th Century-Fox Film*, som i denna angelägenhet etablerat samarbete med *Columbia Broadcasting Corp.* (CBS) får man väl räkna med att stora ting är i görningen »over there».

MED EIDOPHOR-SYSTEMET kan såväl filmer, som direktupptagningar av »levande program» överföras från en »TV-film-central» till godtyckligt antal biografteatrar samtidigt. Överföringen sker via s. k. radiolänkar eller specialkablar. Detta innebär, att varje biograf, som är anslutet till Eidophor-nätet får TV-filmcentralens filmer plus de revynummer och scenframträdanden av sångare och komiker och andra attraktioner, som upptagas på centralen, i samma ögonblick de utsändas. Är biografen ansluten till flera centraler kan biografägaren själv komponera ett program, som han anser bäst passa hans publik.

VID UTVECKLANDET av Eidophor-systemet har man eftersträvat, att den utrustning, som skall installeras på biografteatrarna, lätt skall kunna anpassas till det utrymme, som i

allmänhet disponeras där. Av denna orsak har man utformat Eidophor-projektorn så, att den mycket påminner om de filmprojektorer av standardtyp, som f. n. används. I själva verket är inte skillnaden mellan en Eidophor-projektor och en vanlig filmprojektor särskilt stor. I båda projektorerna används samma slag av ljuskälla, d.v.s. en bågslampa, och utrustningen för kontroll av ljudet är ungefär densamma för båda utrustningarna. Dock tillkommer givetvis speciell apparatur för mottagning av televisionssignalerna i Eidophor-anläggningen. Anläggningen kan utan svårighet installeras i biografens ordinarie maskinrum och skötas av ordinarie maskinisten.

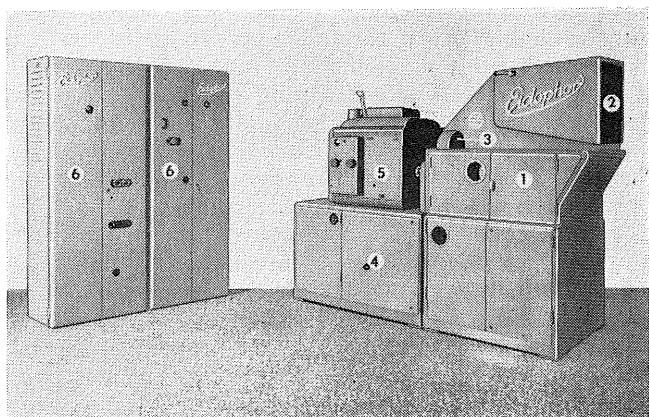
GANSKA DETALJERADE PLANER har redan uppgjorts för hur man skall utnyttja systemet i USA. På samma sätt som nu exempelvis »Roxy Theatres» och »Music Hall» i New York varje dag sänder sina shows tre eller fyra gånger om dagen kommer man nu att på TV-film-centralerna ge filmer, omramade med liknande shows, och sända ut dem på Eidophor-nätet och därigenom samtidigt göra dessa föreställningar tillgängliga för biografpubliken på otaliga biografteatrar i förstäder och andra samhällen.

GIVETVIS RÄKNAR MAN OCKSÅ med att göra direktupptagningar inom- och utomhus av större evenemang och aktuella händelser, exempelvis boxningsmatcher och andra idrotts-evenemang. Om förhållandena gör det lämpligt kan man också tänka sig revyeföreställningar och liknande tillställningar av lokala artister.

SÄRSKILDA INKÖPSCENTRALER för biografägarna har man tänkt inrätta där biografägarna kan göra sina inköp av lämpliga programpunkter, för att komponera det slag av program, som han anser bäst passa den publik, som frekventerar vederbörandes teater. Man räknar härigenom att få ihop utomordentligt attraktiva program, som en enskild biografägare aldrig skulle våga drömma om att sätta upp själv.

CHEFEN SJÄLV, Spyros Skouras i *20th Century Fox*, tror obetingat på systemets stora möjligheter:

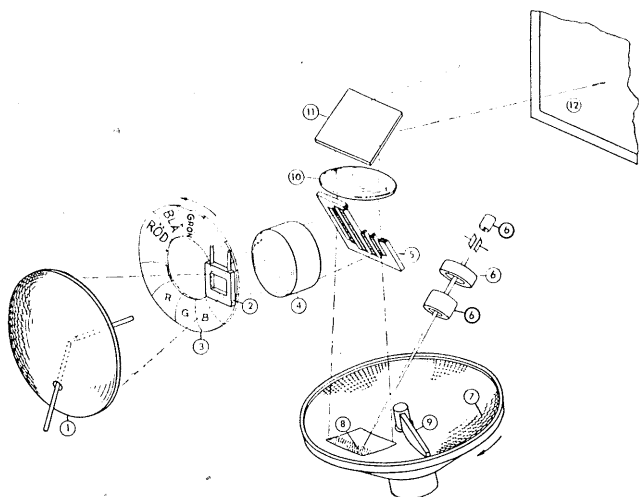
— Eidophor-systemet är den gyllene nyckel, som kommer att öppna dörren för en ny era inom filmen och ett nytt slag av underhållning för den breda publiken, säger han. De förnämsta artisterna inom varje kategori, liksom de historiska händelserna i den stund de tilldrar sig, kommer inom räckhåll för publiken på varje biograf i varje samhälle — litet eller stort — oberoende av var det är beläget. Varje biograf, anslutet till Eidophor-nätet, kommer att få tillgång till de yppersta föreställningar uppbyggda kring förstklassiga filmer, föreställningar täckande det vidast tänkbara område av underhållning. Såväl i storstädernas utkanter som i småsamhällena kommer biopubliken att få inte endast de senaste och bästa filmerna utan också fascinerande upptagningar från storstädernas scener och framträdanden av landets populäraste artister, kort sagt attraktioner av varje tänkbar typ.

EIDOPHOR

- 1) Projektorn, 2) Projektoröppning, 3) Färghjul, 4) Tillsatsanordning (vakuum pump, termostat samt anordning för kylning).
5) Projektionslampa (bågslampa), 6) Mottagningsanordningar för tv-signalen.

PROJEKTORNS FUNKTION

SCHEMATISK SKISS AV PROJEKTORN

1) Båglampa, 2) Bländare, 3) Roterande färgskiva, 4) Kondensornlins, 5) Spegel, uppdelad i strimlor, 6) Elektronkanon, fokuserings- och avlänkingsanordningar för elektronstrålen, 7) Sfärisk spegel med tunt vätskeskikt, 8) Vätskesikt, avsökt av elektronstrålen, 9) Kniv, som håller konstant tjocklek hos vätskeskiktet i spegeln, 10) Projektionslins, 11) Spegel, 12) Biografduk.

I EN VANLIG FILMPROJEKTOR passerar som bekant en filmremsa stegvis mellan ljuskällan och projektorlinsen, varvid en slutare utnyttjas för att stänga av ljuset under den tid, filmremsan rör sig i projektorn. I Eidophor-projektorn arbetar man inte med fotografiska bilder på en filmremsa, utan bilderna framträder på ytan av en speciell vätska (se schematiska skissen) anbringad i form av ett tunt skikt på en långsamt roterande sfärisk spegelyta (7). (Siffrorna hänvisar till motsvarande siffror på skissen). En knivegg (9) anbringad i den roterande spegeln håller konstant tjocklek hos det tunna skiktet i spegeln. Bilden på den nyss omnämnda tunna vätskehinnan alstras på elektronisk väg med hjälp av en elektronstråle på ungefär samma sätt som elektronstrålen i det s.k. bildröret i en televisionsmottagare alstrar en bild på bildrörets ljuskänsliga skärm. En mycket viktig olikhet föreligger emellertid i det att i Eidophor-projektorn förorsakar elektronstrålen, som sveper över den ljuskänsliga hinnan, att vätskans optiska egenskaper ändras. Det uppstår härigenom på vätskehinnan en optisk deformationsbild. Med hjälp av en projektorlins (10) och en på lämpligt sätt arrangerad spegel (11) kan man nu projicera den optiska deformationsbilden, som uppstår på vätskehinnan i form av en »riktig» bild på biografduken (12). Och det tillgår på följande sätt:

Ljuset från båglampan (1) passerar — sedan det passerat en mask (2) och en roterande färgskiva, (3) varom mera sedan, genom ett linssystem (4) och når därefter en plan spegel (5), anordnad i form av ett galler, bestående av parallella spegelstrimlor med luckor emellan. Spegeln är anbringad i 45° vinkel mot ljusstrålens riktning, varför ungefär hälften av ljuset kastas nedåt detta emedan spegelstrimlornas bredd och avståndet mellan strimlorna är lika stort. Hälften av ljuset förloras alltså på samma sätt som hälften av ljuset förloras genom bländaren i den vanliga filmprojektorn.

Ljuset, som reflekteras nedåt, når den sfäriska spegeln (7) med dess vätskehinna. Denna spegel reflekterar ljuset tillbaka efter exakt samma bana, som det kastades mot den sfäriska spegeln. Ljuset kastas alltså tillbaka via spegeln (5) mot båglampan; detta förutsatt att de optiska egenskaperna hos den på den sfäriska spegeln anbringade vätskeskiktet icke påverkats av den avsökande elektronstrålen. Om däremot en optisk deformationsbild uppstått på vätskeskiktet genom inverkan av den med bildinnehållet modulerade elektronstrålen, avböjes en del av det mot spegeln infallande ljuset, så att en del av det kommer att passera mellan strimlorna i galler spegeln (5). Det ljus, som på så sätt passerar spegelns galler, fortsätter genom objektivet (10) och når slutligen en spegel (11) varifrån det sedan kastas emot biografduken. När graden av avböjning hos ljuset punkt för punkt är beroende av den grad av optisk deformation, som uppstått genom elektronstrålens påverkan i vätskeskiktet i resp. punkter, kommer en bild att alstras på biografduken, som är en exakt kopia av den av elektronstrålen alstrande deformationsbilden i vätskehinnan på den sfäriska spegeln. Då varje bild avsökes av elektronstrålen många gånger på en sekund, kommer bilden att bli »levande» på samma sätt som filmbilden eller bilden på TV-apparatens skärm, när bilderna som följer efter varandra växlar i så snabbt tempo, att det mänskliga ögat inte kan uppfatta varje enstaka avsökt bild för sig.

Vi kommer nu till färgproblemet. Teoretiskt skulle man kunna åstadkomma en färgfilm om man utnyttjade tre separata filmer: en som återgav endast de röda nyanserna i bilden, en annan som gav de gröna och en tredje, som återgav de blå. Om dessa tre olikfärgade filmbilder projiceras på samma duk, skulle man få en komplett film i naturliga färger. Dessa separata färgbilder måste projiceras samtidigt, men de skulle också lika gärna kunna projiceras den ena efter den andra i tillräckligt snabb följd, så att ögat inte skulle se de färgade delbilderna som separata bilder.

Det sistnämnda systemet är i stora drag det s. k. »färgföljds-system» som utvecklats av *Columbia Broadcasting System* (CBS) för färg-TV-mottagare för hemmabruk. Samma teknik utnyttjas nu i stora drag vid Eidophor-förfarandet. I Eidophor-projektorn låter man sålunda ett litet hjul, innehållande röda, gröna och blå segment, rotera på så sätt, att de olikfärgade segmenten passeras av ljuset från båglampan. När hjulet roterar, uppstår därvid röda, gröna och blå delbilder på duken. Om man nu ser till att TV-signalen, som överföres, återger delbilder i rött, grönt och blått i rätt följd och med samma hastighet som färgskivan roterar på mottagaresidan, kommer man att få en bild i naturliga färger på duken.

NÅGOT FÖR SVERIGE?

Svensk tv-expert om Eidophor

EIDOPHOR-SYSTEMET är ju inte direkt någon teknisk nyhet, säger den svenske televisionsexperten, ing. John Schröder, vid ett samtal med Biografägaren. Redan 1944 demonstrerades på Tekniska Högskolan i Zürich den storbildsprojektor för television, som tydligen utgjort utgångspunkten för Eidophor-systemet. Man arbetade i Schweiz på den tiden med ett 750-

(Forts. å sid. 35)

KOMMANDE

FILMER

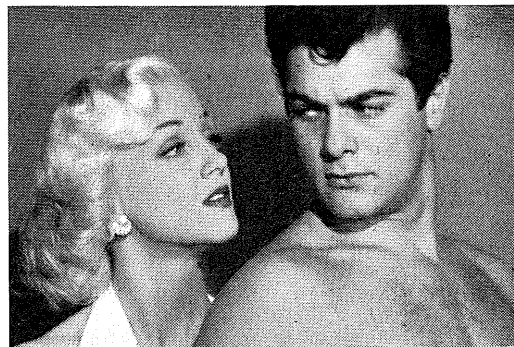
NÄSTA SIDA

**Universal-
International**

The world in his arms. Gregory Peck, Ann Blyth (t.h.) Äventyrsfilm.

Flesh and fury. Tony Curtis, Jan Sterling (t.v.), Mona Freeman.

20th Century Fox

Uppdrag i Trieste. Tyrone Power, Patricia Neal (t.v.), Hildegard Knef, Stephen McNally. Regi: Henry Hathaway. Äventyrsfilm, delvis inspelad i Trieste.

Rosenbergs Filmbyrå

De smygande stegen. Mouloudji, G. Povjouly, Claude Laydu, Henri Vilbert. Regi: André Cayatte. Dramatisk skildring, riktande sig mot dödsstraffet. (t.h.)

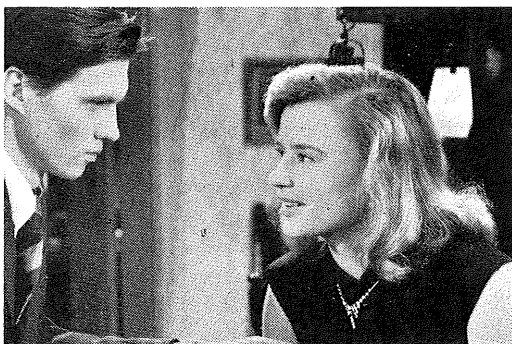

Fribergs Filmbyrå

Blondie, Biffen och Bananen. Åke Söderblom, Åke Grönberg (t.v.), Lennart Lindberg, Doris Svedlund. Regi: Lars-Eric Kjellgren. Lustspel i hästsportsmiljö.

Svensk Filmindustri

Trots. Harriet Andersson, Per Oscarsson (t.h.), Anders Henrikson, Eva Dahlbeck. Regi: Gustaf Molander. Berättelse om modern ungdom efter Vilgot Sjömans roman »Lektorn».

Nordisk Tonefilm

Riddar Blåskägg. Pierre Brasseur, Cecile Aubry (t.v.). Regi: Christian-Jacque. Fransk-tysk film i färg.

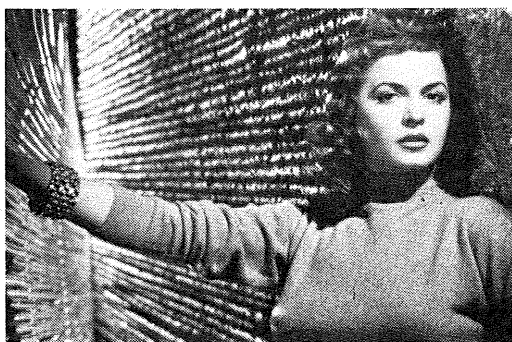
Tonåringar. Walter Giller, Ingrid Andree (t.h.). Regi: Rolf Thiele. En film om den första kärleken.

Rank film

Penny Princess. Yolande Donlan (t.v.), Dirk Logarde. Manus och regi: Val Guest. Komedi.

Den venetianska fågel. Eva Bartok (t.h.), Richard Todd. Regi: Ralph Thomas. Thriller.

Metro-Goldwyn-Mayer

Singin' in the rain. Debbie Reynolds, Donald O'Connor, Gene Kelly (t.v.), Jean Hagen. Regi: Gene Kelly och Stanley Donen. Musical i färg.

Scaramouche. Janet Leigh, Stewart Granger (t.h.), Eleanor Parker, Mel Ferrer, Henry Wilcoxon. Regi: George Sidney. Historisk äventyrsfilm i fransk miljö efter Sabatinis roman. Färg.

Paramount

My son, John. Robert Walker, Helen Hayes (t.v.), Van Heflin. Regi: Leo McCarey. Film kring de samhällsomstörtande krafter som arbetar på att underminera västerländsk kultur och västerländska rättsbegrepp.

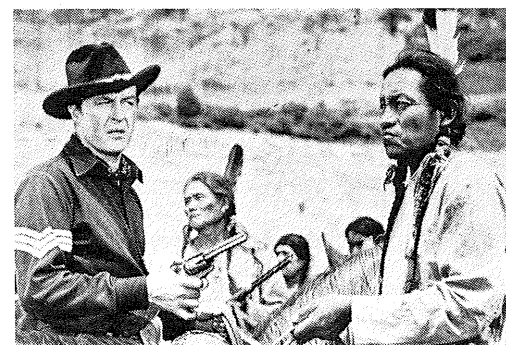
Blekansiktets son. Bob Hope, Jane Russell (t.h.), Roy Rogers. Regi: Frank Tashlin. Fars.

Warner Brothers

Trångt om saligheten. Betsy Drake, Cary Grant (t.v.), Lurene Tuttle. Regi: Norman Taurog. Lustspel om en familj som fostrar barn med »glimten i ögat».

Trumpeter i skymningen. Ray Milland (t. h.) Helena Carter, Hugh Marlowe. Regi: Roy Rowland. Äventyrsfilm om amerikanska kavalleriets strid mot sioux-indianerna.

RKO Radio Films

Halvblodet. Robert Young, Janis Carter (t.v.), Jack Bustel. Regi: Stuart Gilmore. Äventyrsfilm i färg om konflikterna mellan vita och apacher i ett indianreservat i Västern.

Columbia

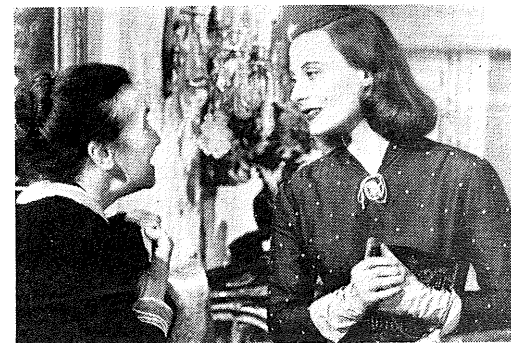
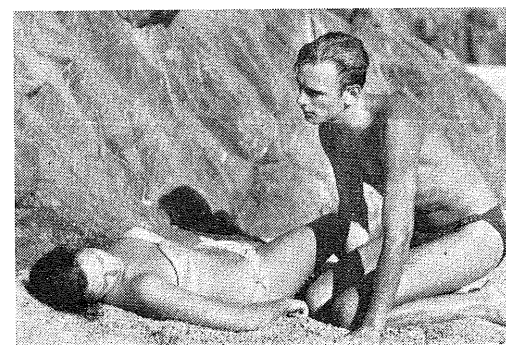
Mina sex fångar. Gilbert Roland, Alf Kjellin (t.h.), Johan Beal, Millard Mitchell. Regi: Hugo Fregonese. Film efter Powell Wilsons fängelseskildring.

Monark Film

De sju dödssynderna. Michèle Morgan (t.v.), Viviane Romance, Gérard Philipe, Françoise Rosay, Henri Vidal, Isa Miranda. Regi: R. Rossellini, Yves Allegret m. fl. Fransk episod-film kring de sju döds-synderna.

Nakna. Odile Versois, Jean-Pierre Kerien (t.h.), Regi: Maurice Cloche. Kärlekshistoria med miljö för-lagd till Korsika.

April, maj, juni och juli månads och säsongens (1951-52) filmfacit

Filbolagens premiärer:

	April	Maj	Juni	Säsongen 1951—52:	Juli
Atlas	—	—	—	2	—
Columbia	2	2	2	26	3
Europa	2	1	—	13	—
Fox	2	1	—	28	3
Freja	—	—	—	3	1
Fribergs	—	—	—	4	—
Metro	3	2	1	32	1
Minerva	—	—	—	1	—
Monark	—	1	—	5	—
No. Tonefilm	—	1	—	5	—
Nyman	—	—	—	1	—
Paramount	1	4	1	24	1
Rank	2	4	—	24	2
RKO Radio	1	1	1	24	—
Rosenbergs	—	—	—	5	—
San. Bauman	—	1	—	8	—
Stockholm	1	—	—	3	—
Svan	1	—	—	5	—
Svea	3	1	—	14	—
Sv. Filmind.	1	1	—	11	1
Sv. Talfilm	1	—	—	2	—
Sverige	—	—	—	1	—
Tellus	—	—	—	4	—
Terra	—	—	—	1	—
Unit. Art.	1	—	1	12	3
Universal	4	2	1	27	1
Warners	—	2	1	18	—
Wive	2	1	—	13	—
	27	25	8	322	16

Filmernas nationalitet:

Argentina	—	—	—	2	—
Australien	—	1	—	1	—
Danmark	—	1	—	3	—
England	3	6	—	38	2
Finland	—	—	—	1	1
Frankrike	4	—	1	25	1
Italien	—	—	1	11	—
Mexico	—	—	—	1	—
Ryssland	—	—	—	3	—
Schweiz	—	—	—	1	—
Tyskland	1	1	—	7	—
USA	17	15	6	200	11
Österrike	—	—	—	9	—
	25	24	8	302	15
Sverige	2	1	—	20	1
	27	25	8	322	16

Översikt över de fem senaste årens filmmarknad:

	1947—48	1948—49	1949—50	1950—51	1951—52
Argentina	1	1	—	—	2
Australien	1	—	—	—	1
Belgien	1	—	1	—	—
Brasilien	—	—	—	1	—
Danmark	3	6	3	3	3
England	32	31	35	46	38
Finland	—	1	1	1	1
Frankrike	26	28	25	26	25
Italien	5	10	6	4	11
Kanada	—	1	—	—	—
Mexico	1	2	1	—	1
Norge	1	2	2	—	—
Polen	—	—	1	1	—

Ryssland	8	2	—	2	3
Schweiz	1	1	—	1	1
Tjeckoslov.	1	1	4	2	—
Tyskland	4	6	5	6	7
Ungern	1	—	1	—	—
USA	194	154	183	212	200
Österrike	2	3	1	1	9
S:a	262	249	269	306	302
Sverige	41	31	32	29	20
S:a	323	280	301	335	322

Svenska filmer säsongen 1951-52:

Botte i farten 15/10, Bärande hav 5/11, Det var en gång en sjöman 20/8, En fästman i taget 19/5, Frånskild 26/12, Fröken Julie 30/7, Greve Svensson 26/12, Hon dansade en sommar 17/12, Möte med livet 1/2, 91:an Karlssons bravader 26/12, När syrenerna blommar 9/2, Poker 12/11, Påhittiga Johansson 20/8, Regementets ros 14/4, Skeppare i blåsväder 27/11, Sköna Helena 26/12, Sommarlek 1/10, Spöke på semester 3/9, Starkare än lagen 22/10, Under svällande segel 7/4.

Premiärveckor pr den 31/7 1952:

2 VECKOR: Kärlekens fröjder (col), Myteri (UA), Säg det med blommor (SF).

4 VECKOR: Duell i Röda bergen (Para), Intermezzo på Sicilien (MGM): Sheriffen (UA), Stockholm lockar (Freja).

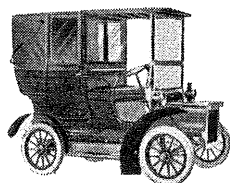
Överspelade filmer från säsongen 1951—52:

4 VECKOR: Fewt i Las Vegas (WB).

5 VECKOR: Här kommer brudgummen (Para), Skäl för bruden (MGM)

8 VECKOR: En fästman för mycket (SB).

33 VECKOR: Hon dansade en sommar (NoT).

Ni kör inte gärna

med en sådan här bil. Det är Stockholms första droskbil från 1902. — Har Ni tittat in i Ert maskinrum? Om Ni där kör en ERNEMANN I (eller liknande), så är den precis lika gammal, och då är det dags att modernisera anläggningen.

Jag kan erbjuda

Eder moderna beg. projektorverk ERNEMANN II, III, IV och V, som äro driftsäkra, tystgående och försedda med automatisk centralsmörjning till marknadens billigaste priser.

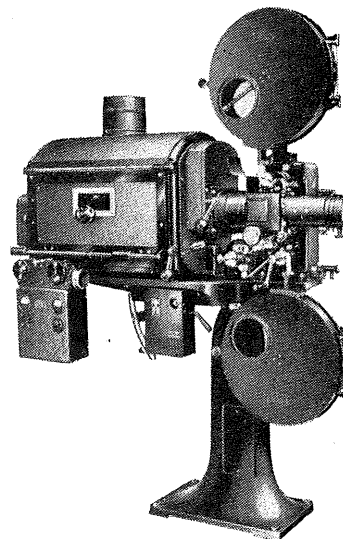
Dessutom realiserar jag några kompletta anläggningar.

Filmtekniker

Eugen Vöhrmann

Uppfartsv. 9, Solna

Telefon 27 57 60

Spec.: **Begagnade biografmaskiner o. projektorverk.**

Projektorverk fr. 500:—, kompl. med ljud fr. 975:—.

Ernemann I 25:— kr.

PROJEKTORSTATIV KÖPES

JAG VAR HITLERS ÄLSKARINNA (The magic face)

Filmbyrå: Columbia. Biograf: Olympia. Premiärdag: 7 april. Producent: Columbia. Regi: Frank Tuttle. I huvudrollerna: Luther Adler, Patricia Knight, William L. Shirer, Ilka Windisch. Censur: gul. Längd: 2.395 m. Karaktär: Amerikansk film.

Aftonbladet: Som nazi-parodi och underhållning är produkten godtagbar med undantag för de insprängda bombningsbilderna — de ger ett enbart osmakligt intryck. (Ulph)

Aftontidningen: Ibland får man fram ganska starka thrillereffekter som onekligen sätter nerverna i spänning men den huvudsakliga behållningen är Luther Adlers perfekta gestaltningar av skådespelaren Janus, Hitler och en rad andra figurer. (Jacob)

Arbetaren: Det enda fantastiska med den här historien är att en mänsklig hjärna kommit på den idiotiska idén att spela in den på film. (Mauritz Edström)

Dagens Nyheter: Detta historiska dravel bjuder på massor av vulgära karikatyrer och greuelscener; filmen är en billig melodram. (C. B-n)

Expressen: Detta är naturligtvis en särdeles rövarhistoria med inslag både av barnslighet och sadism som i så många andra amerikanska filmer, men man kan inte fränkänna historien ett visst robust underhållningsvärde. (Staffan Tjerneld)

Morgon-Tidningen: Två ting är goda i denna film: Luther Adlers utomordentliga förmåga att lägga masker samt de skickligt inklipta autentiska stridsbilderna. (M-r)

Ny Dag: Några som helst lustigheter innehåller inte denna befängda historia. Det hela är bara dumt och meningslöst. (Sam J.)

Stockholms-Tidningen: Filmen har tre fel. För det första passar den högst kolportageromantiska titeln mycket dåligt. För det andra tror man inte mycket på denna nya Eva Braun-version. För det tredje rekapituleras massor av Hitler-detaljer, som man kan till leda. (Movie)

Svenska Dagbladet: Låt inte lura er, gott folk. Den här filmen handlar inte alls, som den svenska titeln påstår, om Hitlers lilla väninna, utan den är en rent politisk rövarhistoria, otroligt naiv och ologisk. (Zack)

RAKETMANNEN (King of the rocket-men)

Filmbyrå: Svea Film. Biografer: Strand, Cora. Premiärdag: 7 april. Producent: Republic. Regi: Fred Brannon. I huvudrollerna: Tristram Coffin, Mae Clarke, Don Haggerty. Censur: gul. Längd: 2.645 m. Karaktär: Amerikansk äventyrsfilm.

Aftonbladet: Till det onödiga som visats på en svensk biotek får man nog

räkna denna stålmaninspirerade fantasihistoria. (O.)

Aftontidningen: Sådana filmer plägar pendla mellan det roligt spännande och det ansträngt löjliga. Här fastnar pendeln tyvärr envist på den sistnämnda punkten. (Håson)

Expressen: Så sakramenskat snål på effekterna går det inte att vara om det ska bli acceptabel underhållning av en schematiskt hopsnodd historia om en tam seriehjärte av det illustra Stålmannsläktet. (— M. S.)

Morgon-Tidningen: En ny variation på det gamla stålmanmotiv, så dum och tråkigt att publiken totalt slocknade i bänkarna. (G-d)

Stockholms-Tidningen: Hur denna soppa, som inte ens är spännande på något sätt, kunnat finna vägen till en svensk biotek, förefaller helt oförklarligt (Alter)

UNDER SVÄLLANDE SEGEL

Filmbyrå. Svensk Talfilms Distr. byrå. Biografer: Lorry, Caprice, Karla, Cameo, Gloria, Lido. Premiärdag: 7 april. Producent: Kinocentralens Film.-prod. Regi: Alex Jute. I huvudrollerna: John Elfström, Michael Fant, Hjördis Pettersson, Ragnar Arvedson. Censur: röd. Längd: 2.235 m. Karaktär: Svensk sjömansfilm.

Aftonbladet: Den spelar upp på sex småbiografer. Det är heller ingen storfilm men ett rejält och sympatiskt försök att skildra livet ombord på Sunbeam under en långfärd. (Filmson)

Aftontidningen: Om man bortser från manuskriptet och dess dialog, så har denna film en hel del förtjänster. (Kajax)

Arbetaren: I sina bästa avsnitt är den en dokumentärfilm av klass — men i sina sämsta är den en rätt svag storyfilm. (Gunnar Oldin)

Dagens Nyheter: Ingen stor svensk film, men man tycker om den i långa stycken — främst för att fotografen förstärkt att så effektivt fånga havet, dimman, regnet i sina bilder. (Jerome)

Expressen: Skolfartyget »Sunbeam» spelar en huvudroll som gör filmen till en av de bästa svenska reportagefilmerna på mycket länge. (Olle Ryholm)

Morgon-Tidningen: Det har blivit en bildmässigt ofta mycket stimulerande film, tryfferad med svårartade litterära plattheter. Men nyfikenheten och förväntningarna på namnet Alex Jute är lika stora som förut. (Jürgen Schildt)

Stockholms-Tidningen: Sällsynt tillfälle att se vilken utsökt förnäm, rentav nobiliserad sport segling är, att för en stund tjasas av naturen som marinmålare. (Ganson)

Svenska Dagbladet: I all sin anspråkslöshet var programmet riktigt trevligt. Alex Jutes film om skolskeppet Sunbeam visade sig vara en positiv överraskning. (Zack)

VILDHÄSTEN FRÅN TUNIS (Flame of Araby)

Filmbyrå: Universal. Biograf: Riviera. Premiärdag: 7 april. Producent: Universal-International. Regi: Charles Lamont. I huvudrollerna: Maureen O'Hara, Jeff Chandler, Maxwell Reed, Susan Cabot. Censur: gul. Längd: 2.110 m. Karaktär: Amerikansk äventyrsfilm i färg.

Aftonbladet: Berättelsen galopperade lika fort fram som hästarna. Bara de är värda besöket. De bjuder åtskilliga skönhets-syner. (Crona)

Aftontidningen: En viss fart och långa rader underbara hästbilder räddar upp det något. Det hela har ramats in i vackra färger. (Steinar)

Arbetaren: Charles Lamont har regisserat och helt har han inte mist sitt komiska sting: långa avsnitt av filmen är nämligen mycket roliga — som omedvetna parodier på sig själv med praktpeko-kalistiska replikväxlingar. (Gunnar Oldin)

Dagens Nyheter: Enkelt och lättfattligt, men onekligen medryckande och underhållande tack vare farten och det goda humöret över filmen. (J-e)

Expressen: För omväxlings skull flyter det ovanligt litet blod varför man har anledning att beklaga att censuren portförbjudit just den publik som skulle ha största nöjet av filmen. (Olle Ryholm)

Morgon-Tidningen: Man tycker synd om den ädle springaren, som tvingats in i slikt sällskap. (M-r)

Ny Dag: Absolut ingenting att offra text på — absolut ingenting att se. Ska man nödvändigt ha tråkigt kan man gäspa åt det som är trevligare. (Åke)

Stockholms-Tidningen: Hästarna är behållningen i filmen — människorna är likgiltiga — det vanliga uppådet av skäggiga statister plus vampiga Maureen O'Hara som prinsessan och hennes fri-luftsälskande beduin, och allt är så schablonmässigt, som man kan vänta sig. (Micro)

Svenska Dagbladet: Det är ovanligt vacker färg i filmen, som eljest i alla avseenden hör hemma i Universals kolorerade serie av obeskrivbar veckotidningsromantik. (Lill)

JAGAD AV SCOTLAND YARD (Hunted)

Filmbyrå: Rank Film. Biograf: Palladium. Premiärdag: 12 april. Producent: Independent Artists. Regi: Charles Crichton. I huvudrollerna: Dirk Bogarde, Kay Walsh, Elizabeth Sellars, Jon Whiteley. Censur: gul. Längd: 2.130 m. Karaktär: Engelsk kriminalfilm.

Aftonbladet: Tänk att det kan vara så kusligt spännande och ändå så trevligt att följa en dräpare på jakt under polisen med en liten pojkbåtning (Filmson)

Aftontidningen: Man väntar sig brutala scener, våldsamheter och misshandel över lag som brukligt är i sådana filmer. Man väntar förgäves gudskelov. I stället får man vara med om en thriller utan skakande effekter, en film som med enkla medel fånglar och griper. (Steinar)

Arbetaren: Med sin smakfulla charm som ram kring spänningen blir den till ett stycke perfekt underhållning, men det är fel att tro sig ha sett något mer. (Maurtiz Edström)

Dagens Nyheter: Det finns gott om ömhet och humanitet i denna engelska film, en komplicerad thriller om en mans flykt tvärs genom hela England för att undkomma polisen. (C. B-n)

Expressen: Även om reportaget intresserar är filmen dramatiskt sett mindre tillfredsställande, historien om mördaren som flyr och tvingas släpa med sig en sexårig pojke är för monoton och ger för få verkliga spelscener. (Staffan Tjerneld)

Morgon-Tidningen: En inte direkt dålig, inte heller särskilt god film om en mördare, som flyr tillsammans med en liten pojke. (Nils Beyer)

Stockholms-Tidningen: Sällan har en så pass bra film haft en så tunn handling, och sällan har en spännande thriller byggt på ett så sentimentalt ämne; en liten pojkes växande kärlek till en för honom helt obekant mördare. (Robin Hood)

Svenska Dagbladet: Det hela berättas utan sentimentalitet och utan sensationsmakeri, i en mycket sevärd film. (Lill)

REGEMENTETS ROS

Filmbyrå: Europa Film. Biograf: Anglais. Premiärdag: 14 april. Producent: Europa Film. Regi: Bengt Järrel. I huvudrollerna: Margareta Fablén, Birger Malmsten, Bengt Logardt, 3 Knas, Elisaveta. Censur: röd. Längd 2560 m. Karaktär: Svenskt lustspel.

Aftonbladet: Det är en något vildvuxen produkt av svensk militärfars magra jordmån, utan vildrosens doft och charm. (Filmson)

Aftontidningen: Här springer en rad kvalificerade skådespelare omkring i spridd ordning utan att ha en förnuftig handling att spela, utan att ha en enda riktig replik att säga. (Gils)

Arbetaren: Ansvaret faller tungt på författarna av den här fruktansvärt mjöliga militärfarsen och på den som uppges vara filmens regissör — om den nu haft någon. (Bertil Gripenfors)

Dagens Nyheter: Svensk militärfars av enklaste slag. Ett visst soligt humör finns nog i en del scener, men i det stora hela lider filmen av betänklig brist på fantasi och bärande situationskomik. (J-e)

Expressen: Åtskilliga gamla beprövade lustigheter har dammats av och hämtats fram ur militärfarsernas livrustskammare till den här anrättningen, som är lika tunn som menlös. (Alf Montán)

Morgon-Tidningen: Man kan med gott samvete sortera in denna roande och smått självironiskt gjorda bagatell på avdelningen för oförarglig underhållning. (Jürgen Schildt)

Ny Dag: En enkel, oförarglig militärfars utan sedvanliga osmakligheter men med mycken humoristisk lekfullhet bland konstgjorda kasernblomster och arrangerad situationskomik. (Snapp)

Stockholms-Tidningen: Om Bengt Järrels regi kan sägas att den inte skiljer sig stort från andras regi. Tassarna visar inga lejonklor, men trampar heller inte i klaver. Och det är vackert så. (Robin Hood)

Svenska Dagbladet: Gamla beredskapsvisars plockas fram och bildar tillsammans med pålitliga "roligheter" som vattensprutning och intvåning med konsistensfett m. m. en militärfars av det slag som roar måttligt. (Lucia)

UTAN SAMVETE

(Another man's poison)

Filmbyrå Europa Film. Biograf: Saga. Premiärdag: 14 april. Producent: Fairbanks-Angel. Regi: Irwing Rapper. I huvudrollerna: Bette Davis, Gary Merrill, Emlyn Williams. Censur: gul. Längd: 2470 m. Karaktär: Engelsk thriller.

Aftonbladet: Det är inte utan att man instämmer i hennes ihåliga hänskratt när hon själv får sina gärningars lön på slutet. Men Kraskers foto och interiörmålning är fin i Rappers regi. (Filmson)

Aftontidningen: De kusliga händelserna är visserligen skildrade med all kuslighet men själva huvudlinjen i storyn är helt enkelt inte tillräckligt spännande. Och det är synd ty här fanns faktiskt ämne till en riktigt bra film i sin art. (A. G. B.)

Arbetaren: Bette Davis är onekligen en mycket intelligent artist, som man gärna ser i vilket sammanhang som helst. I detta fall hade det dock varit önskvärt att hon brukat sin intelligens på ett nyttigare sätt — t. ex. genom att refusera det manus som ligger till grund för filmen. (Lasse Bergström)

Dagens Nyheter: Då "ridån" går upp har redan ett par mord skett, av vilka hjältinnan dock endast är skyldig till det ena. Men det blir flera kusligheter under kvällens lopp, men en överraskande och komprimerad kulmen just i filmens sista hundratal meter. (Jerome)

Expressen: En originell upplagd och ganska välskuren thriller med en ruslighet som går ett stycke över det vanliga på film. (Staffan Tjerneld)

Morgon-Tidningen: Det verkar, som om regissören Irwing Rapper inte rätt på Bette. Det är skada, ty gärna hade man velat bespara denna strålande aktris alla dessa omöjliga scener — och inte minst den sista, där hon dör med ett hänskratt, över livets obotliga komik... (Nils Beyer)

Ny Dag: Spänningen uteblir och man har närmast långtråkigt. Det är en thriller utan någon som helst originalitet. (W)

Stockholms-Tidningen: Raffel för rafflets egen skull. I slutet blir det väl mycket av det onda. Men länge har thrillerälskaren ett visst nöje, för att rafflet spelas så bra och fotograferas så bra av Krasker. (Robin Hood)

Svenska Dagbladet: För en otränad anmälare förefaller skräckstämningen tilltagen i överkant; samtidigt måste man betyga miss Davis sin oreserverade beundran för en uppvisning i kontrollerad hysteri som är otäckt överlägsen. (Pandora)

BRINNANDE VILDMARK

(Red skies of Montana)

Filmbyrå: Fox. Biograf: Rigoletto. Premiärdag: 15 april. Producent: 20th Century Fox. Regi: Joseph M. Newman. I huvudrollerna: Richard Widmark, Constance Smith, Jeffrey Hunter. Censur: gul. Längd: 2695 m. Karaktär: Amerikansk äventyrsfilm i färg.

Aftonbladet: Misstanken om att Widmark i feighet övergivit sina kamrater, som omkommer i lågorna, ger den halvdokumentära filmen en själsintrig, som inte saknar intresse. En sevärd färgfilm. (Filmson)

Aftontidningen: Så småningom kommer schablonerna, mallarna, det sentimentala jollret och sällar man bland intrycken återstår endast detta: Filmens personer och deras öden lämnar en oberörd, men sällan skådar man en präktigare majbrasa! (Gits)

Arbetaren: Den har spänning, kraft och expressiva bilder — allt detta får man gratis genom miljön, men den har också en dokumentär prägel som gör att den inte helt kan kallas ett lördagsnöje för pyromaner. (Gunnar Öldin)

Dagens Nyheter: Främst intresserar filmen som ett ovanligt färgstarkt — både bokstavligt och bildligt talat — reportage från brandväktjänsten ute i de stora amerikanska skogarna. (Jerome)

Expressen: Bra färglagd äventyrsfilm i reportageform från ett helt nytt område, nämligen de amerikanska storskogarnas flygande brandkårer. (Gösta Wernlöf)

Morgon-Tidningen: En del av storyns patenterade käckhet och hustrusentimentalitet vägs upp av slutscenernas jätteeldsvåda, som är skildrad med ett avsevärt uppbåd av regirutin och tekniska resurser. (S-t)

Ny Dag: Det är en spännande och rasande skickligt gjord raffelhistoria. (M. B.)

Stockholms-Tidningen: Filmen och regissören Newman intresserar sig mera för elden och eldäventyren än för hjältens komplex, och det är spännande och instruktiva scener som rullas upp. (Robin Hood)

Svenska Dagbladet: Som reportage i färg om amerikanska flygburna skogsbrand-soldaters tjänstgöringsförhållanden är den en förstklassig produkt, man kan nästan säga storartad. (U. S-m)

FARLIG MELODI

(Meet Danny Wilson)

Filmbyrå: Universal. Biograf: Spegeln. Premiärdag: 15 april. Producent: Universal-International. Regi: Joseph Pevney. I huvudrollerna: Frank Sinatra, Shelley Winters, Alex Nicol, Raymond Burr. Censur: gul. Längd: 2400 m. Karaktär: Amerikansk sång- och kriminalfilm.

Aftonbladet: En riktigt småmunter och bitvis också spännande blandning av sång- och kriminalfilm om en liten uppkäftig sångare som med tur och vänners hjälp (plus rösten, förstås) kommer sig upp. (Ulph)

Aftontidningen: Man har tydligen kommit till bottenlagret i såsångens hollywoodska filmkutting. (Kajax)

Arbetaren: En tämligen oförarglig korsning mellan musical och gangsterhistoria, fullständigt ointressant som annat än tidsfördrivare. (Mauritz Edström)

Dagens Nyheter: Den har ett litet raffelinslag av gangsterdramatik, som ger historien om de båda oskiljaktiga barnsvännerna och deras kärlek till en och samma flicka en bedrövlig injektion mot alltför provande sötma. (Jerome)

Expressen: Dialog med snärt har historien om den unge sångaren Danny Wilsons kometkarriär, är rapt berättad, välspelad och gjord med en viss smartnes och humor. (Alf Montán)

Morgon-Tidningen: En sorgligt klen berättelse om hur en smörsångare klättrar från ölschappen via Hollywood till stjärngagerna, och ett definitivt varsel om att såsångens ebb är på väg också på musikfilmernas område. (S-t.)

Ny Dag: Frank Sinatra som skådespelare är faktiskt alltigenom sympatisk, och det är han som tillsammans med Shelley Winters svarar för ljuspunkterna i denna för övrigt ganska medelmåttiga film. (Bi)

Stockholms-Tidningen: Den är bäst i början — när de båda kompisarna driver omkring och Sinatra fritt får utveckla sin småfräcka charme med vännen-klippan Alex Nicol bakom ryggen. (Micro)

Svenska Dagbladet: Allt som allt en lätt och trevlig underhållning utan större pretentioner. (Lucia)

MITT HJÄRTAS KUNG (Mr Imperium)

Filmbyrå: *Metro-Goldwyn-Mayer*. Biograf: *Olympia*. Premiärdag: 15 april. Producent: *Metro-Goldwyn-Mayer*. Regi: *Don Hartman*. I huvudrollerna: *Lana Turner, Ezio Pinza, Marjorie Main, Barry Sullivan*. Censur: röd. Längd: 2385 m. Karaktär: *Amerikansk sång- och musikfilm i färg*.

Aftonbladet: En sångfilm med typiskt hollywoodsk, falskromantisk prägel: en ung kafésångerska uppvaktas av en syd-europeisk kung, det blir "mötas och skiljas och mötas igen" i sentimental novellstil. (Ulph)

Aftontidningen: Ezio Pinza och Lana Turner har den otacksamma uppgiften att förekomma flitigast per förbiglidande karamellmeter. (Håson)

Arbetaren: En viss förankring ur verkligheten har denna vackert fotograferade och segslitit tradiga historia om en landsflyktig monark som lever högt på ingenting utom pengar. Men sen är det täfft med vad som kunde blivit ett operettuppslag. (Bertil Gripenfors)

Dagens Nyheter: På sätt och vis kan man säga att det är en ambitiös film: manuset har inte hoppat över en enda

banalitet, och regissören har inte försummat att krama musten ur dem allihop. Säg sedan att svensk film har långsamt tempo! (Perpetua)

Expressen: Enfaldig anrättning av sällsynt onjutbart slag, drypande av falsk romantik och falska färger. Det hade egentligen bara fattats att Ezio Pinza sjungit falskt också. (Frans B. Liljenroth)

Morgon-Tidningen: Inte ens manusförfattarnas mödrar skulle ha vågat kalla dem begävdade. (M-r)

Ny Dag: En larvig historia om en exkursion som inte ville vara kung längre, men folket ville ha honom tillbaka. (F. E-n)

Stockholms-Tidningen: Samhörigheten med den kolorerade veckopressen underströks ytterligare av att bilderna var kulörta. (Gunther)

Svenska Dagbladet: Det är kolorerad tioöresromantik och inte ett dugg mer — med sällan skådad teknisk valhänthet förevidgad av en fastspikad kamera i en räckta klubbigt vykortsgrianna bilder. (Lill)

RING KRIMIALEN 1 — 1000 (Southside 1 — 1000)

Filmbyrå: *Wive Film*. Biograf: *Skandia*. Premiärdag: 15 april. Producent: *Allied Artists*. Regi: *Boris Ingster*. I huvudrollerna: *Don Defore, Andrea King, George Tobias, Barry Kelley*. Censur: gul. Längd: 2130 m. Karaktär: *Amerikansk kriminalfilm*.

Aftonbladet: Den obligatoriska maskjuntningen på slutet i amerikansk film börjar bli litet skrattretande vid det här laget. (Filmson)

Aftontidningen: Regi, foto och skådespeleri är här rutinemässigt utövat, och det enda betyg man kan sätta på historien är, att den är högst ordinär. (Gits)

Arbetaren: Stålblankt reportage om Secret Service i kamp mot en falskmyntarlaga. Anslaget är flåspatriotiskt och slutduellen mellan ligans kvinnliga chef och deckarn ett eftertryck som borde förbjudas, men annars är filmen rapp, välgjord. (Lasse Bergström)

Dagens Nyheter: Blandningen blir lite hårdsmält med lik som trillar ut genom fönster och från broar, när de inte skjuts ned. Men det är en driven, spännande och bitvis starkt konstnärlig film med suggestiva vyer från Los Angeles. (Ruter Tweed)

Expressen: Det finns faktiskt en artistisk stringens över berättelsen, dessutom har man stort nöje av storstadsmiljöerna som ges med känsla för lokalfärgen. (Staffan Tjerneld)

Morgon-Tidningen: Perfekt raffel av välkänd sort — sådant där kan amerikanarna, fast det varit skönt om man sluppit det demokratiska hyckleriet i inledningsscenerna. (B-r)

Ny Dag: Det hela utgör ett medelmåttigt raffel med slätstruken regi, halvbra skådespelare. (p-son)

Stockholms-Tidningen: Frånsett den onödigt pratsamma upptakten, håller den inresset på hjälpänn med både raffigt och finurligt berättade avsnitt. (Movie)

Svenska Dagbladet: Människorna intresserar inte ett dyft — det gäller särskilt den kvinnliga chefen för falskmyntarligan — men skildringen av banditers och polisers metoder verkar desto mer initierad. (Lill)

SKRÄCKENS BORG (The strange door)

Filmbyrå: *Universal*. Biograf: *Aveny*. Premiärdag: 15 april. Producent: *Universal-International*. Regi: *Joseph Pevney*. I huvudrollerna: *Charles Laughton, Boris Karloff, Sally Forrest, Richard Stapley*. Censur: gul. Längd: 2149. Karaktär: *Amerikansk thriller*.

Aftonbladet: Den jagar fasa men genom övedrifterna hörs då och då ett befriande fnissande från publiken. (Crona)

Aftontidningen: På sin höjd en liten nätt skräckkomedi där man skrattar på ställen där man egentligen borde rysa. Och Boris Karloff som gammal, hederlig trojänare får dom kalla kårarna att lugna ner sej trots att han vid ett par tillfällen visar erkända kvävningstakter. (Steinar)

Arbetaren: Robert Louis Stevenson är pappa till grundhistorien och det bör han inte vara alltför stolt över. (Gunnar Oldin)

Dagens Nyheter: Den tål ganska gott att ses av folk med starka nerver och sinne för skräckhumor. Spänning saknades inte. (J—e)

Expressen: Ärligt talat blir man riktigt iskallt rädd ett par gånger — så nog duger Stevenson att bygga thrillers på. Dessutom fångas man av nykomlingen Sally Forrest. (Margareta Sjögren)

Morgon-Tidningen: Dess spänning har förbytts i komik, och till och med Charles Laughtons sadistiska mimik blir oftast löjeväckande. (G-d)

Ny Dag: En otäck orgie i perverst hat och sadism. En gammal greve i ett rugigt slott tar hämnd på sin ungdomskärleks man och barn genom den mest raffinerade tortyr därför att hans frieri blivit avvisat. (Åke)

Stockholms-Tidningen: Den har råkat bli ganska långtradig och inte ens den finurligt upplagda höjdpunkten i filmen är utformad så att den gör någon effekt. (Alter)

Svenska Dagbladet: Laughtons mästertliga spel är som alltid en njutning att följa, och det gör att man ändå har en viss behållning av filmen. Kraftiga klipp med saxen har även bidragit till att minska spänningen. (Zack)

BLUFF, BROTTARE OCH BANDITER (Mr Universe)

Filmbyrå: *United Artists*. Biografer: *Strand, Cora*. Premiärdag: 21 april. Producent: *Laurel Film*. Regi: *Joseph Lerner*. I huvudrollerna: *Jack Carson, Janis Paige, Bert Lahr, Robert Alda*. Censur: röd. Längd: 2440 m. Karaktär: *Amerikansk fars*.

Aftonbladet: Ett s. k. gangsterspex, en satir över amerikansk fribrottning som samtidigt hyser en viss beundran för nuvarande och f. d. muskelknuttar. (Crona)

Aftontidningen: Filmen har inte rullat lång stund innan den börjar innehålla för mycket av sjunde klassens komik.

(Håson)

Expressen: Som film betraktad en mycket enkel anrättning utan minsta finess.

(Gösta Wernlöf)

Morgon-Tidningen: En drift med amerikansk fribrottnings och allt som utspelar sig bakom kulisserna i form av ränker och skuggmanövrer, utformade i några flåsiga scener och för all del även lustiga inpass.

(V-g)

Ny Dag: Den bör tas på blekaste allvar trots att den bitvis är hur kul som helst och förhandsreklamen säges vara ett "jätteskämt med världens ruskigaste brottare".

(Åke)

Stockholms-Tidningen: De skumma profitörerna i den unge probrottnarens kölvatten måste dämpa hans krafter för att ge publiken valuta för pengarna och hur det går till är filmens sköra och det skall erkännas ganska spexiga tråd.

(Gunther)

Svenska Dagbladet: Probrottningen är dock knappast så stor bluff som denna film.

(Ete)

DR JEKYLLS GENGÅNGARE (Son of Dr Jekyll)

Filmbyrå: Columbia. Biografer: Roxy, Victoria. Premiärdag: 21 april. Producent: Columbia. Regi: Seymour Friedman. I huvudrollerna: Louis Hayward, Jody Lawrence, Alexander Knox. Censur: gul. Längd: 2115 m. Karaktär: Amerikansk thriller.

Aftonbladet: Onekligen bjuder den här filmen på en hel del raffel — men aldrig når den upp till samma nivå, som föregångaren (och förebilden) Dr Jekyll och Mr Hyde.

(Filmson)

Aftontidningen: Historien är en tunn anrättning, slarvigt hopkommen, även om man bortser från sådana bagateller som att ett hus står kvar oskadat sedan det brunnit.

(Håson)

Dagens Nyheter: Varken det goda fotot eller den förfarna regin kunde förmå en enda åskådare till den minsta lilla applåd.

(Père)

Expressen: Materialet är väl tillvarataget och skildrat med den rätta snärten.

(Olle Ryholm)

Morgon-Tidningen: Ett enfaldigt amerikanskt försök att plocka ut några extra dollars på Jekyll-Hyde-motivet. Man får hoppas, att det misslyckas.

(M-r)

Stockholms-Tidningen: Väl iscensatt och spelad intresserar filmen dock knappast ett enda ögonblick. Den är bara en blek gengångare.

(Alter)

Svenska Dagbladet: Den har inte blivit varken särskilt spännande eller skräckfylld men den är väljord och välspelad. Men ändå på något sätt fullkomligt meningslös och likgiltig.

(Zack)

DOKTOR MABUSES TESTAMENTE

(Das Testament des Dr. Mabuse)

Filmbyrå: Svensk Filmindustri. Biograf: Riviera. Premiärdag: 21 april. Producent: Nero Film (1932) Regi: Fritz Lang. I huvudrollerna: Otto Wernicke, Rudolf

Klein-Rogge, Oskar Beregi. Censur: gul. Längd: 2070 m. Karaktär: Tysk thriller.

Aftonbladet: Effekterna staplar sig på varandra och handlingen sprutar i väg. Sällan har väl så många haft så mycket att lära av ett testamente och haft så mycket att ge så många.

(Crona)

Aftontidningen: Det var en upplevelse att se denna förelöpare till Hitschcock, starkare än det mesta Hitchcock gjort. Lang är läromästaren.

(Kajax)

Arbetaren: Håller filmen nu? Visst förvirras man av de tvära kasten, de löjliga bil- och kvinnomodellerna — men det oaktat måste frågan besvaras med ett bestämt ja.

(Gunnar Oldin)

Dagens Nyheter: Visst är den teatraliskt överdriven och demoniskt flåspatetisk ibland, men det är dock en man med filmatisk lejonklo bakom det hela.

(Jerome)

Expressen: Visst finns det detaljer som verkar en smula förlagade, sån't som inbjuder till ett stilla fnissande, men det är obetydigheter om man ser till det hela. Gör man det måste man imponeras.

(Frans B. Liljenroth)

Morgon-Tidningen: Man gick till biografen av filmhistoriskt intresse. Efteråt tyckte man, att det var den intressantaste premiär man sett på länge.

(Nils Beyer)

Ny Dag: Filmen behåller sin illusionskraft än i denna dag den är oerhört suggestivt gjord och tar ett formligt strup-tag på åskådaren.

(G. C-n)

Stockholms-Tidningen: Hur frisk och fångslande verkar den inte alltjämt som thriller, gjord med den riktiga gnuttan självironi och skämt, med bred bildriksdom, snabbt tempo utan för mycket dialog, fin känsla för effekter.

(Robin Hood)

Svenska Dagbladet: Fritz Langs regi lämnar inga effekter i denna sensationshistoria outnyttjade — det kan ännu i dag vara på sin plats att varna folk med klena nerver för att se filmen.

(Lill)

EN HISTORIA OM KÄRLEK (Une histoire d'amour)

Filmbyrå: Svea Film. Biograf: Astoria. Premiärdag: 21 april. Producent: J. Roitfeld — Cité Films. Regi: Guy Lefranc. I huvudrollerna: Louis Jouvet, Dany Robin, Daniel Gélin. Censur: gul. Längd: 2605 m. Karaktär: Franskt drama.

Aftonbladet: En strålande fransk film som verkligen kan rekommenderas.

(H. S.)

Aftontidningen: Kärleken mellan de båda unga, vackra människorna är skir och frisk som en vårmorgon och den är skildrad med en ömhet i handlaget som räddar från den sentimentalitet som ligger så snubblande nära.

(A. G. B.)

Arbetaren: Guy Lefranc heter den regissör som var lycklig nog att få göra denne store och mänskliga skådespelares sista film till ett konstverk, som trots att det kanske måste skrivas med vardagliga tecken är en värdig slutvinjett i den eviga ungdomens tecken.

(Lasse Bergström)

Dagens Nyheter: En äkta fransk film i sin skildring av skyggheten, ömheten och

intensiteten i förälskelsen mellan ett par ungdomar.

(Jerome)

Expressen: Handlingen är berättad utan överdrifter och stora gester, och med diverse små utvecklingar för den fram till ett logiskt slut. Åter en bra fransk film med andra ord.

(Gösta Wernlöf)

Morgon-Tidningen: Filmen är inte särskilt fantasifull regisserad av Guy Lefranc, och foto är grått och entonigt. Dess styrka ligger i spelscenerna.

(Nils Beyer)

Ny Dag: Det hela är en historia på det gamla temat flickan av börd och mannen av folket, utan att den ett ögonblick förfaller till den i sådana historier så vanliga sentimentaliteten. Det är kort sagt en bra fransk film.

(Jos)

Stockholms-Tidningen: Den har bara det felet att inte vara fullt så bra som den avsetts att bli och som upphovsmännen antagligen tror att den är. Det är fotografen och delvis regissören och birollsskådespelarna som klickar.

(Robin Hood)

Svenska Dagbladet: Motivet är hårt presat, men filmen har sina delikata partier i den ömsinta skildringen av de ungas kärlek och hjälplöshet.

(Lill)

FLICKAN ÄR ETT FYND (Hard, fast and beautiful)

Filmbyrå: RKO Radio. Biograf: Esplanad. Premiärdag: 21 april. Producent: RKO Radio. Regi: Ida Lupino. I huvudrollerna: Claire Trevor, Sally Forrest. Censur: Röd. Längd: 2140 m. Karaktär: Amerikansk komedi.

Aftonbladet: Den handlar om hur det går till att skapa en tennisstjärna — och gör det både övertygande och underhållande.

(O)

Aftontidningen: Med den här filmen visar Ida Lupino, att hon vill någonting — den är en frisk fläkt i denna dussinprodukternas säsong.

(Gits)

Arbetaren: Alltihop är sött som en knäckfabrik och lika klubbigt. Men man förlåter filmen de scener där Sally Forrest är med, trots allt åker hon högt upp på listan över Söta Filmungar Med Framtid.

(Gunnar Oldin)

Dagens Nyheter: En trevlig film om en flicka som blev världsstjärna i tennis. Miljön är ju ovanligt tacksam: solbelysta banor där fötter fladdrar i väg snabba som fågelvingar och dräpande hårda servar levereras i svepande, svingande rörelser.

(Perpetua)

Expressen: Claire Trevors spel är den enda lilla ljuspunkten som möjligen skulle kunna tränga igenom den gardin som helst skulle vilja dra ner för filmen.

(Olle Ryholm)

Morgon-Tidningen: Ida Lupino är en förnämlig skådespelerska; här visar hon, att hon inte är lika framstående som producent och regissör.

(M-r)

Ny Dag: Det här är dock bara en jämerligt konstruerad veckopressnovell som tar tio minuter att läsa och två timmar på vita duken. Även den som tycker om tennis har tråkigt.

(Pekka)

Stockholms-Tidningen: Konflikten är bra upplagd med en hygglig flicka som drivs fram av en samvetslös mor och en

dito promotor. Tyvärr är utformningen av manuset inte i klass med uppslaget.

(Alter)

Svenska Dagbladet: För tennisintresserad publik bjuder filmen på briljanta scener från matcher, som tydligen spelas av verkliga tennisäss, tyvärr anonyma i sammanhanget.

(Lucia)

HUVET I VÄGGEN

(Le Passe-Muraille [No Walls for Love])

Filmbyrå: Svan Film. Biograf: Olympia. Premiärdag: 21 april. Producent: Jacques Bar. Regi: Jean Boyer. I huvudrollerna: Joan Greenwood, Bourvil. Censur: röd. Längd: 2465 m. Karaktär: Fransk komedi med engelsk dialog.

Aftonbladet: Ett antal mindre longörer i regin uppvägs av många verkligt lyckade situationer, och trickfotograferingen är till övervägande delen mycket lyckad.

(Ulph)

Aftontidningen: Bourvils snabbkarriär som stortjuv, hans sorglösa promenerande genom fångelsemurarna och hans "omvändelse" fick publiken att tjuta av skratt. En engelsk-fransk fars av toppklass.

(Steinar)

Arbetaren: Acceptabelt roligt har det blivit tack vare Bourvil — mannen som upptäcker sin förmåga att spatsera genom väggar och roar sig med att använda den i de dråpligaste situationer.

(Bertil Gripenfors)

Dagens Nyheter: Ett fransk-engelskt konsortium har gjort folklustspel av novellen. Det eleganta fantasieriet har mycket förgrovas i översättningen till film, och man plågas av den överflödande dialogen, som inte är särskilt finslipad.

(Age)

Expressen: Resultatet av ett engelskt-franskt samarbete, där man till att börja med fruktar att producenten satt sig mellan stolarna och hemmet i Engelska kanalen, men så småningom blir det ett ganska trivsamt lustspel.

(Staffan Tjerneld)

Morgon-Tidningen: Regissören och manusförfattaren Jean Boyer har lyckats göra en mycket rolig film, låt vara att den har mera av ren fars över sig än av den underfundiga samhällssatir som är Aymés egen.

(Jürgen Schildt)

Ny Dag: Rolig är filmen främst tack vare den franske skådespelaren Bourvils helt förryckta komik, i övrigt är spelet förvånande amatörmässigt.

(Bi)

Stockholms-Tidningen: En fantastisk, men rolig historia. Fångelseskojet är något alldeles extra. Och kikar man sedan litet bakom Aymés fanasifulla förhänge, så hittar man åtskillig elak drift med många svaga punkter i tillvaron.

(Movie)

Svenska Dagbladet: Den franske komikern Bourvil gör en säker prestation. Hans fjolliga och lealösa rollfigur blir riktigt sympatisk och mänsklig. Joan Greenwood utvecklar både charm, skönhet, intelligens och humor som hans motspelerska.

(Zack)

MARTINE 17 ÅR (L'Eventail)

Filmbyrå: Stockholm Film. Biograf: Sture. Premiärdag: 1 april. Producent: Paris Film Soc. A. Hakim. Regi: E. Reinert. I huvudrollerna: Henry Vidal, Dany Robin, Claude Dauphin. Censur: röd. Längd: 2501 m. Karaktär: Fransk komedi.

Aftonbladet: En långsam, tämligen intresselös historia om en skolflicka, som försöker liera sig med den kriminella världen och i förbigående tror sig finna kärleken.

(Ulph)

Aftontidningen: Det bästa man kan säga är att filmen är oförarglig med några småtrevliga inslag och en mycket charmfull ung dam i huvudrollen.

(OB)

Arbetaren: En virrig romance som är så utstuderat lögnaktig i varje bild att man får göra våld på sig för att inte lämna biografen och gå ut i våren utanför biografen.

(Lasse Bergström)

Dagens Nyheter: Claude Dauphin presterar ett ledigt och elegant spel i en intrig som är mycket uppkonstruerad och saknar all inre spänning.

(J—e)

Expressen: Dany Robins roll som den sjuttonåriga Martine saknar linje och sammanhang — precis som filmen i sin helhet.

(Alf Montán)

Morgon-Tidningen: Spelet står genomgående flera pinnhål över den generande smalspåriga intrigen, som osökt påminner om ett par av det tidiga 40-talets svenska komedifadäser.

(S-t)

Ny Dag: Någon helgjuten regiprodukt är inte denna franska film om en ung föräldralös flicka. I gengäld är det emellertid en i vissa enskildheter rar och vänlig film.

(Sam J)

Stockholms-Tidningen: De flesta ingredienserna — föga originella — förefaller att ha kommit med av den enda orsaken att det skall bli en film.

(Robin Hood)

Svenska Dagbladet: Kvick konversation (tyvärr långa stycken översatt) men alltför drömmande tempo.

(U. S—m)

DEN FRUKTANSVÄRDA SANNINGEN

(La vérité sur Bébé Donge)

Filmbyrå: Wive Film. Biograf: Röda Kvarn. Premiärdag: 5 april. Producent: U. G. C. Regi: Henry Decoin. I huvudrollerna: Jean Gabin, Danielle Darrieux. Censur: gul. Längd: 3175 m. Karaktär: Franskt drama.

Aftonbladet: En film efter en roman av succéförfattaren Simenon har man all anledning att vänta sig en del av men man blir besviken i många avseenden.

(Ulph)

Aftontidningen: Filmen förlorar på sina förvirrande scenbrytningar, konstgjorda och därför misslyckade försök att uppnå artistiska effekter.

(Jan)

Arbetaren: Man kan säkert på goda grunder tycka illa om den, men man kan också låta sig ryckas med och fascineras av den. Men man avfärdar den inte med en axelryckning — vilket i och för sig är ett gott betyg.

(Gunnar Oldin)

Dagens Nyheter: Denna film har sin styrka i miljön, i den minutiösa omsorg med vilken regin (Henry Decoin) återger en atmosfär och de människor som skapar den.

(C. B-n)

Expressen: Melodramatiken har fått stort spelrum, medan en viss atmosfär och en smula spänning får räknas som förmildrande omständigheter. Plus Jean Gabins spel som är av hög klass.

(Frans B. Liljenroth)

Morgon-Tidningen: Jean Gabin och Danielle Darrieux spelar rollerna med ett dramatiskt allvar som är ganska överkvalificerat i sammanhanget.

(Jürgen Schildt)

Ny Dag: Att två så förnämliga artister måste arbeta med dessa omöjliga roller och dessutom i en så hopplöst slentrianmässig regi är förvånansvärt och enbart att beklaga.

(Bi)

Stockholms-Tidningen: Den är utdragen, rörig i handlingen, oklar i människoskildringen, och helt utan humor, värme och charm. Den är metallhård och kall.

(Robin Hood)

Svenska Dagbladet: Hela den sista hälften har en osedvanlig intensitet och intimitet, den tränger in till åskådaren som gift och förstening, fasa och hopplöshet. Just därför att detta är så styvt gestaltat är det förbluffande att inledningen blivit så svag.

(Lill)

DJÄVULSGROTTANS FÄNGE (Cave of outlaws)

Filmbyrå: Universal. Biografer: Roxy, Victoria. Premiärdag: 28 april. Producent: Universal-International. Regi: William Castle. I huvudrollerna: MacDonald Carey, Alexis Smith, Edgar Buchman. Censur: gul. Längd: 2058. Karaktär: Amerikansk äventyrsfilm i färg.

Aftonbladet: Fina slagsmål, mycket prickskytte och spännande jakter i Carlsbadgrottorna i Arizona har regissören William Castle lyckats få med i jakten efter stulet guld.

(Crona)

Aftontidningen: Den ende överlevande banditen spelas av MacDonald Carey enligt det för genren vedertagna receptet. Han hinner till och med bli tidningsekonom mellan smållarna, enbart på grund av sitt rykte som bandit. Medelmåttig.

(Håson)

Dagens Nyheter: Handlingen flyter i hyggligt tempo, missförstånden mellan de båda älskande klaras rent av upp förebildligt snabbt.

(Perpetua)

Expressen: En kvinna har skrivit manuskriptet, och det har hon gjort som en hel karl.

(Olle Ryholm)

Morgon-Tidningen: En löjlig amerikansk äventyrsfilm med brutal handling men totalt utan spänning. Dåligt manus och svag regi. Hyggligt spel kunde inte rädda filmen.

(G-d)

Ny Dag: Så småningom tappade anmälnaren på grund av publikens högljudda gäspningar, tyvärr räkningen på offren för den allmänna skjutningen och magsparkandet.

(Sam J)

Stockholms-Tidningen: Om man bortser från den bagatellen, att det inte finns någon fånge i djävulsgrottan utan sna-

rare ett lik, så är filmen ingen oäven variant på "västern".

Svenska Dagbladet: Filmens upptakt är en tågplundring i tidsmässig stil, den fortsätter i raskt tempo med vildavästernliv femton år senare, med revolverduell på tjugo stegs avstånd mitt i stan och bovstreck i allmänhet. (Ete)

MED EN SÅNG I MITT HJÄRTA (With a song in my heart)

Filmbyrå: Fox. *Biograf*: Rigoletto. *Premiärdag*: 28 april. *Producent*: 20th Century Fox. *Regi*: Walter Lang. *I huvudrollerna*: Susan Hayward, Rory Calhoun, David Wayne, Thelma Ritter. *Censur*: gul. *Längd*: 3195 m. *Karaktär*: Amerikansk sång och musikfilm i färg.

Aftonbladet: Trots en kanske något slentrianmässig och patenthurtig upptakt blir den här filmen en alltigenom förtjusande och betagande sannsaga i sång och musik, färg — och mänsklighet. (Ulph)

Aftontidningen: Här förekommer en sångarglädje och ett så pass våldsamt slöseri med tjusiga melodier, att man ganska raskt besegras och stäms i en värlig dur så pass varaktigt, att man trallar hela vägen hem. (Gits)

Arbetaren: Patriotiskt och gråtmild är anrättningen men samtidigt långt ifrån utan förtjänster. Slutet rappt och publiken föll och biföll. (Bertil Gripenfors)

Dagens Nyheter: All sirapen till trots finns det ändå något man tycker om i filmen: dess sångliga optimism, dess vitalitet, ett stycke Amerika som vill göra det bästa av det omöjliga. (C. B-n)

Expressen: Det bästa i filmen är musikåtergivningen och 26 populära melodier är hoppessade till en enda stor syltårta. Den som älskar sådan föda har en fin kväll, för andra blir det ganska kväljande. (Staffan Tjerneld)

Morgon-Tidningen: Amerikanskt ädelpekoralkring en kvinna som sjöng för soldaterna under andra världskriget trots att hon hade ont i ett ben. Alla tillfällen att locka fram krokodiltårar tillvaratas omsorgsfullt.

Ny Dag: Där finns lämpliga portioner av hurtfriskhet, hjältemod och inte minst sentimentalitet. (Mignon)

Stockholms-Tidningen: Från den stunden den skadade hjältinnan plågas under operation efter operation och tvingas börja uppträda på nattklubb — på kryckor, får filmen en känsla och intensitet, som den sannerligen inte haft ditills. (Robin Hood)

Svenska Dagbladet: Man ger gärna ett erkännande åt manusförfattare och regissör — Walter Lang — för att denna berättelse ur livet inte förvandlats till sirapssentimentalitet, trots att ämnet inbjuder därtill. (Lill)

SISTA BATALJEN (Oh, Susanna)

Filmbyrå: Svea Film. *Biograf*: Rialto. *Premiärdag*: 28 april. *Producent*: Republic. *Regi*: Joseph Kane. *I huvudrollerna*: Rod Cameron, Adrian Booth, Forrest Tucker, Chill Wills. *Censur*: gul. *Längd*: 2470 m. *Karaktär*: Amerikansk äventyrsfilm i färg.

Aftonbladet: I många fall har man lyckas få fram spänningen mellan politikern —officern (Forrest Tucker) och gentlemanen från West Point (Rod Cameron). Den senare vinner i slutscenerna.

(Crona)

Aftontidningen: Efter fem kvarts privata intriger och privatgräl officerare och den traditionella handelsmannen emellan dyker den första indianen upp. Sämre än vanligt. (Steinar)

Arbetaren: En högst vanlig western med ett högst ordinarie kvantum av raffel och råheter återgiven i ovanligt sjuklig färg. *Gunnar Oldin*.

Dagens Nyheter: Man håller på att slockna i fätöljen, man väcks mellan longöerna av ett kort barkurr, en smaskande boxningsmatch ute i indianterritoriet och stora överfallet på fortet. (Age)

Expressen: Det färglösaste som visats på länge i den ack så urvattnade vilda västerngenren, och man sympatiserade helt med dem som då och då avtrappade under föreställningen. (Alf Montán)

Morgon-Tidningen: Ett bedrövt återfall i de gamla och idéfattiga hjulspåren, fotograferad i en Trucolor som står de flesta rekord ifråga om koloristiska smaklösheter. (S-t)

Stockholms-Tidningen: I en film, där intresset bygger på spänningar, får det inte vara så mycket politik och sociologi och uppstylat kärlekssnack. (—ther)

Svenska Dagbladet: En ordinär äventyrsfilm, där intresset huvudsakligen knyter sig vid ett par rivaliserande officerare, den ene tapper och klok, den andre småskuren och inskränkt. (Zack)

VÄSTERNES DESPERADOS

(High venture)

Filmbyrå: Paramount. *Biograf*: Aveny. *Premiärdag*: 28 april. *Producent*: Paramount. *Regi*: Lewis R. Foster. *I huvudrollerna* John Payne, Dennis O'Keefe. *Censur*: gul. *Längd*: 2195 m. *Karaktär*: Amerikansk äventyrsfilm i färg.

Aftonbladet: Lika långtråkigt som det måste vara att traska från öst till väst i USA — vilket en handfull nybyggare och några rymda förbrytare gör i den här filmen — lika tradigt blir det att följa dem på färden. (O.)

Aftontidningen: Visserligen spöar den religiöse gentlemanen banditen John Payne grundligt vid ett tillfälle men det hjälper inte: Den kommer att tråka ut de flesta. (Steinar)

Arbetaren: Dennis O'Keefe har en omöjlig uppgift som slagskämpen-prästen och sirapen i soppan gör stundtals hela anrättningen osmaklig. Vad Lewis R. Foster vann som regissör förlorade han kapitalt som manusförfattare. (Gunnar Oldin)

Dagens Nyheter: Den här filmen kunde Paramount gärna ha låtit bli att släppa ut här. (J—e)

Expressen: Filmerna känns lång, förskräckligt lång, och det finns inte värst mycket som förkortar ens väntan på slutkysen — som för resten aldrig kom.

(Frans B. Liljenroth)

Morgon-Tidningen: Ingen betydande film, men ambitiös i intrig och uppläggning, vilket märks vid en jämförelse med exempelvis den närmast efterföljande.

Ny Dag: Att råheterna ackompanjeras av bibelord och psalmsång gör naturligtvis inte anrättningen smakligare. En film som man bör hålla lättpåverkad ungdom ifrån. (Åke)

Stockholms-Tidningen: Publiken levde upp en kort stund, när prästen och förbrytarnas ledare råkade i slagsmål med varandra, men sen blev det sockersött och scouthurtigt, när prästen och förbrytarchefen tävlade om att vara ädelmodiga. (—ther)

Svenska Dagbladet: Blandningen är svårsmält och dåligt tillagad. Vackert foto och starka ljudeffekter i smockorna. (Zack)

ÖVERFALLET VID BITTER SPRINGS

(Bitter Springs)

Filmbyrå: Rank Film. *Biograf*: Palladium. *Premiärdag*: 28 april. *Producent*: Ealing Studios. *Regi*: Ralph Smart. *I huvudrollerna*: Tommy Trinder, Chips Rafferty, Gordon Jackson, Jean Blue. *Censur*: röd. *Längd*: 2350 m. *Karaktär*: Engelsk äventyrsfilm.

Aftonbladet: En familjs kamp med infödingar och vattenbrist håller spänningen hela tiden vid makt, och både foto och regi är av gott märke. (Ulph)

Aftontidningen: Har man, som i denna film ingenting annat att komma med än en australisk variation på äldre vildavästernfilmer, ja, då är det inte mycket att glädja sig åt. (A. G. B.)

Arbetaren: Hur som helst är det en präktig dokumentärfilm som offerar en ytterst ringa skärv åt glamouren. Dess episka kraft är enkel men välgörande. (Lasse Bergström)

Dagens Nyheter: Engelsk film med sinne både för det snitsigt dramatiska och det dokumentära. (Jerome)

Expressen: En fantastiskt välfotograferad och okonstlat kärv skildring av selskiftets och Australiens pionjärer. (Olle Ryholm)

Morgon-Tidningen: Det intressanta i filmen är mötet mellan årtusendena, mellan forntid och nutid, svarta och vita. (Nils Beyer)

Ny Dag: Slutvinjetten andas frid och ro. Bushmännen lämnar sina jaktmarker och klipper för en billig penning engelsmannens får. En kostlig uppvisning i imperialistisk hyckleri. (Fors)

Stockholms-Tidningen: Filmens senare hälft har all den spänning man kan begära av en nybyggargenrens historia och miljöns intresserar. Spelet mycket bra — det är svårt att plocka fram någon särskild typ. (Movie)

Svenska Dagbladet: Som rent reportage om bushmännens sätt att bete sig, att tala och gestikulera, att jaga och föra politiska förhandlingar, är filmens fascinerande. (U. S—m)

FLYG MED I DET BLÅ (Mød mig paa Cassiopeia)

Filmbyrå: Svensk Filmindustri. Biograf: Spejeln. Premiärdag: 1 maj. Producent: Nord. Films Kompagni. Regi: Torben Anton Svendsen. I huvudrollerna: Bodil Kjer, Poul Reichhardt, Hans Kurt, Lily Broberg, Ib Schönberg. Censur: röd. Längd: 2830 m. Karaktär: Dansk operettfilm.

Aftonbladet: Danskarna har en förunderlig förmåga, att få sitt berömda gemyt att blomma ut i lättfotade showfilmer. "Flyg med i det blå" är ett nytt exempel på det, värdigt glada föregångare med Marguerite Viby som inspirationskälla. (Carro)

Aftontidningen: Den är byggd på en kul idé, den har glimten i ögat och den gör aktningvärda försök att apa efter den amerikanska jätteshowen. Man bjuds på två timmars tämligen underhållande sprall och det är mycket värt det. (Gibs)

Dagens Nyheter: Dansk vårsuccé! Våra vänner på andra sidan Sundet har släppt gäcken lös i en operettfilm där tjugiga melodier och ett och annat dansinslag ramar in en fantasifull och flugig historia. (Jerome)

Expressen: Den har charm den här danska operettfilmen, som visserligen är en bagatell men gjord med härligt spexlynne och nästan hela tiden träffar den rätta trivsamma tonen. (Alf Montán)

Morgon-Tidningen: En film, som man gärna vill berömma för dess smidighet, humor och lättflytande elegans. (Jürgen Schildt)

Stockholms-Tidningen: Det är så enkelt som helst i alla avseenden, men den lekfulla charmen kommer en att glömma enkelheten. (Robin Hood)

Svenska Dagbladet: Den är flott och medryckande och kommer med sina många bra melodier säkert att slå an även hos oss. (Lill)

DA CAPO (Encore)

Filmbyrå: Rank Film. Biograf: Röda Kvarn. Premiärdag: 5 maj. Producent: Two Cities. Regi: Harold French, Pat Jackson, Antony Pellissier. I huvudrollerna: Glynis Johns, Nigel Patrick, Kay Walsh, Roland Culver, Ronald Squire. Censur: röd. Längd: 2430 m. Karaktär: Engelsk episodfilm.

Aftonbladet: Biografen har fått en långkörare, den saken är säker. Filmatiseringen av tre av Somerset Maughams noveller är en alltigenom värdad, fängslande och roande produkt. (Ulph)

Aftontidningen: Som helhet är detta program av mycket god underhållningsklass och filmen vore förtjänt av att bli biografens sommarprogram. (A. G. B.)

Arbetaren: Somerset Maughams nya film är lika uthärdlig d.v.s. angenäm som de tidigare. (Mauritz Edström)

Dagens Nyheter: Somerset Maugham igen. Nej, man tröttnar inte på honom heller i hans filmbearbetningar. Hans namn garanterar alltså "underhållning" — men i världsklass. Det garante-

rar glimtar av djup människoinsikt, kultiverad (ofta spirituellt) konversation, nycker och överraskningar. (C. B-n)

Expressen: Det är tredje gången man ser filmade Maughamnoveller, men nöjet blir inte mindre för det. Allrahelst som en i den nya given, "Vinterkryssning", kanske är den roligaste av de tio. (Staffan Tjerneld)

Morgon-Tidningen: En ny Somerset Maugham-film av samma typ som "Kvartett" och "Trio" och av samma goda underhållningsvärde. (Nils Beyer)

Ny Dag: Naturligtvis kan man glädja sig åt den välsvärvade dialogen och åt många fina rollporträtt, men att placera in ett rent raffelnummer i slutet var allt ganska svagt! (Bi)

Stockholms-Tidningen: Somerset Maughams novellfilmer är den finaste, älskvärdaste underhållning, stillsamt mousse- rande som god champagne. (Robin Hood)

Svenska Dagbladet: Tre Maugham-noveller igen, med allt vad det innebär av utsökt underhållning, fin ironi, kultiverad människoteckning. Kongenialt återberättade på film av tre olika regissörer och mäterligt spelade av en ensemble med många välkända artister. (Lill)

DE DANSANDE ÅREN (The Dancing Years)

Filmbyrå: Monark Film. Biograf: Astoria. Premiärdag: 5 maj. Producent: Ass. Brit. Pict. Corp. (ABPC). Regi: Harold French. I huvudrollerna: Dennis Price, Gisele Preville, Patricia Dainton, Anthony Nicholls. Censur: röd. Längd: 2685 m. Karaktär: Engelsk operettfilm i färg.

Aftonbladet: Den färgglada Wienoperetten och dess melodier bör ge åtskilliga ett par timmars angenäm avkoppling. (Ove)

Aftontidningen: Är man tålmodig, kan man härda ut filmen igenom för några ganska tjugiga wienermelodiers skull. Men handlingen är så dussinbetonad och färgen så äcklig att man nog måste beteckna den här importen som skäligen onödig. (Pekka)

Arbetaren: Tröttnar genom sin kompletta brist på humor, genom det sentimentala allvar med vilket den ser på sig själv och sin egen operettskråla story. (Gunnar Oldin)

Dagens Nyheter: Som operett har den gått många år i England. Som färgfilm är dess engelska livslängd inte omnämnd i reklamen, vilket förefaller motiverat. (Malice)

Expressen: Regissören bjuder nog för all del till att få det hela att gå i valstakt, men öj då vilket tempo han hamnar i! Technicoloren är dessutom delvis sådan att t.o.m. en färgblind bör få en chock. (Frans B. Liljenroth)

Morgon-Tidningen: Tjugiga men föga originell musik samt vackert sång ger rätt behaglig underhållning. (G—d)

Ny Dag: Det enda ovanliga med denna engelska operettfilm var att man här tagit det vågade steget att ta bort den obligatoriska happy enden. Genren har snarare förlorat på tilltaget. (Mignon)

Stockholms-Tidningen: Allt försiggår i ett romantiskt kuliss-Wien i seklets början, allt är rent och ädelt, och avslutas vemodigt. Bittersweet. Vad kan man mera begära? I London. (Robin Hood)

Svenska Dagbladet: Allt är sentimentalt, handlingen, musiken, spelet, utan ett uns av den fina dubbelbottnade och självironiska humor, som man blivit så bortskaämd med i andra engelska filmer.

EN COWBOY I HÖGFORM (My Pal Trigger)

Filmbyrå: Svea Film. Biografer: Strand, Cora. Premiärdag: 5 maj. Producent: Republic. Regi: Frank MacDonald. I huvudrollerna: Roy Rogers, Dale Evans, George "Gabby" Hayes. Censur: gul. Längd: 2160 m. Karaktär: Amerikansk äventyrsfilm.

Aftonbladet: Den otroligt kloka filmhästen Trigger förefaller att vara ännu mera i högform än sin husbonde, vilken dock gör sitt bästa för att klara sig mot alla slags bovar, köld och hunger i gamla vilda Västern. (O.)

Aftontidningen: En blandning av show och traditionella Vildern-smällar med en hjärteknipande historia om cowboyens häst som röd tråd. (Håson)

Expressen: Det absoluta bottenrekordet. Möjligen skulle filmkopian kunna användas till ett nonfigurativt konstverk, eftersom det blivit populärt att skaffa sådant råmaterial från skrotupplag. (Olle Ryholm)

Morgon-Tidningen: Amerikansk äventyrsfilm med en klok häst som främsta attraktion.

Stockholms-Tidningen: Hästen är i högform — eller rättare sagt hästarna och främst bland dem Trigger, som verkligen ser ut att göra skäl för omdömet "den klokaste av hästar". Ett par nyfödda föl stod honom inte långt efter i tävlan om publikgunsten. (—n)

HEMLIG AGENT (Secret people)

Filmbyrå: Rank Film. Biograf: Skandia. Premiärdag: 5 maj. Producent: Ealing Studios. Regi: Thorold Dickinson. I huvudrollerna: Valentina Cortesa, Serge Reggiani, Audrey Hepburn. Censur: gul. Längd: 2615 m. Karaktär: Engelsk thriller.

Aftonbladet: Bitvis sitter man fullständigt fångad i thrillerstämningen på Skandia. Men bitarna är för korta i denna långa film. (Crona)

Aftontidningen: Det är ett försök till psykologisk skildring utan att man får premisserna riktigt klara för sig. Det sega tempot bättrar inte upp saken. (Håson)

Arbetaren: Vartefter historien lider vilsnar man bort av krypande olust över det lama greppet kring en internationell frihetsorganisation som söker komma en diktator till livs. (Bertil Gripenfors)

Dagens Nyheter: Så rörigt och invecklat brukar inte engelsmännen lägga upp sina filmer i den här genren. Och inte heller så långsamt. (J—e)

Expressen: Farten bromsas betänkligt, vilket drar ner helhetsintrycket. Förstklassig är däremot miljöskildringen, som är urengelsk in i minsta detalj.

(Olle Ryholm)

Morgon-Tidningen: Engelmännens Thoroold Dickinsons film om europeiska 30-talskonspiratörer är buren av ett visst förhandsrykte, och man hade spånt förväntningarna ganska högt. Tillräckligt högt för att bli besviken.

(Jürgen Schildt)

Ny Dag: Man lämnar denna film med en otäck smak av bittert gift i munnen, och filmen är utan tvekan en giftbrygd.

(Åke)

Stockholms-Tidningen: Regissören hör inte till de stora namnen och det märks endast allt för tydligt på det sövande tempot och den gråtmilda stämningen.

(—ther)

Svenska Dagbladet: Märket J. Arthur Rank brukar innebära en garanti för välgjord film, och denna sviker inte förhoppningarna.

(Rudolf)

MANNEN FRÅN MARS

(The day the earth stood still)

Filmbyrå: Fox. *Biograf:* Park. *Premiärdag:* 5 maj. *Producent:* 20th Century-Fox. *Regi:* Robert Wise. *I huvudrollerna:* Michael Rennie, Patricia Neal, Hugh Marlowe, Sam Jaffe. *Censur:* gul. *Karaktär:* Amerikansk äventyrsfilm.

Aftonbladet: Spänningen står hela tiden på höjdpunkten, regin utnyttjar väl alla fantasieffekter.

(Ulph)

Aftontidningen: Den här filmen är så hejdlöst spexig i sina överdrifter, att man har roligt för hela entréslanten. Men dessutom visar den en kuslig studie i amerikansk press' och radios panikskapande förmåga. Burr!

(Gits)

Arbetaren: Slutorden kunde ha hämtats ur vilket hitlertal som helst. Och därmed blev filmens förra förtjänster, välgjordheten och underhållningsvärdet, en ren belastning.

(Gunnar Oldin)

Dagens Nyheter: Historien är fantasifullt gjord, och man hade nöje av den. Åskådarna värmdes också, där de satt i sina skinnmunderingar, åt det enorma uppådet av motorfordon. En film som ingen knutte bör försumma. Perpetua

Expressen: En kul och fantasieggande film om en Marsmänniska och en robot som kommer åkande ner till jorden i någon sorts flygande tefat av jätteformat.

(Gösta Wernlöf)

Morgon-Tidningen: Den är över alla gränser fantastisk, och den frestar ibland till satir. Men den har också — och det är dess kärna — ett tänkvärt syfte.

(S. G-d)

Ny Dag: En gräslig celluloidprodukt av ohjälpligt intelligensfri amerikansk här-tappning.

(Puh)

Stockholms-Tidningen: Det hela var så suggestivt gjort, att man rycktes med av denna fantasifulla lek, som kanske har mera kärna av sanning, än vi vet.

(Micro)

Svenska Dagbladet: Den är välgjord trots en viss sävlichkeit i tempot och äger en trovärdig realism i sitt fantasteri som gör den mycket sevärd.

(Zack)

NY GRYNING

(Bright victory)

Filmbyrå: Universal. *Biograf:* Saga. *Premiärdag:* 5 maj. *Producent:* Universal-International. *Regi:* Mark Robson. *I huvudrollerna:* Arthur Kennedy, Peggy Dow, Julia Adams, John Hudson. *Censur:* gul. *Längd:* 2655 m. *Karaktär:* Amerikansk filmberättelse.

Aftonbladet: Med känsla och värme skildras de svårigheter och problem den blinde soldaten möter, först på sjukhuset och sedan vid hemkomsten där föräldrar och vänner mer vänligt än taktfullt söker hjälpa honom till rätta.

(H. S.)

Aftontidningen: Regissören Mark Robsons grepp om ämnet är fascinerande, det är mästarehanden som leder, skickliga Arthur Kennedy genom den känsliga rollen och gör en positiv filmberättelse av det hela.

(Gits)

Arbetaren: Det är en film som man ser med glädje och som man gärna rekommenderar. Här finns en optimistisk ljus-ton som smittar och värmer.

(Lasse Bergström)

Dagens Nyheter: Man kan iriteras över dess nyktra, tillrättalägganden, över dess resolut praktiska effekter, över dess brist på inre ömhet och poesi. Men å andra sidan bärs den upp av en sådan kraftig livsvilja, och den har mycket att berättat om all den osparda möda som amerikanska läkare lägger ner på att åter bygga upp sina krigsförstörda soldaters värld.

(C. B-n)

Expressen: Det skulle inte förvåna nämnvärt om biografen här fått en långkörare, men det beror i så fall mindre på filmens kvalitet än på den ganska intensiva press den sätter in på den kvinnliga publikens tårkörtlar.

(Frans B. Liljenroth)

Morgon-Tidningen: Det finns en dallrande ton av genuin mänsklig värme i denna film, som gör den till någon av en oas i en annars ganska ökenartad såsång.

(Erik Müller)

Ny Dag: Hurtfriskheten har fått sätta sin prägel på denna amerikanska film om hur soldater vilka fått sina synnerver förstörda i kriget återges sin livstro och utbildas för att kunna klara sig i sin nya situation.

(Sam)

Stockholms-Tidningen: Man får verkligen hoppas, att den går åtskilliga veckor på premiärbioGRAFEN. Det är den värd. Tro inte det är någon sentimental s.k. snytfilm, man har ofta — hur underligt det kanske än låter — riktigt roligt.

(Movie)

Svenska Dagbladet: Det är när Larry återvänder till sitt hem till föräldrar och fästmo, som det blir en smula påfrestande, men helhetsintrycket av en livsbejakande och intressant film kvarstår.

(Lucia)

U-BÅT TIGERHAJEN

(Submarine command)

Filmbyrå: Paramount. *Biograf:* Anglajs. *Premiärdag:* 5 maj. *Producent:* Paramount. *Regi:* John Farrow. *I huvudrollerna:* William Holden, Nancy Olson,

William Bendix, Don Taylor. *Censur:* gul. *Längd:* 2370 m. *Karaktär:* Amerikansk krigsfilm.

Aftonbladet: Den följer de vanliga spåren — kanske det psykologiska fått lite större utrymme och det är väl tillvarataget av chefen »underbord» William Holden.

(Crona)

Aftontidningen: Korea kommer och med Tigerhajen som offer räddar Holden 400 amerikanska krigsfångar. Spännande ibland men man sitter ändå ganska oberörd.

(Steinar)

Arbetaren: Filmen är utomordentligt välgjord — av John Farrow — och problemet har ett visst intresse så länge det existerar.

Lasse Bergström)

Dagens Nyheter: Alltför starkt engagerar sig inte filmen i det psykologiska, man rör sig här hela tiden på ett ganska grunt vatten. Djupvattensdykningarna får i stället ubåten själv svara för i några dramatiska uppladdade scener både från andra världskriget och Koreakriget.

(J-e)

Expressen: Krigsfilm efter känt mönster med en stark ingress men ett rätt upkonstruerat slut. Dessemellan en massa utdragna äktenskapliga scener.

(Gösta Wernlöf)

Morgon-Tidningen: Vad marinreportaget beträffar är skildringen slagkraftig och spännande; mindre intressant är däremot det invända äktenskapstrasslet på landbacken.

(S—t)

Ny Dag: Handlingen är enkel men avslöjande: en ung ubåtsofficer far runt Stilla Havet under andra världskriget, utan att åstadkomma ett enda hjältedåd. Detta faktum gör det omöjligt för honom att inordna sig i fredsproduktionen.

(M. B.)

Stockholms-Tidningen: Intressant och delvis riktigt spännande u-båtshistoria, som börjar vid Japans kapitulation 1945 och slutar under Koreakrigets första tid.

(Movie)

Svenska Dagbladet: Det är verkligen synd att man inte bättre tillvaratagit det dramatiska stoff på vilket filmen byggs. Det hade räckt till en stor film.

(Zack)

ÖRNARNAS DAL

(Valley of eagles)

Filmbyrå: Rank Film. *Biograf:* Palladium. *Premiärdag:* 5 maj. *Producent:* Independent Sovereign Films. *Regi:* Terence Young. *I huvudrollerna:* Jack Warner, Nadia Gray, John McCallum, Naima Wifstrand, Gösta Cederlund. *Censur:* gul. *Längd:* 2310 m. *Karaktär:* Engelsk thriller.

Aftonbladet: Handlingen, som utspelas i Stockholm och Lappmarken, är tämligen ovidkommande och verkar t.o.m. ibland släpig. Men ändå kan filmen rekommenderas för det förnämliga fotots skull.

(Ulph)

Aftontidningen: Visst är det en rövarhistoria, men den är gjord med en sober finesse, som stundom får den att tro på stycket. Och den som är likgiltig för själva berättelsen kan gona sig åt ett visst slöseri med naturscenerier och djurbilder.

(Gits)

Arbetaren: Låt mig inte spilla fler ord på den svåraste vända jag upplevt i en biofåttölj. Bara en undran varför ingen svensk rådgivare anlitats att ta vara på all denna bortkastade ambition.

(Bertil Gripenfors)

Dagens Nyheter: Våldiga renhjordar vältrade sig fram i vinterlandskapet, snöstormar rasade och utefter fjällvägarna störtade djuren, som det tycktes, i tusental. Det var magnifikt fotograferat. Och verkningfull som dramatisk bakgrund till den övriga handlingen.

(Jerome)

Expressen: Handlingen är i enfaldigaste laget, och med en våldsam överdrift kallas den thriller — filmreklamens mest missbrukade ord.

Alf Montán)

Morgon-Tidningen: En sällsynt virrig engelsk film till dels inspelad i Sverige, en och annan svensk skådespelare skymtar också hastigt förbi.

(M-r)

Ny Dag: Det var en bottenförfalskad smörja, men en story för imbecilla och med en lappmarksmiljö, som även den var romantiserad till oigenkännlighet.

(Snapp)

Stockholms-Tidningen: Sverige utnyttjas som färgstark "exotisk" miljö — rätt skickligt och för oss högeligen roande. Men örn- och renbilderna försonar mycket.

(Robin Hood)

Svenska Dagbladet: Bortsett från handlingen är filmen både ovanlig och intressant.

(Lill)

ENSAM DAM FÅR BESÖK

(Kind lady)

Filmbyrå: Metro-Goldwyn-Mayer. Biograf: Skandia. Premiärdag: 12 maj. Producent: Metro-Goldwyn-Mayer. Regi: John Sturges. I huvudrollerna: Ethel Barrymore, Maurice Evans, Angela Lansbury, Keenan Wynn. Censur: gul. Längd: 2130 m. Karaktär: Amerikansk thriller.

Aftonbladet: En bra rollbesättning, ett bra manuskript och fasa i hemmiljö av god kvalitet. Men ändå går den på något odefinierbart sätt för långsamt.

(Crona)

Aftontidningen: Den förtätade atmosfären laddas upp på ett sätt som nästan leder tanken till "Gasljus". Man kan ha delade meningar om det berättigade i ett dylikt frossande i patologisk ondska, men det hindrar inte att filmen är skickligt gjord.

(Håson)

Arbetaren: Figurerna kväljer, inte tillstymmelse till humor finns och alltsammans är dödligt tråkigt. Det absoluta bottenskrapet i thrillertunnan med en stank av instängt sadism och perversitet på långt håll.

(Mauritz Edström)

Dagens Nyheter: Regissören har gjort ett styvt arbete: ibland, när man har blivit riktigt uppskakad önskar man nästan att han inte hade varit fullt så skicklig. Intrigen är utmärkt, förbryllande på rätt sätt med sin blandning av fantasifullhet och realism.

(Perpetua)

Expressen: Regissören John Sturges har gjort ett styvt arbete med hjälp av ett rutinerat tyllxat manus och en utmärkt ensemblé.

(Franz B. Liljenroth)

Morgon-Tidningen: En måttligt spännande amerikansk variant på temat det perfekta brottet, denna gång med en intrig som hårfint överskrider gränsen mellan det fyndiga och det konstruerade.

(S-t)

Ny Dag: Tämligen medelmåttig amerikansk thriller.

(Sam)

Stockholms-Tidningen: Den bygger på en novell av Hugh Walpole och bjuder på all den spänning och nervkittlande raffel, man kan begära av en renodlad kriminalhistoria.

(Movie)

Svenska Dagbladet: Den låter oss njuta av Ethel Barrymore som den vänliga gamla damen. Hon är raffinerad och intelligent i en kanske inte riktigt så raffinerad och intelligent film. Det går lite för enkelt till för att man helt skall engagera sig i historien.

(Lucia)

FLICKPARADEN

(Lady Godiva rides again)

Filmbyrå: Wive Film. Biograf: Spegeln. Premiärdag: 12 maj. Producent: London Films. Regi: Frank Launder. I huvudrollerna: Dennis Price, John Mc Callum, Stanley Holloway. Censur: röd. Längd: 2625 m. Karaktär: Engelskt lustspel.

Aftonbladet: Brittisk humor kryddar den i sig själv rätt banala handlingen, och detta i förening med utsökt rollbesättning ned till minsta biroll gör det hela till en njutbar vårsupé.

(Ulph)

Aftontidningen: Hur kul den här driften med skönhetstävlingarna än är, så beklagar man emellertid att Launder inte orkat hålla inledningens starka miljömåleri filmen igenom. Det skulle gett filmen ett stort plus och fört upp den i jämbredd med säsongens toppfilmer.

(Gits)

Arbetaren: Man trivs med filmen och är innerligt tacksam att de longörer ämnestiteln frestar till så gott som helt lyser med sin frånvaro. Roligt sålunda, oförargligt roligt i vårens tid.

(Bertil Gripenfors)

Dagens Nyheter: Det är ett skämt med skönhetsdrottningarna, med tävlingarna och stämnet omkring dem och med den snabbt glömda karriären. Men det är ett ganska uddlöst skämt.

(C. B-n)

Expressen: Den hör till de lågmälda, enligt lagen om att "ett gott skratt förlänger livet" välgörande filmerna, som siktar omsorgsfullt och träffar mitt i prick.

(Olle Ryholm)

Morgon-Tidningen: Ironin träffar prick i några enkla scener mest tack vare det rutinerade komedipelet, främst i birollerna. Men i sin helhet ger filmen intryck av att vilja men inte kunna.

(M-r)

Ny Dag: En rolig och lagom sensmoraliserad engelsk komedi med satiren riktad mot skönhetstävlingarna och deras offer.

(Snapp)

Stockholms-Tidningen: Här är vårfilm! Visst har den några longörer men den är så hjärtlig i tonen, så nojsigt prillig eller tvärtom, att man gärna rekommenderar den ändå.

(Gunther)

Svenska Dagbladet: En engelsk vardagskomedi, hemtrevlig och småironisk

här och var, men på det hela taget alltför plottrigt hopsatt och glanslöst spelad för att fylla några högre anspråk.

(Zack)

HÄMNARE MOT SIN VILJA

(Man in the saddle)

Filmbyrå: Columbia. Biograf: Olympia. Premiärdag: 12 maj. Producent: Columbia. Regi: Andre de Toth. I huvudrollerna Randolph Scott, Joan Leslie, Ellen Drew, Alexander Knox. Censur: gul. Längd: 2330 m. Karaktär: Amerikansk äventyrsfilm i färg.

Aftonbladet: Rappt och rafflande presenteras en ny variant på det gamla temat om bovar och hjältar i gamla, goda Vilda västern.

(Ove)

Aftontidningen: Storyn är inte på något sätt originell men den är faktiskt både spännande och intressant.

(Steinar)

Arbetaren: En ny västernfilm — eller rättare sagt: en västernfilm till. Något nytt kan nämligen svårigen upptäckas trots att den tillhör de bättre i genren och har spänning, naturprakt och humor i väl avvägda doser.

(Gunnar Oldin)

Dagens Nyheter: En gammal hederlig skildring från den tiden det begav sig och med alla ingredienser i behaglig blandning: skjutning, sköna och dygdiga kvinnor, svartsjuka och spännande ritter och genom trånga bergspass.

(—e)

Expressen: Ärligen skall erkännas att Randploh Scott är en ovanligt bra typ för just den här sortens filmer, och han har både rutin och gott handlag med revolverarna att falla tillbaka på.

(Gösta Wernlöf)

Morgon-Tidningen: Amerikansk äventyrsfilm med den populära Randolph Scott i medelpunkten för en hård och spännande handling med många drinkar och ännu mer krut och kulor.

(G-d)

Ny Dag: Något råare, mera människoföraktande och simpelt, något brutalare och dummare får man leta efter.

(F. E-n)

Stockholms-Tidningen: Om man bortser från den dåliga bildkvaliteten — flera scener är betänkligt underexponerade — är denna wild-west i färg inte sämre än de flesta i genren.

(Micro)

Svenska Dagbladet: Varken filmens människor eller händelser förmår att intressera, det hela är likgiltigt och oinspirerat utformat.

(Zack)

PARNINGSTID

(The mating season)

Filmbyrå: Paramount. Biograf: Saga. Premiärdag: 12 maj. Producent: Paramount. Regi: Mitchell Leisen. I huvudrollerna: Gene Tierney, John Lund, Thelma Ritter, Miriam Hopkins. Censur: röd. Längd: 2780 m. Karaktär: Amerikansk komedi.

Aftonbladet: En inte oäven men alltför långsam och tjugig amerikansk komedi, ett slags variation på temat "kvinna av börd och mannen av folket".

(Ulph)

Aftontidningen: Dumt.

(A. G. B)

Arbetaren: Den har en del kvaliteter som är sällsynta i amerikansk film: god människoskildring och mjuk ömhet. Den har

dessutom ett vällovligt uppsåt men den lider av något som är mycket fatalt i en komedi: brist på humor.

(Gunnar Oldin)

Dagens Nyheter: Den svenska titeln är det enda pikanta och ekvåka i denna obetydliga, men gäckssamma och ibland smålustiga kärlekskomedi. (C. B-n)

Expressen: Mycket finns det faktiskt inte att hämta i denna film med sin omständliga handling, hopplöst flacka person-teckning och sin klumpigt missvisande svenska titel. (Staffan Tjerneld)

Morgon-Tidningen: Den är både rätt lustig — ibland — och rätt olustig för övrigt. Det snoberi, som den vill gissla, smyger sig in bakvägen. (Nils Beyer)

Ny Dag: En ganska tradig historia (helt utan anknytning till titeln) och den enda ljuspunkten var Thelma Ritter i rollen som robust mamma. (Bi)

Stockholms-Tidningen: Inga vårliga gapskratt, inga särskilda lustigheter, ingen farskarusell. Manuskriftet söker ställa fram s.k. riktiga människor. Men man blir underhållen på ett värdat sätt. (Robin Hood)

Svenska Dagbladet: Den har värme, humor och en lagom dos common sense och spelas förträffligt. (Lill)

EN FÄSTMAN I TAGET

Filmbyrå: Sandrew-Bauman Film. Biograf: Royal. Premiärdag: 19 maj. Producent: S. Bauman. Regi: Schamyl Bauman. I huvudrollerna: Sickan Carlsson, Karl-Arne Holmsten, Stig Järrel, Edvin Adolphson, Stig Olin. Censur: gul. Längd: 2860 m. Karaktär: Svensk komedi.

Aftonbladet: I Baumans regi och Hilding Bladhs foto har det hela blivit till en lättsmält och så gott som oavbrutet roande underhållning. (Ulph)

Afontidningen: Vad man mest sätter värde på, är snitsen i Sickans repliker och filmens dialog över huvud taget. (Gits)

Arbetaren: Råflabbet bullrar och i tarvligheternas aktersvall drunknar den fina humor och eleganta komedi som så många svenska filmproducenter så gärna söker undvika. Si, den säljer inte. (Bertil Gripensfors)

Expressen: Det är klart att man alltid kan hitta orimligheter och överdrifter i en komedi av den här typen, men varför skall man nu vara sur och smågrinig, när filmen är gjord med så gott humör och sån gåpårande. (Gösta Wernlöf)

Morgon-Tidningen: Schamyl Bauman kan — det vet man — göra trivsamma vardagskomedier i det mindre formatet. Men den här gången har han tagit sig vatten över huvudet i ett felslaget försök att spela på amerikanska lustspelssträngar. (Jürgen Schildt)

Ny Dag: Visst bjöd filmen på longöer och något för tvetydiga anspelningar, men som underhållning håller den måttet och publiken har inte tråkigt. (Ton)

Stockholms-Tidningen: Man kan anmärka på dynamitardens väl snabba omvändelse, på det alltför myckna och

utdragna storsmockandet i slutet o.s.v., men det är småsaker. I stort sett är filmen både rapp, omväxlande, rolig och — moralisk. (Robin Hood)

Svenska Dagbladet: Trion Sickan-Stevens-Bauman spelar utan tvivel hem en vårsuccé med pukor och trumpeter den här gången. (Lill)

HON ÄLSKADE EN SOLDAT (Force of arms)

Filmbyrå: Warner Bros. Biograf: Park. Premiärdag: 19 maj. Producent: Warner Bros. Regi: Michael Curtiz. I huvudrollerna: William Holden, Nancy Olson, Frank Lovejoy. Censur: gul. Längd: 2690 m. Karaktär: Amerikanskt kärleksdrama.

Aftonbladet: Det har blivit en stark film, en helt ovanlig krigsfilm som utan glorifiering visar fasorna vid fronten lika väl som den med värme och hoppfullhet mitt i eländet skildrar kärlekssagan mellan två människor. (Ove)

Afontidningen: Det finns spänning (rafflande och realistiska kriesscener) romantik, en fin och befrämjande humor och ett och annat vettigt ord om krigets meningslöshet. Nästan inga problem alls — bara prima underhållning. (Steinar)

Arbetaren: Curtiz har inte lyckats få någon fason på historien, enstaka bilder har kraft, enstaka mycket korta scener en smula humor. Men resten kan vi glömma kvickt. (Mauritz Edström)

Dagens Nyheter: En ovanligt bra krigsfilm. Den ger kriget i närbild med påträngande, skakande realism och verkar alltså som en fredspredikan, vilket ju är det främsta krav man har på en krigsfilm. (Perpetua)

Expressen: En krigsfilm, kan den verkligen väcka intresse längre? Ja, den här gör det. Det är nämligen en av äkthet präglad kärlekssaga som med äkthetens adelsmärke skildrar ett problem. (Olle Ryholm)

Morgon-Tidningen: Sentimentalt amerikanskt kärleksklav om pojke som möter flicka under fälttaget i Italien. (M-r)

Ny Dag: Efter några meningslösa krigs-episoder, uppblandade med för soldaterna betydligt mera meningsfulla barbesök, segrar givetvis plikten, men storyförfattaren knusslar inte utan skänker honom också med givmild hand den tillbedda blondinen. (puh)

Stockholms-Tidningen: Det är en publikfilm, litet bittert återhållen kärlek av modell »sen Hemingway», för damerna, och krigsbilder, som med sin fräna realism för en gångs skull, inte glorifierar kriget, för herrarna. (Gunther)

Svenska Dagbladet: Nancy Olson och William Holden kompletterar varandra alldeles utsökt och förstår att ge sina scener en värme och en spontanitet som man sannerligen inte är bortskämd med, när det gäller Hollywood. (Zack)

I GALGENS SKUGGA (Thunder on the hill)

Filmbyrå: Universal. Biograf: Aveny. Premiärdag: 19 maj. Producent: Universal-International. Regi: Douglas Sirk. I huvudrollerna: Claudette Colbert, Ann Blyth, Robert Douglas, Anne Crawford.

Censur: gul. Längd: 2310 m. Karaktär: Amerikanskt kriminalfilm.

Aftonbladet: Det var inga vilda jakter med revolverar och inga kurr mellan hårdkokta bissar. Den impregnerade spänningen fanns där ändå. (Crona)

Afontidningen: Om inte tempot — med undantag för slutscenerna där man traditionsenligt alltid har bråttom med mördarjakt och dylikt — i den här filmen vore så förtvivlat dåligt, skulle helhetsintrycket blivit betydligt bättre. (Pekka)

Arbetaren: Det är en religionsjohlmg, utdragen, pratig och orimlig mordhistoria i vilken man efter tio minuter vet vem mördaren är. (Gunnar Oldin)

Dagens Nyheter: Den har ett dramatiskt anslag och en viss förtätad stämning av både galge och kors som inte förfelar sin effekt. (J-e)

Expressen: En ovanligt blek kriminalfilm, för ovanlighetens skull i klostermiljö. (Olle Ryholm)

Morgon-Tidningen: Bra iscensatt av Douglas Sirk och inget oävet uppslag, fastän eventuella jurister i salongen måste ha skakat på huvudet. (B-r)

Stockholms-Tidningen: Det vilar en ovanligt förtätad stämning över denna kriminalfilm. Den utspelas under några få dagar i ett kloster, som fullständigt isolerats från yttervärlden under en översvämning. (M. V.)

Svenska Dagbladet: En svårsmält filmsoppa med en rad goda skådespelarprestationer framför allt av Ann Blyth som den oskyldigt dödsdomda. (Zack)

MILJONÄR FÖR EN DAG (Double dynamite)

Filmbyrå: RKO Radio. Biograf: Spegebn. Premiärdag: 19 maj. Producent: RKO Radio. Regi: Irwing Cummings. I huvudrollerna: Jane Russell, Groucho Marx, Frank Sinatra. Censur: röd. Längd: 2200 m. Karaktär: Amerikanskt lustspel.

Aftonbladet: På en finulig upptakt spinner filmen vidare, och resultatet blir en glad och trivsam vårunderhållning. (Ulph)

Afontidningen: Det hela formar sig till en flugig, frisk och glättig komedi, där Frank och hans partner Jane Russell sprider mycken glädje. För dom verkliga poängerna svarar dock Groucho Marx. (Jacob)

Arbetaren: Denna variant är oförarglig på gränsen till menlöshet och det hjälper inte stort att filmen förklarar sin snällhet med att utspela sig i närheten av julafton. (Lasse Bergström)

Dagens Nyheter: Det är inte direkt en film med den finaste fantasiinspirationen, men den är fylld av muntra uppslag, och den slår ideligen de mest halsbrytade saltomortaler. (C. B-n)

Expressen: Handlingen är för tillrättalagd för en penningkult-uppfostrad publik för att slå här. (Alf Montán)

Morgon-Tidningen: Det goda uppslaget har hamnat i Irwing Cummings konstförfarna händer och därav har han gjort en verkligt spirituellt och glatt avväpnande fars. (Erik Müller)

Ny Dag: Någon riktig snurr blev det inte, historien var bra uddlös, och i den pratiga och omständliga upplägningen blev den inte roligare. (Bi)

Stockholms-Tidningen: Lätt sak i farsklass, då och då en smula tjugig, men med många roliga upptåg. Delvis i spexstil. Som huvudsakligen Groucho svarar för. (Movie)

Svenska Dagbladet: I flugvikt går den här komedien. Den kan avnjutas helt utan varje tankeanstängning — och är alltså lämplig så här fram på vårkanten, när publiken vill ha lätt avkoppling. (Lucia)

TEXAS VARGAR (The Texas rangers)

Filmbyrå: Columbia. *Biograf*: Roxy, Victoria. *Premiärdag*: 19 maj. *Producent*: Columbia. *Regi*: Phil Karlson. *I huvudrollerna*: George Montgomery, Gale Storm, Jerome Courtland, Noah Beery Jr. *Censur*: gul. *Längd*: 1990 m. *Karaktär*: Amerikansk äventyrsfilm i färg.

Aftonbladet: Allt vad Vilda västern har av raffel och spännande situationer har man lyckats komprimera i den här filmen, som säkerligen har alla förutsättningar att roa genrens trogna publik. (Ove)

Aftontidningen: Texas Rangers, Vilda Västerns fruktade poliskår, har givit stoff till många filmer. Den här tillhör de bättre i genren och har fördelen att vara fotograferad i läckra färger. (LGN)

Dagens Nyheter: Den råa tonen kan verka fränstötande, men man kommer inte ifrån att filmen är ett gott arbete. Den har en närgången realism med huvudingredienserna blod, svettiga hästar, krutrök och ett orört landskap av kullar täckta med gult solbränt gräs. (Age)

Expressen: Patenterad upplaga av vilda västern med det där stadigt återkommande tågöverfallet som "dramats" final. (Gösta Wernlöf)

Morgon-Tidningen: Goda skådespelare agerar bovar, som plundrar banker och tåg, tills de får bita i det vackert färgfotograferade gräset. (G-d)

Stockholms-Tidningen: Utan att nå upp i storfilmklassen är detta raffel i färg om berömda Texas Rangers sevärd för dem som gillar vilda västern och liknande. (Alter)

Svenska Dagbladet: I iver att få med allt tycks man ibland ha tappat den röda tråden, men kvar i minnet står en del goda närbilder. (Ete)

VISKANDE SMITH GÖR RAZZIA

(Whispering Smith hits London)

Filmbyrå: Europa Film. *Biograf*: Anglals. *Premiärdag*: 19 maj. *Producent*: Hammer Films. *Regi*: Francis Scarle. *I huvudrollerna*: Richard Carlsson, Greta Gynt, Herbert Lom, Rona Anderson. *Censur*: gul. *Längd*: 2260 m. *Karaktär*: Engelsk kriminalfilm.

Aftonbladet: En alltför långsam och för utpräglat närbildsfladdrande engelsk thriller, vars upplösning knappast kommer som en överraskning. (Ulph)

Aftontidningen: Man borde väl vara rätt garvad vid det här laget, men nog kröp det obehagligt efter ryggkotorna då och då. (Kajax)

Arbetaren: En deckare gjord utan alla andra pretentioner än att underhålla och underhåller gör den, om också med inte alltför geniala medel. (Gunnar Oldin)

Dagens Nyheter: Den har sina spännande knallsensationer, men tar i allmänhet för hårt och överdrivet på sitt uppslag för att man skall trivas riktigt bra med det hela. (J-c)

Expressen: Vart tog det skumma sjukhuset vägen? Det kom helt bort i hanteringen. Svagt! Men resten är rätt stark. Ingen dum avkoppling en kylig vårkväll. (Frans B. Liljenroth)

Morgon-Tidningen: Ett garanterat raffligt engelskt kriminalfilmsförsök, som i stupidi- och naivitet konkurrerar med framlidne Asbjörn Krags celebra övningar i Detektivmagasinet. (S-t)

Ny Dag: En hopplös Alibi-Magasinet-historia som inte ens kan godtas som paradi på thriller. (Åke)

Stockholms-Tidningen: Rena rama kolportageraffel utan förskönande omständigheter — ej ens de medverkande engelska damerna är nämnvärt sköna. (Robin Hood)

Svenska Dagbladet: Mycket annat är dumt och dunkelt i detta raffel, där Greta Gynt som den fatala spelar med ovanligt stora bokstäver och de övriga skurkarna bär sin skurkaktighet utan på som en skylt. (Lill)

AKTA DEJ FÖR SJÖMÄN (Sailor beware)

Filmbyrå: Paramount. *Biograf*: Anglals. *Premiärdag*: 26 maj. *Producent*: Paramount. *Regi*: Hal Walker. *I huvudrollerna*: Dean Martin, Jerry Lewis, Corinne Calvet, Marion Marshall. *Censur*: röd. *Längd*: 2825 m. *Karaktär*: Amerikansk fars.

Aftonbladet: En publik med smak för enkla effekter kan skratta och böla rätt frikostigt åt produkten. Några bra dans- och sångnummer friskar upp. (Ulph)

Aftontidningen: En militärfars, javäll! Men det minsta man kan begära av en sådan är väl att den ska driva med de militära umgängesformerna och med allt militärt överhuvud. (A. G. B.)

Arbetaren: Det mesta var dumt, mycket dumt. (Gunnar Oldin)

Dagens Nyheter: Man kan bara fastslå att är man inte road av floskler så har man tråkigt. (Père)

Expressen: Som flottlustspel och show är detta god medelstandard; där finns traditionsenligt både den omöjliga rekryten, den arga korpralen och den vackra lottan. (Staffan Tjerneld)

Morgon-Tidningen: En superamerikansk, ibland rätt rolig, ibland direkt olustig militärfars, som på ett högljutt sätt varierar det gamla temat om Sven Duva och bakvändheterna. (S-t)

Ny Dag: Amerikansk crazyfilm i stil med "Galopperande flugan" och de engelska formbyfilmerna. Därfinkeriet blommor och Jerry Lewis är ingen oäven spexmakare. (Sam J.)

Stockholms-Tidningen: Paret gör sig långt bättre den här gången. Lewis är otvivelaktigt en komisk begåvning och det skrattades stundtals på biografen så man mindes Harold Lloyds, Chaplins och Buster Keatons glansdagar. (Robin Hood)

Svenska Dagbladet: En vid pass 12-årig knatte bakom mig hade jättekul för hela slanten — det säger en del om nivån på den här farsserien. (Litt)

DJUNGELBRÖDERNAS KVINNA (Sons of Matthews)

Filmbyrå: Rank Film. *Biograf*: Skandia. *Premiärdag*: 26 maj. *Producent*: Charles Chauvel. *Regi*: Charles Chauvel. *I huvudrollerna*: John O'Malley, Thelma Scott, Wendy Gibb. *Censur*: gul. *Längd*: 2945 m. *Karaktär*: Australisk äventyrsfilm.

Aftonbladet: Filmen introduceras genom att speakern vänder bladen i ett gammalt familjealbum — ungefär så flyter den fram. (Crona)

Aftontidningen: En film som sina brister till trots på ett välgörande sätt avviker från dussinprodukterna. Den är, om man så vill, en familjesammanhållningens och samarbetets höga visa. (Håson)

Arbetaren: När filmen är som bäst är den enkel och envis och får ett slags skönhet genom sina grova linjer — när den faller talas de om moral och romantik. (Lasse Bergström)

Dagens Nyheter: Regissören har ett utvecklat sinne inte bara för dramatiska knalleffekter, utan också för landskapets storslagna skönhet, för skogarnas kompakta djungel och de små idyllerna med tama känguruer. (Jerome)

Expressen: Det blir ibland lite gäspigt, och man bör nog höra hemma på de brittiska öarna för att riktigt kunna uppskatta de seniga O'Riordans, som bröt mark och banade väg på Queenslands högplatåer. (Alf Montán)

Morgon-Tidningen: Manuskriftet, som skildrar en nybyggarfamiljs hårda öden, är genompyrat av gedigen talanglöshet, vilken inte kunde döljas bakom hyggligt spel på några aktörhänder. (M-r)

Ny Dag: Så länge regissören håller sig utomhus och filmar kängurus och vilda hästar är filmen trevlig och roande, men när han skall skildra julfirandet i det enkla tjllet står en vykortsromantiken i halsen. (M. B.)

Stockholms-Tidningen: Regissören Charles Chauvel har gjort ett fint arbete, plockat med utsökta landskaps- och djurbilder samt dirigerat ett klatschigt slagsmål i bästa hollywoodsk saloon fight-stil. (Movie)

Svenska Dagbladet: Det vore synd om den sopades bort av vårkvällarnas motvind, ty den är ovanligt väl värd att se. (Lill)

KÄRLEKSTRUMPETEN (Fanfaren der Liebe)

Filmbyrå: Nordisk Tonefilm. *Biograf*: Astoria. *Premiärdag*: 26 maj. *Producent*: N.D.F. *Regi*: Kurt Hoffman. *I huvudrollerna*: Dieter Borsche, Inge Egger, Georg Thomalla. *Censur*: röd. *Längd*: 2490 m. *Karaktär*: Tysk komedi.

Aftonbladet: En glad och trivsamt farsfilm på det gamla men tydligen aldrig utnötta "Lilla Märta-motivet. Publiken är med på noterna då två arbetslösa musiker lyckas bli engagerade i en dam-orkester med åtföljande förvecklingar — de är både fart och kläm och trevliga melodier.

Aftontidningen: Ett roligt lustspel — och på sina ställen lika förbålt osmakligt. (Steinar)

Arbetaren: Som i genren över huvud blir det bitvis ganska ansträngt. (Mauritz Edström)

Dagens Nyheter: Filmen klarar sig ganska helskinnat undan som en god underhållningsfilm. (Jerome)

Expressen: En överraskande skojig tysk komedi, väl värd den hjärtliga applåd som Astoria-publiken kostade på sig i går kväll. (Gösta Wernlöf)

Morgon-Tidningen: Musiklustspel i populär förväxlingsgenre med en lustig handling och en fin och vänlig ton i musik, sång och dialog. (G-d)

Ny Dag: Det börjar bli olustigt för att inte sägaäckligt med alla dessa filmer där karlar tar på sig kvinnokläder. (Pekka)

Stockholms-Tidningen: Det skrattades mycket — mest av damerna — och slut-applåd blev det också. (Movie)

Svenska Dagbladet: Utklädnings- och förväxlingsscener är tacksamma i lustspel och den här tyska filmen har lyckligtvis undgått smaklösheter som annars ligger nära till hands. (Lucia)

QUEBEC-REBELLERNAS STAD (Quebec)

Filmbyrå: Paramount. *Biograf:* Aveny. *Premiärdag:* 26 maj. *Producent:* Paramount. *Regi:* George Templeton. *I huvudrollerna:* John Barrymore Jr, Corinne Calvet, Barbara Rush, Patric Knowles. *Censur:* gul. *Längd:* 2315 m. *Karaktär:* Amerikansk äventyrsfilm.

Aftonbladet: Skall vara en äventyrsfilm men saknar — spänning. Tempot är släpigt, handlingen långtråkig. En ovidkommande kärlekshistoria förgyller heller inte upp den. (H. S.)

Aftontidningen: Nej, manuset är i svagaste laget för det här kolorerade spektaklet. (Steinar)

Arbetaren: Ännu ett bottenkrap. (Gunnar Oldin)

Dagens Nyheter: Något riktigt sting, någon slagkraftig spänning rymmer filmen knappast. (J-e)

Expressen: En ovanligt valhänt och barnsligt naiv s.k. äventyrsfilm. Handlingen är en enda röra från början till slut och det är förvånansvärt att det finns moderna filmregissörer, som tror att man fortfarande kan propa i folk vilken kolorerad soppa som helst. Den här filmen är ett beklämmande bevis för den saken. (Gösta Wernlöf)

Morgon-Tidningen: Berättar en rörig och plågsam sentimental historia om kanadensares upprorsförsök mot engelskt välde. (M-r)

Ny Dag: Filmen slutar enligt känt hollywoodmönster: revolten misslyckas, fa-

miljeproblemen löses genom att de unga tu gifter sig. (M. B.)

Stockholms-Tidningen: Om ni inte har något att göra, så gör det inte på Aveny. Underhållning för sentimentala sniglar. (Gunther)

Svenska Dagbladet: Det är en sällsynt ledsam film om ett revolutionsförsök i Canada på 1800-talet. Den är genomdålig, man vet inte vad som är sämst; det patetiska manuskriptet, den hopplöst ofilmatiske regien eller de oinspirerade skådespelarprestationerna. (Zack)

STJÄRNKARUSELLEN (Starlift)

Filmbyrå: Warner Bros. *Biograf:* Rigoletto. *Premiärdag:* 26 maj. *Producent:* Warner Bros. *Regi:* Roy Del Ruth. *I huvudrollerna:* Doris Day, Gordon Mc Rae, Virginia Mayo, Gene Nelson, Ruth Roman. *Censur:* röd. *Längd:* 2645 m. *Karaktär:* Amerikansk komedi.

Aftonbladet: En alldeles onödig film från en amerikansk flygbas för utväxling av soldater — en rad Hollywoodstjärnor skall stärka modet hos de farande och muntra upp de sårade hemvändande. (Ulph)

Aftontidningen: En sketch kring en likörtårta bevisar endast att det är lättare att dra korken ur flaskan än ur den ansvarige filmproducenten. Tyvärr. (Håson)

Arbetaren: Luftigt stjärnuppåbåd och stundtals lustigt: det ska erkännas. Men lustigt bara under förutsättningen att man har svalget tillräckligt rymligt för att raskt låta den rosenjämkiga förträffligheten och hurtigheten försvinna däri. För övrigt härskar sålunda det goda humöret, smilbandet dras uppåt emellanåt och glömt är det hela. (Bertil Gripenfors)

Dagens Nyheter: Hade man inte sparat litet självirohi här och där, hade det myckna daltandet blivit outhärdligt, och man har svår att tro sina ögon när dekolleterade pinuppor börjar schåsa sig bland sårade soldater. (Perpetua)

Expressen: Någon handling spårar man ganska sällan, men en kul sketch och ett par tre gags plus en eller annan fyndig replik sätter lite mer sprätt på det hela. Fast oftast mals det förstås tomgång. Och varför inte färg? Svart-vitt och den här genren ihop har vi tröttnat på. (Frans B. Liljenroth)

Morgon-Tidningen: En uppsättning ovanligt kalorifattiga varieténummer av några större och mindre förmågor från drömfabriken. (S-t)

Ny Dag: Filmen är ämnad som färdkost för amerikanska Korea-soldater, och består av en bunt revynummer som i sin renodlade vulgaritet saknar motstycke.

Stockholms-Tidningen: Det enda av klass är litet skämtsamt nojsande av Dick Wesson (sergeanten) och Janice Rules dans som filmande infödingska med en fin partner. (Robin Hood)

Svenska Dagbladet: Det här sista försöket i denna onödiga filmgenre är om möjligt ännu mer bleksiktigt och tamt än

de föregående. Handlingen är obefintlig och shownumren likgiltiga. Samtliga stjärnor verkar hjärtligt ointresserade av det hela. Man förstår dem. (Zack)

SKÅL FÖR BRUDEN (The belle of New York)

Filmbyrå: Metro-Goldwyn-Mayer. *Biograf:* Spegeln. *Premiärdag:* 30 maj. *Producent:* Metro-Goldwyn-Mayer. *Regi:* Charles Walters. *I huvudrollerna:* Fred Astaire, Vera-Ellen, Marjorie Main, Keenan Wynn. *Censur:* röd. *Längd:* 2200 m. *Karaktär:* Amerikansk danskomedi i färg.

Aftonbladet: När får vi en repris på de gamla goda glada Astaire-Ginger Rogers-filmerna? Nog var dom bättre? Och är det väl? (Filmson)

Aftontidningen: Den här filmen saknar i hög grad en story. Den har ingenting att berätta om någonting. Och det kan inte hjälpas att då blir det platt fall. T.o.m. för Fred Astaire. A. G. B.)

Dagens Nyheter: Det mesta av sånt som skrämmer den bildade publiken bort från bio, det gör man i den här filmen. Men det var inte så mycket filmen som publiken man skämdes för. Den jublade åt klavertrampen, så att man blev generad och ville gå och gömma sig. (C. B-n)

Expressen: Också en "musical" bör ha handling, och denna är inte tillfredsställande. Att den är tunn är en sak, men man har svårt förlåta att den är dum. Alltför mycket bygger den på ren lyteskomik. (Alf Montán)

Morgon-Tidningen: Det är styvt, men utan den gamla poesin, lekfullheten och originaliteten, utan den självironiska glimt som gjorde 30-talsfilmerna till små pärlor av upptågslinne. Det är trots allt länge sedan Astaire-Ginger Rogers-tiden. Mycket länge sedan. (J. S-t)

Ny Dag: Den vid det här laget ganska åldrade favoriten har inte förlorat sin publik. (Mignon)

Stockholms-Tidningen: Fred Astaire är strålände, Vera-Ellen likaså, men manusförfattaren — Robert O'Brien och Irving Elinson — har slarvat. (Marie)

Svenska Dagbladet: Det var fullt hus och applåder, och åtminstone glimtvist fick publiken sina förhoppningar uppfyllda — men inte är filmen någon verkligt förstklassig representant för genren. (U. S-m)

KOM OCH BLÅS! (On our merry way)

Filmbyrå: United Artists. *Biografer:* Ritio, Ritio. *Premiärdag:* 2 juni. *Producent:* Miracle Productions. *Regi:* King Vidor & Leslie Feuton. *I huvudrollerna:* James Stewart, Dorothy Lamour, Henry Fonda, Paulette Goddard. *Censur:* röd. *Längd:* 2665 m. *Karaktär:* Amerikansk cracyfilm.

Aftonbladet: Det blir inte bättre soppa på en spik om kockarna är aldrig så många och förnäma. (—m)

Aftontidningen: Nej, det är ingen lätt sak att göra crazyfilmer — inte ens om man har ett koppel skickliga skådespelare att tillgå. (E)

Arbetaren: Har ni ingenting att göra någon kväll så ska ni mycket väl lyda rådet: gack och se filmen och le!
(Gunnar Oldin)

Dagens Nyheter: En svag film. (J-e)
Expressen: Om man hade placerat en apparat som registrerade publikreaktionen i Ritios salong mellan 7 och 9 i går kväll så skulle diagrammet visa en berg- och dalkurva med många höga berg, men tyvärr desto fler djupa dalar.
(Olle Ryholm)

Morgon-Tidningen: En film som ger ovanligt angenäma associationer. I första hand till den crazykomedi, som var en av 30-talets främsta insatser i filmhistorien, i andra hand också till Preston Sturges' samhällssatiriska fars "Med tio cents på fickan". Inte så att den skulle nå upp till någotdera av dessa höga föredömen. Men här finns beröringspunkter i uppslaget, i miljöerna och i det effektiva utnyttjandet av farskomikens klassiska ingredienser.
(Jürgen Schildt)

Stockholms-Tidningen: Historien går i episodstil och bäst är sista avsnittet. Men annars var det ganska trist. Styve Harry James illa utnyttjad. Bara i bakgrunden.
(Movie)

Svenska Dagbladet: Om man undantar Dorothy Lamours parodi på sin egen saronghjältinna någonstans i mitten, så urartar filmen till rena tramset, plott-rikt, dumt och outhärdligt utdraget.
(Lill)

I SKUGGAN AV EN STÖVEL

(Anni difficill)

Filmbyrå: RKO Radio. Biograf: Regina. Premiärdag: 3 juni. Producent: Briguglio Film. Regi: Luigi Zampa. I huvudrollerna Umberto Spadaro, Massiono Girotti, Ave Ninchi, Odette Bedogni. Censur: röd. Längd: 2350 m. Karaktär: Italienskt drama.

Aftonbladet: Zampa påminner även om den skugga, som fortfarande hotar från öster och hans film är lika ironisk åt alla håll. Chaplinsk? Ja, men mera besk och realistisk.
(Filmson)

Aftontidningen: Filmen griper och biter sig fast i en. Utan stora åthävor visar tjänstemannen Umberto Spadaro en antifascists vardagliga syn på ruttenhet; efter 10 år känner han sig som sin sons mördare.
(Steinar)

Arbetaren: Har blivit en kraftfull, äkt-hetspräglad film, som än en gång visar att Zampa står i främsta ledet bland de italienska regissörer som med framgång odlar en social realism utan torftighet.
(Lasse Bergström)

Dagens Nyheter: Vad som trötter är just det faktiska händelseförloppet, som här återges i mängder av abrupta bilder: dessa händelser känner man till förut. Och mycket liv har han inte lyckats ge åt sin familjehistoria med dess många ointressanta utgreningar.
(C. B-n)

Expressen: Bortåt ett dussin Mussoliniska är har Luigi Zampa försökt pressa in i filmen. Det är det som är filmens stora fel. Det blir för mycket.
(Frans B. Liljenroth)

Morgon-Tidningen: Paradoxen är att fil-

men trots konstnärliga brister hör till de intressantaste på repertoaren just nu.

(Jürgen Schildt)

Ny Dag: En fin liten italiensk film med innehållet riktad mot fascismen och dess passiva och aktiva medlöpare. (Sam J.)
Stockholms-Tidningen: En pessimistisk film — amerikanerna skildras knappast mera sympatiskt än fascisterna. Mörk, journalfilmsgrå. Men lille Aldos plågade ansikte glömmar man inte.
(Robin Hood)

Svenska Dagbladet: Denna film är fylld av en varm, mänsklig förståelse för ett befolkningslager, som genom sin plikt-trohet och familjekärlek bildar en av grundstenarna i samhället.
(Zack)

DANSA, SENORITA!

(Andalousie)

Filmbyrå: Columbia. Biograf: Astoria. Premiärdag: 9 juni. Producent: C.C.F.C., U.D.I.F. & Cea, Madrid. Regi: Robert Verney. I huvudrollerna: Luis Mariano, Carmen Sevilla. Censur: gul. Längd: 2607 m. Karaktär: Fransk (-spansk) operettfilm i färg.

Aftonbladet: Larvig operettschablon och löjlig teaterkonventionalism har ingått ett olyckligt äktenskap med modernt färgfoto och filmmontage i denna besynnerliga spansk-franska film. (Filmson)

Aftontidningen: Färgen och en rad granna flickor hjälper upp betyget tillsammans med en hyllningssång till Andalusien och Carmen Sevillass eldiga dans.
(Kajax)

Arbetaren: Man minns inte filmen utan huvudrollsskådespelerskan, Carmen Sevilla. Hon är något av det vackraste man har sett på en filmduk och kan dessutom dansa så att även en kylig försommarkväll känns mjukvarm.
(Gunnar Oldin)

Dagens Nyheter: Ty det kan inte hjälpas att det ibland blir litet för mycket av enkla upptåg, och röriga konflikter mellan berättelsens olika par. Någon gång har man också svårt att hinna med att lokalisera sig och veta om man är i Amerika eller i Spanien.
(Jerome)

Expressen: Några scener från tjuvfäktningens arenan är briljant tagna och likaså får filmen något av glad operettstämning i vissa gatubilder (fast humorn är inte äkta utan i hög grad uppkonstruerad), där unga och tjugiga spanjorskor fröjdar gräsänklingssögon.
(Gösta Wernlöf)

Morgon-Tidningen: Den stora behållningen är Carmen Sevillass uppträdande i ett par originaldanser, liksom bakgrundsmusiken med dess snärjande flamengos och fandangos. Men det inslaget var alldeles för hårt ransonerat.
(S-t)

Stockholms-Tidningen: Operettekniken märks för mycket. Historien om kruk-försäljaren, som blir tjuvfäktare, och hans mer eller mindre kärleksfulla pendling mellan en spansk dansös och en chosig sångerska har man inte större nöje av.
(Movie)

Svenska Dagbladet: Film är ett och operett är ett annat — och sällan förnas de två till ett lyckligt helt. Det skedde på 30-talet i Tyskland och har hänt några gånger i Hollywood, men då

har det varit fråga om original, tänkta och skapade för film. Allt följer gammal scenschablon. Dialog och sångtexter ska vi inte tala om.
(Lill)

DEN GYLLENE HORDEN

(The golden horde)

Filmbyrå: Universal. Biograf: Saga. Premiärdag: 9 juni. Producent: Universal-International. Regi: George Sherman. I huvudrollerna: Ann Blyth, David Farrar, George Macready. Censur: gul. Längd: 2095 m. Karaktär: Amerikansk äventyrsfilm i färg.

Aftonbladet: Det hela är ganska bra om man har sin sinne för denna barnsliga genre och inte retar sig på småsaker. Öst är öst och Hollywood är Hollywood!
(F)

Aftontidningen: Filmen är en enda färglagd orgie i motbjudande slagsmål utan minsta förbindelse med den historiska "verklighet" den låtsas skildra. Känslan av obehag är därför övervägande när man lämnar bion.
(A. G. B.)

Arbetaren: Bataljscenerna är magnifika på det sätt som rena rama smörjan kan vara magnifik.
(Mauritz Edström)

Dagens Nyheter: Nå det historiska skall man inte ta alltför allvarligt, berättelsens enda syfte är att ge färgrik, och musigt spännande underhållning, och i det hänseendet lyckas den gör.

Expressen: Helafton för 13-åringar i alla åldrar. Att vildavästernhjältarna här uppträder förklädda till engelska korsriddare och bovarna är anförare i 1200-talets asiatiska barbarhorder har nog publiken vänligt överseende med, huvudsaken är ju att liken hopar sig i betryggande mängd och det gör de.
(Staffan Tjerneld)

Morgon-Tidningen: Varför inte skratta ut riktigt ordentligt, trots det pretentiösa allvar med vilket historien är serverad.
(S-t)

Stockholms-Tidningen: Man skall inte gå på filmen för att idka kulturhistoriska studier. Men det gör man väl inte heller.
(Robin Hood)

Svenska Dagbladet: Tycker man om denna filmgenre, så kan man mycket väl gå och fördriva en kväll på Saga, för filmen är inte sämre än sina många föregångare, snarare bättre än många av dem.
(Zack)

HÅRDA BUD

(Inside straight)

Filmbyrå: Metro-Goldwyn-Mayer. Biograf: Skandia. Premiärdag: 9 juni. Producent: Metro-Goldwyn-Mayer. Regi: Gerald Mayer. I huvudrollerna: David Brian, Arlene Dahl, Barry Sullivan, Mercedes Mc Cambridge. Censur: gul. Längd: 2385 m. Karaktär: Amerikanskt drama.

Aftonbladet: En långsam och föga intresseväckande historia om en hårdkokt karl i 1870-talets San Francisco.
(Ulph)

Aftontidningen: Faktiskt en angenäm överraskning — i synnerhet som filmtiteln lätt leder tanken till standardiserad knytnävsglädje.
(Håson)

Arbetaren: Som de flesta andra av dessa återberättande puzzelfilmer brister filmen i spänning, den är löslig i formen och intresserar bara ryckvis.

(Gunnar Oldin)

Dagens Nyheter: Regissören har inte kunnat undvika en viss seghet i tempot, men detta till trots är filmen rätt spännande.

(—re)

Expressen: Man måste karaktärisera den som ett ganska ruskigt exemplar av amerikanskt pekoral när man fått i sig sista hälften. Bra spel på många händer kan inte förändra helhetsintrycket.

(Frans B. Liljenroth)

Morgon-Tidningen: Hjärtlös, frusen, spelad med rutin men i en löjlig artificiell stil.

(G-d)

Stockholms-Tidningen: Händelseförloppet skildras i återblickar i långsam rytm och på ett färglöst, opersonligt sätt. Ingenting att slösa en vacker värvkäll på.

(Micro)

Svenska Dagbladet: En del spännande episoder förekom dock, bl. a. en storartad batalj i en gruva.

(Tanja)

FEST I LAS VEGAS

(Painting the clouds with sunshine)

Filmbyrå: Warner Bros. Biograf: Park. Premiärdag: 16 juni. Producent: Warner Bros. Regi: David Butler. I huvudrollerna: Dennis Morgan, Virginia Mayo, Gene Nelson, Lucille Norman, S. Z. Sakall. Censur: röd. Längd: 2370 m. Karaktär: Amerikansk sång- och dansfilm i färg.

Aftonbladet: Att dom bara orkar! Här har vi för femtiölfte gången ett uppkok på den gamla blandningen av visomvilloppar, nattklubbsvärdar och oskyldiga goldgriggers.

(Filmson)

Aftontidningen: Har man inget annat att göra så kan man naturligtvis ta risken av en lätt olustig baksmälla.

(E.)

Arbetaren: "Män är ett nödvändigt ont", lyder en av de hyperintelligenta sångerna i det här alstret, medan sådana här filmer tycks vara ett ganska onödigt ont.

(Gunnar Oldin)

Dagens Nyheter: Pretentiöst nonsens. Filmen har ett par skickligt genomförda dansnummer. Men allt det andra! Ett billigt hopkok kring tre kvittrande och dansande systrar ute på jakt efter var sin karl.

(Jerome)

Expressen: Inte så dum alls, om man bara är inställd på att bli road för stunden.

(Frans B. Liljenroth)

Morgon-Tidningen: Intelligenstest för tioåringar, men knappast som kombinerat huvudbry och avkoppling för normalbegåvade vuxna. De enda russen i gröten är Gene Nelsons och Virginia Mayos dansnummer "The Start of the Blues".

(S-t)

Ny Dag: Den har inget annat intresse än som bevis på hur djupt Hollywood kan sjunka och vilken urartning "det amerikanska sättet att leva" representerad.

(G.)

Stockholms-Tidningen: Det är någonting i själva andan, humöret och tempot som gör att man tycker om filmen. Behagligt underhållande.

(Robin Hood)

Svenska Dagbladet: Präglas av sin utomordentligt naiva story, konventionell uppläggnings och en påfallande brist på verkligt artisteri.

(Lill)

SLAVJÄGARE I DJUNGELN

(Jungle manhunt)

Filmbyrå: Columbia. Biograf: Roxy. Premiärdag: 16 juni. Producent: Columbia.

Regi: Lew Landers. I huvudrollerna: Johnny Weissmüller, Bob Waterfield, Sheila Ryan. Censur: gul. Längd: 1795 m. Karaktär: Amerikansk äventyrsfilm.

Aftonbladet: Skicka tillbaka slavjägarna till djungeln.

(O.)

Aftontidningen: Antingen finner man filmen plågsamt naiv och stereotyp eller också riktigt kul och underhållande, det beror helt på hur mycket av gosselnyttet man själv är villig mobilisera. I en andraplansroll gläder chimpansen Tamba med sin rutinerade mimik. Där har Djungel-Jim åtskilligt att apa efter.

(Håson)

Expressen: I går kunde man slå fast att samma är det enda han (Johnny Weissmüller) kan.

(Olle Ryholm)

Morgon-Tidningen: Återstår att nämna chimpansen Tamba, som åtminstone anmälnaren hade största glädjen av.

(—nd)

Stockholms-Tidningen: Långtråkig djungelfilm, trots att man försökt få med de flesta kända äventyrsknepen.

(Movie)

Svenska Dagbladet: Liksom de föregående numren i denna i alla avseenden billiga serie är den närmast avsedd för en okritisk matinépublik.

(Zack)

HÄR KOMMER BRUDGUMMEN!

(Here comes the groom)

Filmbyrå: Paramount. Biograf: Saga. Premiärdag: 30 juni. Producent: Paramount.

Regi: Frank Capra. I huvudrollerna: Bing Crosby, Jane Wyman, Alexis Smith, Franchot Tone. Censur: röd. Längd: 3105 m. Karaktär: Amerikansk komedi.

Aftonbladet: Det kryllar av fina komediaktörer och dialogen smattrar som en välrikad kulspruta. Capra går in för knockout och vinner på poäng. Trots en och annan foul.

(Filmson)

Aftontidningen: Manuskriptet måste ha varit en allvarlig black om foten. Här och var lyckades visserligen Capra driva upp den fart, som är Caprafilmens egen, men dessemellan...

(Gunnar Skjönsberg)

Arbetaren: Det här är ju inte riktiga människor. Riktigt folk kan ju vara skojiga människor, är skojiga. Rätt ofta. Varför då trolla med knäna i spattiga försök att frälsa oss ur allvarsmodell 1952 genom att dra oss över nosen med samma årgångs gyllenladersmiljö?

(Bertil Gripenfors)

Dagens Nyheter: Någon Caprafilm i toppklass är det inte — därtill är den för bullrande och för myllrande.

(C. B-n)

Expressen: Det är fråga om charmfull underhållning, som pendlar mellan komedi och lustspel, och där de lustiga infallen trängs med varann som folk på ett 1 julitåg och situationskomiken blommar som en högsommaräng efter regn.

Morgon-Tidningen: Den är inte helt fri från sentimentalt dödkött. Men resten är tillräckligt övertygande för att filmen skall försvara en hedrande plats i den capraska produktionen över huvud taget. Och det vill inte säga litet.

(Jürgen Schildt)

Ny Dag: En ibland mycket rolig och spexig film.

(G)

Stockholms-Tidningen: Filmen är ljus, glad och solig, riskinsk kvick och snärtig ibland, caprask rapp, vänlig och mättad för det mesta, med bra sång — fenomenkoleratur av en underbarnsflicka, och så Bing Crosby, förstås — och med stjärnor i varje vinkel och vrå.

(Robin Hood)

Svenska Dagbladet: En komedi i toppklass. Sprittande gott humör, rolig dialog och bra skådespelare samverkar, och effekten uteblir inte heller. Premiärpubliken var så till den grad road att man stundtals helt och hållet fick läsa sig till texten, när replikerna drunknade i skratret.

(Lucia)

RYMMARE I SADELN

(Boots Malone)

Filmbyrå: Columbia. Biograf: Astoria. Premiärdag: 4 juli. Producent: Columbia.

Regi: William Dieterle. I huvudrollerna: William Holden, Johnny Stewart. Censur: röd. Längd: 2835 m. Karaktär: Amerikansk komedi.

Aftonbladet: En intressant och många gånger gripande film om livet på de amerikanska kapplöpingsbanorna.

(O.)

Aftontidningen: Samspelet höjer onekligen filmen en aning över dussinvaran.

(E.)

Arbetaren: Vad hjälper när helheten är en så erbarmligt illasmakande soppa?

(Gunnar Oldin)

Dagens Nyheter: En stor del av filmens styrka ligger i att den är så frasfri och verkar så äkta i sina känslor.

(J—e)

Expressen: Är ingen spännande film (hur Dieterle än bjuder till med den onödiga scenen med skallerormen) i första hand. Den är en film med fina nyanser i stället.

(Margareta Sjögren)

Morgon-Tidningen: Det brister, främst i personkaraktéristiken, trots hyggligt spel av bland andra William Holden, Stanley Clements och Basil Ruysdael intresserar man sig mer för hästarna än för människorna.

(M.)

Svenska Dagbladet: Den skickliga regien och det goda manuskriptet gör, att man rycks med i handlingen och trivs alldeles utmärkt med de fyra "hästgalna" huvudpersonerna.

(Zack)

SHERIFFEN

(High noon)

Filmbyrå: United Artists. Biograf: Rigoletto. Premiärdag: 7 juli. Producent: Stanley Kramer Prod.

Regi: Fred Zinnemann. I huvudrollerna: Gary Cooper, Thomas Mitchell, Lloyd Bridges, Katy Jurado, Grace Kelly. Karaktär: Amerikanskt drama.

Aftonbladet: Det är gamla vanliga vildväst-temat men ändå helt annorlunda. Som i "Möte vid Oxoket", vilken denna Stanley Kramers produktion närmast påminner om.

(Filmson)

Aftontidningen: Det är en märklig wild-westfilm detta. Resolut har regissören Fred Zinnemann kapat bort hela den bullrande och bombastiska ram, som brukar omge alster i genren. Först på de allra sista slutmetrarna, då den stora urladdningen sker, börjar revolverarna knalla. (E.)

Arbetaren: En bra vilda västernfilm, det är årets bästa i sin genre, ja än mera, det är antagligen en av de bästa västernfilmer som någonsin gjorts. (Gunnar Oldin)

Dagens Nyheter: En så suggestivt malande och entonig upptakt som i denna film får man inte ofta i Wild West-genren. Fred Zinnemanns regi och Dimitri Tiomkins musik bygger här upp ett stämningsmoment som kanske inte håller hela tiden i fortsättningen, men dock är starkt nog för att ge filmen profil och resning. (Jerome)

Expressen: Den är inte som alla de andra. Här skapas det spänning på ett helt annat, mycket effektivare sätt. Och knalleffekterna är inte bara instoppade för sin egen skull utan har faktiskt ett logiskt sammanhang med helheten. (Frans B. Liljenroth)

Morgon-Tidningen: Övertygande framför allt genom sitt virtuosa regiärbete. (Jürgen Schildt)

Stockholms-Tidningen: En stark och bra film. (Robin Hood)

Svenska Dagbladet: Ger belägg på den gamla tesen att när det gäller god film är det väsentliga varken handlingen eller miljön utan sättet på vilket dessa element blivit behandlade. Och i detta fallet råder ingen tvekan om att männen bakom verket är förtjänta av högsta lovord. (Zack)

INTERMEZZO PÅ SICILIEN (The light touch)

Filmbyrå: Metro-Goldwyn-Mayer. Biograf: Röda Kvarn. Premiärdag: 7 juli. Producent: Metro-Goldwyn-Mayer. Regi: Richard Brooks. I huvudrollerna: Stewart Granger, Pier Angeli, George Sanders. Censur: röd. Längd: 2540 m. Karaktär: Amerikansk kriminalkomedi.

Aftonbladet: Pier Angeli är svårt missbrukad. George Sanders klipper dit en och annan salt replik men Stewart Granger är bara snygg och tråkig som taveltjuven i detta långträdiga äventyrspekoral. (Filmson)

Aftontidningen: Det spelas inte så tokgigt, både Stewart Granger och George Sanders är drivna aktörer, som klarar sig igenom även en tämligen klumpig raffelhistoria. (Kajax)

Arbetaren: Richard Brooks regi är vant ihopknuten och slutresultatet en nog så sevärd och passabel underhållning. (Mauritz Edström)

Dagens Nyheter: Filmen vill vara en tjuvkomedi. Men det är en lek på klumpfot; den otroliga handlingen sniglar sig fram, och samma situationer upprepas, om också i växlande miljö. (B-n)

Expressen: Av komedin blir gravallvarlig kärlekshistoria med snudd på moraliteten. Och det var väl ändå inte meningen. (Margareta Sjögren)

Morgon-Tidningen: Amerikanskt ädelpekoral. (M-r)

Ny Dag: Tråkigt, rått, dumt, simpelt och beklämande. Spelet var ointressant, men vad skall väl en stackars skådespelare göra åt något så humorfritt som detta? (Ton)

Stockholms-Tidningen: Trivsam äventyrskomedi, mest å la tjuvkomedi. (Mowie)

Svenska Dagbladet: Spännande och rolig kriminalhistoria. (Lucia)

ÅH, VILKEN WEEKEND! (Weekend with father)

Filmbyrå: Universal. Biograf: Spegeln. Premiärdag: 7 juli. Producent: Universal-International. Regi: Douglas Sirk. I huvudrollerna: Van Heflin, Patricia Neal, Gigi Perreau. Censur: röd. Längd: 2275 m. Karaktär: Amerikansk komedi.

Aftonbladet: På något sätt skjuter filmen över målet i sin ansträngda, crazy-stil. Man skrattar dock barnsligt för det mesta och satiren mot kruskatokeriet och stålmanidealet är tacknämligt i en amerikansk film. (Filmson)

Aftontidningen: En vänlig och oförarglig familjeunderhållning kring ett tunt och inte så värst originellt utbroderat tema. (Håson)

Arbetaren: Godkänt men just inte mera. (Bertil Gripenfors)

Dagens Nyheter: Filmen ger en egenomlig föreställning om amerikanska weekendnöjen och är i övrigt fylld av hundar och barn samt folk som trillar i gräddtårter och färgpytsar. (Mareng)

Expressen: Rätt tam visserligen, men smålustig här och där och med en kull friskt och frejdigt spelande barnungar. (Frans B. Liljenroth)

Morgon-Tidningen: En inte oäven fars men nog blev det hela ganska ansträngt innan de sex fått varandra. (M-r)

Ny Dag: En alltför skrämig och bullersam historia. (Sam J.)

Stockholms-Tidningen: En sommarsval studie i barnpsykologi kan man kalla denna bitvis rätt roliga historia om fyra ungar, som skall få en ny pappa resp. mamma och inte riktigt gillar arrangemanget. (Micro)

Svenska Dagbladet: Synd bara att den är en smula blek i sin typ amerikansk familjekarusell. Uppslaget är inte dumt: den unga änklungen och änkan vilka måste tänka sig för både en och två gånger innan de bildar familj. (Tanja)

DUELL I RÖDA BERGEN (Red mountain)

Filmbyrå: Paramount. Biograf: Anglais. Premiärdag: 7 juli. Producent: Paramount. Regi: William Dieterle. I huvudrollerna: Alan Ladd, Elizabeth Scott, Arthur Kennedy, John Ireland. Censur: gul. Längd: 2275 m. Karaktär: Amerikansk äventyrsfilm i färg.

Aftonbladet: En amerikan kanske kan mobilisera ett visst intresse för det tämligen virriga ställningstagandet nord-syd, men för en svensk blir det hela väl tjuvigt. (Ulph)

Aftontidningen: Alan Ladd hade lockat fullt hus på sjuföreställningen. Hans beundrarskara torde minska efter hans prestationer i de här bergen. (Steinar)

Arbetaren: Trots filmens tekniska och bildmässiga drivenhet väcker den olust — olust över den till sadism gränsande brutalitet som exponeras. (Mauritz Edström)

Dagens Nyheter: Uteslutande lagd på yttre spänning med många handgemäng och skjutdueller i oländig terräng. I det hänseendet fyller den alla rimliga anspråk. Men det dunkla färgfotot var inget större plus. (J—e)

Expressen: "Laddknuttar" och andra tuffa killar, som möter upp för att kika på Idolen, lär inte bli besviken. (Alf Montán)

Morgon-Tidningen: Ordinärt upplagd wild west-historia med motiv från amerikanska inbördeskriget, bitvis rätt långdragen. (S-r)

Stockholms-Tidningen: I vilda västern skall det ridas, inte pratats. Den blir inte roligare av att man från början gissar hur det kommer att gå — allt är uppritat efter stelbent schablon. (Robin Hood)

Svenska Dagbladet: En skickligt hopnickrad rutinprodukt, den här gången med riktigt goda skådespelare. (Lucia)

STOCKHOLM LOCKAR (Finska flickor i Stockholm — Suomalaisittöjä Tukholmassa)

Filmbyrå: Freja Film. Biograf: Aveny. Premiärdag: 7 juli. Producent: Femanda Filmi. Regi: Roland af Hellström. I huvudrollerna: Toini Varhainen, Eija Inkari, Maia Kashi, Erko Saba, Ake Lindman. Censur: gul. Längd: 2100 m. Karaktär: Finsk "upplysningsfilm".

Aftonbladet: Sensationshungriga göra sig ej besvär. Det är ett övervägande diletantmässigt hopkomett pekoral om tre finska flickors öden i Stockholm, vars befolkning till största delen tycks bestå av bovar, sutenörer, homofiler och liknande. (Ulph)

Aftontidningen: Bosch! (Kajax)

Arbetaren: Den visar sig vara en finsk variant på de svenska kungsgatmelodramerna, varken bättre eller sämre än sina förebilder (det senare var väl heller knappast möjligt). (Gunnar Oldin)

Dagens Nyheter: En olustig film redan därför att den är så överdriven och illa hopkommen i sin skildring av ett Stockholm som till synes består av bara underliga gangsters, kopplare, nakenfotograf, homofiler. Sällskapet är knappast ens blandat, det är så gott som över hela linjen under all kritik. Man har svårt att hitta en enda vettig människa i sammanhanget. (Jerome)

Expressen: Det må nu vara hänt, att Stockholm utmålas som ett Sodom i detta finska dunderpekoral om tre finska flickors äventyr här. Men att det är gjort så dåligt och talanglöst har man väldigt svårt att förlåta. (Alf Montán)

Morgon-Tidningen: I sanning, mycket väsen för ingenting! Varje ingrepp mot den filmen är nog att skjuta mygg mot kanon. (H—e)

Ny Dag: Filmen är inte sämre än många svenska, som hämtat stoff ur samma miljö. (Fors)

Stockholms-Tidningen: Man hade bespetsat sig på en sensationsladdad film, men tyvärr måste man säga att den närmast måste betecknas som urtråkig. (nx)

Svenska Dagbladet: Nog har det visats många dåliga filmer här i Stockholm de senaste åren, men frågan är om vi förut blivit beskärda något så uruselt som denna finska filmsoppa: ett melodramiskt kolportage som trotsar all beskrivning. Botten! (Zack)

MYTERI (Mutiny)

Filmbyrå: United Artists. Biograf: Riviera. Premiärdag: 9 juli. Producent: King Bros. Regi: Edward Dmytryk. I huvudrollerna: Mark Stevens, Angela Lansbury, Patric Knowles, Gene Evans. Censur: gul. Längd: 2120 m. Karaktär: Amerikansk äventyrsfilm i färg.

Aftonbladet: Några rejäla slagsmål är hela behållningen.

Aftontidningen: Den som hade gått till Riviera i går kväll för att söka en stunds svalka i vackra sjöscener blev bittert besviken. Allt som bjöds var litet vanligt baljplask.

Arbetaren: En tämligen ordinär sjöfilm om guldskeppning, marinstrider och dubbspel. (Gunnar Oldin)

Dagens Nyheter: Det är bitvis god spänning och otäcka piratdåd med mycken rödfärg. (Rutger Tweed)

Expressen: Spänning saknas visst inte — en del vidrig grymhet i närbild inte heller, dessvärre. (Margareta Sjögren)

Morgontidningen: Att Edward Dmytryk regisserat är alldeles omärkligt, och några originella grepp utöver standardmallen söker man förgäves efter. (S.)

Stockholms-Tidningen: En äventyrshistoria av renaste ateljévatten, med stolta örlogsseglare beskjutande varann under Napoleonkrigen. Vattnet är litet färglöst — trots färgen — historien är litet tunn och kort. (Robin Hood)

Svenska Dagbladet: Filmen är gjord av Edward Dmytryk som satt god fart på historien men som inte kunnat undvika starka intryck av ateljé och kulisser. (Zack)

DEN FULLÄNDADE KVINNAN (The perfect woman)

Filmbyrå: Rank Film. Biograf: Spegeln. Premiärdag: 14 juli. Producent: Two Cities. Regi: Bernard Knowles. I huvudrollerna: Patricia Roc, Stanley Holloway, Nigel Patrick. Censur: röd. Längd: 2365 m. Karaktär: Engelsk komedi.

Aftonbladet: Bernhard Knowles regi går undan så att man inte hinner tänka på ett och annat klavertramp. Ett glatt och oförargligt sommarskratt! (Filmson)

Aftontidningen: Låt gå för den fulländade kvinnan men absolut inte den fulländade farsen. (E.)

Arbetaren: Engelsk komedi av blandat märke men med åtskilliga goda poänger, halvvägs kommen rentav mycket rolig. (Mauritz Edström)

Daegns Nyheter: Man måste vara ganska lättrodd för att kunna uppskatta denna engelska fars. (Perpetua)

Expressen: Har man inte större pretentioner än att roas för stunden blir det ingen bortkastad julkväll på bio. (Frans B. Liljenroth)

Morgon-Tidningen: Allt som allt en trivsam fars i avkopplings tecken. (M-r)

Ny Dag: Publiken skrattade ibland men föreföll på det hela taget besviken. Med fullt fog. Spegelns nya film är inte ett program som man vill rekommendera. (G.)

Stockholms-Tidningen: Filmen smakar inte engelsk, nej, man tänker osökt på amerikanska dussinfarser. (Ekå)

Svenska Dagbladet: Måttfullhet brukar vara kännetecknen på engelska filmkomedier, men den här gången har visst britterna slumrat en smula. (Lucia)

KÄRLEKENS FRÖJDER (Le plaisir)

Filmbyrå: Columbia. Biograf: Royal. Premiärdag: 14 juli. Producent: Stera Film & C.F.C.C. Regi: Max Ophuls. I huvudrollerna: Claude Dauphin, Madeleine Renaud, Danielle Darrieux, Jean Gabin, Simone Simon. Censur: gul. Längd: 2650 m. Karaktär: Fransk episodfilm.

Aftonbladet: Ingenting fattas för att denna film skulle ha kunnat vara perfekt. (Filmson)

Aftontidningen: Bubblande esprit och besk brygd, frivoliteter som aldrig blir svenskt herrmiddagsplumpa.

Arbetaren: Kärlekens fröjder är ingen ny Kärlekens hus, men kanske en ny Trio. Filmen fick en ordentlig slutapplåd. (Gunnar Oldin)

Dagens Nyheter: Detta är alltså den franska litterära episodfilmen, och det kan med detsamma sägas ifrån att den inte är lika omedelbart vinnande som Somserset Maughams engelska parallellfilmer; heller inte lika lyriskt inspirerad som de tidigare franska episodfilmer i vilka Duvivier visat sig vara mästaren. Men den har i långa stycken lyckats återge Maupassant själv och har lyckats rädda över åtskilligt av hans tids charm sådan han trollade fram den med arsenik på paletten. (C. B-n)

Expressen: En sentimental och två bittra noveller om kärlek av Guy de Maupassant är underlaget för en episodfilm av Max Ophuls, som emellertid inte alls åstadkommit någon ny "Kärlekens hus". (Alf Montán)

Morgon-Tidningen: En tungrodd och ospirituell filmatisering av tre Maupassant-noveller. (Jürgen Schildt)

Ny Dag: Någon helt igenom lyckad film är det inte och absolut inte heller så rolig som "Kärlekens hus". (Sam J.)

Stockholms-Tidningen: Filmen ger mera än man väntat. En utomordentligt rörlig och finstämd miljöskildring. (Robin Hood)

Svenska Dagbladet: Det är lika bra att först som sist bekänna, att man blev besviken på Ophuls nya, mångomtalade och stjärnpackade film. (Zack)

JAG GLÖMMER DEJ ALDRIG (I'll never forget you)

Filmbyrå: Fox. Biograf: Park. Premiärdag: 14 juli. Producent: 20th Century-Fox. Regi: Roy Baker. I huvudrollerna: Tyrone Power, Ann Blyth, Michael Renne, Dennis Price. Censur: röd. Längd: 2460 m. Karaktär: Amerikanskt drama.

Aftonbladet: Tyrone Power har fått en önskedröm som ger honom tillfälle både att spela på sina romantiska talanger och att bära upp granna kläder. (O.)

Aftontidningen: Uppslaget är långt roligare än utformningen, dessvärre. (Kajax)

Arbetaren: Något stänk av allvar finns väl med i historien med hänsyn till nutida teorier om rummets oändlighet, till och med Einstein har en slev i byken, men tillställningen blir just inte roligare för det. (Bertil Gripenfors)

Dagens Nyheter: Just i pendländet mellan seklerna låg några av filmens bästa poänger. (Barbara)

Expressen: Vad fransmännen hade kunnat göra av det här! blir egentligen hela slutsucken efter denna trollerikomedi med tidsbegreppen (en amerikansk atomforskare av 1952 reser tillbaka till England av anno 1874 medan vännerna tror att han har nervsammanbrott.)

(Margareta Sjögren)

Morgon-Tidningen: Amerikansk film som man glömmet mycket fort. (M-r)

Stockholms-Tidningen: Gäspig romantik om kärnfysikern, som vantrivdes i atommilan och fick förflyttning till 1700-talet. (—sy)

Svenska Dagbladet: Om inte den här filmen lidit sådan kapital brist på humor, skulle den kunna vara rätt sevärd. (Zack)

SÄG DET MED BLOMMOR

Filmbyrå: Svensk Filmindustri. Biograf: Spegeln. Premiärdag: 21 juli. Producent: Svensk Filmindustri. Regi: Lars-Eric Kjellgren. I huvudrollerna: Annalisa Ericson, Stig Järrel, Gunnar Björnstrand, Naima Wifstrand, Elisaveta, Mimi Nelson. Censur: röd. Längd: 2100 m. Karaktär: Svensk fars.

Aftonbladet: Tyvärr håller inte lustspelet den lovande upptakten med cykelbuden som visslar genom stan och presenterar de gifta och förlovade par vars kärlekstrassel sätter igång förväxlingskarusellen. (Filmson)

Aftontidningen: Någon sa, att det var med detta "lustspel" som SF modigt bröt det s.k. filmstoppet. I så fall knappast en handling som ger den förnämliga produktionsfirman någon lagerkrans. (Kajax)

Arbetaren: Ibland känner man sig mer generad över plattheterna än road av lustigheterna. (Mauritz Edström)

Dagens Nyheter: Ett ständigt mischmasch, ett evinnerligt kravlande i själva den svenska filmhumorns botten-sump. (C. B-n)

Expressen: Det bästa med filmen är tempot, som Lars-Eric Kjellgren långa stunder håller rent amerikanskt. 90-procen-

tigt är det hans förtjänst att det hela verkar så pass hyggligt som det gör.

(Frans B. Liljenroth)

Morgon-Tidningen: Det är en förvecklings- och sängkammarm komedi som är hjälplöst fången i sina stereotypier, i sitt grovkalibriga publikfrieri, i den tungfotade humorfrihet med vilken den serverar sina kvickheter. (Jürgen Schildt)

Ny Dag: Det har blivit en publikfilm av den enkla och trådslitna historien om de förvecklingar som kan uppstå när äkta hälfter som förlupit sina halvor förväxlas med andra likaledes förlupna hälfter. (Snapp)

Stockholms-Tidningen: Smaken är olika, och den kommer säkert att visa sig mycket olika. Själv tycker jag inte om filmen. (Robin Hood)

Svenska Dagbladet: Ett lustspel, som är en beklaglig bekräftelse på att det är skriande ont om bra manuskript. (Lucia)

PLATS FÖR SKRATT

(As young as you feel)

Filmbyrå: Fox Film. *Biograf*: Rialto. *Premiärdag*: 21 juli. *Producent*: 20th Century-Fox. *Regi*: Harman Jones. *I huvudrollerna*: Monty Woolley, Thelma Ritter, David Wayne, Jean Peters, Constance Bennet, Marilyn Monroe. *Censur*: röd. *Längd*: 2100 m. *Karaktär*: Amerikansk komedi.

Aftonbladet: Enfaldigt namn på en riktigt bra film. (Ki)

Aftontidningen: En trivsamt historia, full av mysande humor och varm hjärtlighet. (Kajax)

Dagens Nyheter: Temat är nästan ända mot det yllepräktiga slutet ett rart prov på klädsam amerikansk självironi. (Mareng)

Expressen: För Constance Bennets skull kan en minnesgod filmvän gott stå ut med soppan — men bara för hennes skull. (Margareta Sjögren)

Morgon-Tidningen: Ja, här finns plats för skratt, måhända också förvåning, men om man tar spexet för vad det är, en trivsamt sommarcocktail hoptotad efter en pjäs enligt mottot: man är inte äldre än man känner sig, så smålar man gott och accepterar det mesta. (R—g)

Stockholms-Tidningen: En verkligt glad och trevlig familjefilm, som bygger på en succépjäs. (Alter)

Svenska Dagbladet: Några skrattsalvor utlöser stycket nämligen knappast, snarare en ordentlig eftertanke vid närmare betraktande. (Tanja)

CELLULOID OCH KONST . . . (Forts. fr. sid. 7)

bundsförvanter och i behov av absolution för att det så snart känt sig tvingat att bryta löftet att låta vapnen vila efter kriget. Sheriffens hustru, den vackra, milda kväkerskan, representerar den gamla, isolationistiska traditionen i det demokratiska Amerika. En tradition man medvetet vänt ryggen, hur kär den än har varit. Kramers *Sheriffen* uttrycker i en raffinerad symbolisk form vad många tänker och känner i dagens USA. I ett för amerikansk publik nära liggande, tidlöst och därför klassiskt tema har produktions-temat kring *Sheriffen* gett uttryck för en i detta nu karakteristisk betydelsefull folkstämning. Kanske kommer filmens stilsäkra, artistiska bildkomposition att förläna *Sheriffen* slagkraft också sedan dess symbolik förlorat sin brännande emotionella aktualitet.

Rune Waldekrantz.

Till salu

Stockholmsbiograf i framåtgående förstadssamhälle. Svar till »Hösten 1952», Tidn. Biografägaren.

Biograf tillbehör

KÖPES: 1 st. *likriktare* för 15—30 amp. 220 v. för 2 rör 15 amp. »Good-All» 1 st. *HI-lampa med lamphus* (vågrätt kolinställning) SALJES: *Glödljusutrustning*, reglerbar stake, 200 mm. spegel o. lamphus. 1 par 1800 mtrs. *kassetter*. Allt i bra skick, köpes och säljes. Svart till: *Thorsten Karlsson* - Tel. 59 - *Målilla stn.*

Biografanläggning

(projektor Erneman I), som undertecknade haft i verksamhet de senaste 5 åren, säljes nu i sin helhet komplett till pris av kr. 2.400.

Vidare meddelar

BJURSTAM & HOLMGREN, Mörtfors. Tel. 1.

Stora Biografen, Hörby,

med tillhörande bostadsfastighet utbjudes till försäljning. Eventuellt uthyres biograflokalen separat fr.o.m. den 1 augusti 1952.

Närmare upplysningar erhålles genom expeditionsföreståndare O. Fredin, Statens Järnvägar, Nässjö.

NÅGOT FÖR . . . (Forts. fr. sid. 15)

linjers televisionssystem, men det är inte känt, om man övergått till amerikansk standard 525 linjer, sedan utvecklingsarbetet fortsatts i USA.

— Så mycket kan dock sägas, att med ett 750-linjers system och med det färgföljssystem som tillämpas bör man få någorlunda samma bildkvalitet som vid avspelning av färgfilm. De försöksändringar, med färgföljssystem, jag själv sett har givit förbluffande naturtroga färgbilder. Har man dessutom kommit ifrån de barnsjukdomar, som ännu 1947 vidlände den ursprungliga schweiziska storbildsprojektorn, nämligen störningar genom vibrationer, som åstadkom rubbningar i den speglade vätskehinnan och otillräcklig kontrast genom ljusspridning, bör Eidophor-systemet ur teknisk synpunkt vara klart för exploatering.

HURUVIDA EIDOPHOR-SYSTEMET skulle vara någonting för oss i Sverige är svårt att uttala sig om. Känt är ju, hur svårt det förefaller att överhuvud taget komma igång med televisionen här i landet, vilket ju hänger samman med den glesa bebyggelsen och de stora avstånden, som ju inte är särskilt gynnsamt för utbyggnaden av ett televisionsnät. Men — varför inte — man kunde ju tänka sig att storbiografer i de större städerna upprättade »filialer» i förstäder och omkringliggande städer med hjälp av Eidophor-systemet. Men man har ju betänkligheter med hänsyn till de säkert betydande kostnaderna för upptagningsanordningar och televisionssändare. Och en Eidophor-projektor blir nog inte så billig den heller att döma av den relativt komplicerade teknik som ligger bakom den.

Och hittills har man ju här i landet inte kombinerat filmförevisningar med underhållningsnummer av det slag, som amerikanerna är så förtjusta i. Men det är ju möjligt att något sådant skulle slå väl ut hos oss, om det intröddes, slutar ing. Schröder.

TILL SALU

2 st. biografmaskiner (Bauer) med fullständig anläggning. Svar till »Bauer» denna tidnings kontor.

BIOGRAFBYTE

Gotlandsbiograf önskar byte med liknande i mellansverige. Eventuell försäljning. Oms. 50—100.000:—. Sv. till »Luftombyte», Biografägaren, Stureplan 13, Stockholm.

5 ★★★★★ i Vecko-Revyn
och beröm i alla dagstidningar

JAGGAD

(HUNTED) - av SCOTLAND YARD

DIRK BOGARDE
KAY WALSH
ELIZABETH SELLARS
samt JON WHITELEY

»Lika spännande som 'De 39 stegen'!»
Filmson i AB

»Man sitter oavlatligt gastkramad!»
Carl Björkman i DN

»Man sitter fängslad!»
Robin Hood i ST

»En fullträff!»
Steiner i AT

★ **En frän sedeskildring om modern storstads-
ungdom** ★

ÖVERVAKAD

• I BELIEVE IN YOU • ungdom på glid

CELIA JOHNSON

CECIL PARKER - GODFREY TEARLE

och det sensationella stjärnfyndet

JOAN COLLINS

J. ARTHUR RANK SWEDISH FILM DISTRIBUTORS AB

KUNGSGATAN 15 - STOCKHOLM - TELEFON 23 48 25

Nio succéveckor på Röda Kvarn i Stockholm!

Nu på segertåg över Sverige —

W. Sommerset Maughams

»Den finaste, älskvärda-
ste underhållning, mous-
serande som god cham-
pagne!»

Robin Hood i ST

»Utsökt underhållning!»

Lill i SvD.

»Alltigenom fängslande — en
långkörare!»

Ulph i AB

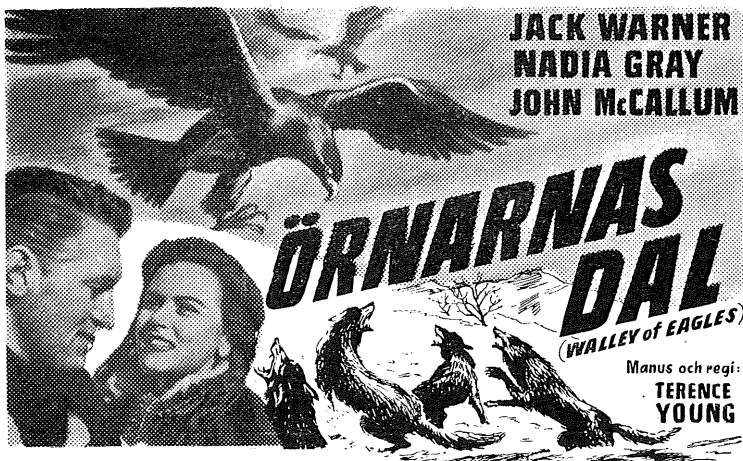
Da Capo
-ENCORE-

GLYNIS JOHNS
NIGEL PATRICK
KAY WALSH
RONALD CULVER
RONALD SQUIRE

”Underhållning i världsklass!”

Carl Björkman i DN

SPÄNNINGSMÄTTAD ENGELSK THRILLER
INSPELAD I SVERIGE OCH MED SVENSKA STJÄRNOR!

NAIMA WIFSTRAND - GÖSTA CEDERLUND
m. fl. svenska skådespelare

Jekkmokk den 16.4.1952.
Dir. William Bendtz,
J. Arthur Rank Sw. Film Distr. AB,
Kungsgatan 15, Sthlm

Vi gratulera till succé-
premiären på ÖRNAR-
NAS DAL och framföra
vårt tack för den största
publikframgång vi nå-
gonsin haft.

BRÖDERNA ÅKERLUND
Göte Åkerlund
(Direktör)

J. ARTHUR RANK SWEDISH FILM DISTRIBUTORS AB

KUNGSGATAN 15 - STOCKHOLM - TELEFON 23 48 25

5

fullträffar

från

J. ARTHUR

RANK

SWEDISH

FILM

DISTRIBUTORS

AB

KUNGSGATAN 15

Telefon 23 48 25

STOCKHOLM

Telegramadr.: JARDISTO

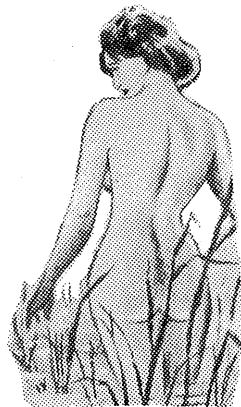

JOHN O'MALLEY - THELMA SCOTT

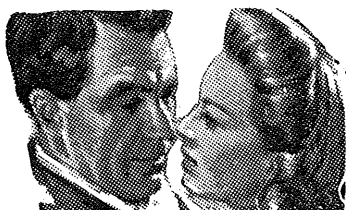
DJUNGELBRÖDERNAS KVINNA

(»Sons of Matthew»)

»Verkligen en prima äventyrshistoria, händelse-
späckad, dramatisk, bitvis rent fascinerande.
Ovanligt väl värd att se!» *Lill i Sv. D.*

»Från — levande — roande!» *Expressen*

HEMLIG KÄRLEK

(»Mr. Perrin
and
Mr. Traill»)

DAVID FARRAR - GRETA GYNT
MARIUS GORING

Fängslande film efter HUGH WALPOLES roman

»Håller spänningen hela tiden! En utmärkt film!» *AB*

ÖVERFALLET VID BITTER SPRINGS

(»Bitter Springs»)

TOMMY TRINDER
CHIPS RAFFERTY

PATRICIA ROC - NIGEL PATRICK - STANLEY HOLLOWAY

DEN FULLÄNDADE KVINNAN

(»The Perfect Woman»)

»Ett glatt sommarskratt!»

Filmson i AB

»Riktigt kull!» *Expressen*

De levde sitt farliga liv under jorden, obevekliga... fanatiska!

HEMLIG AGENT

(»Secret
People»)

»Starka, intensiva och skräckfyllda scener,
som rycker åskådaren med sig!»

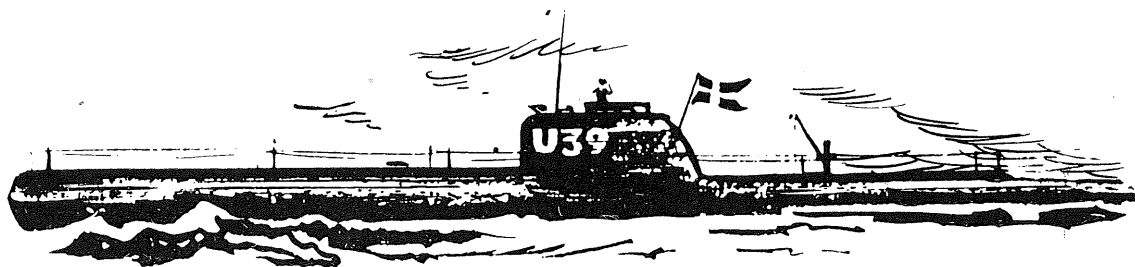
Dagens Nyheter

VALENTINA CORTESA, SERGE REGGIANI, AUDREY HEPBURN

SANDREW-PRODUKTION

inleder säsongen med

U-båt 39

Efter Rudolf Värnlunds pjäs U 39

Manus: Herbert Grevenius

Eva Dahlbeck - Karl-Arne Holmsten - Gunnel Broström

Lars Ekborg - Harriet Andersson - Erik Strandmark

Erik Hell - Lennart Lindberg - Gunnar Hellström

Regi: Hampe Faustman

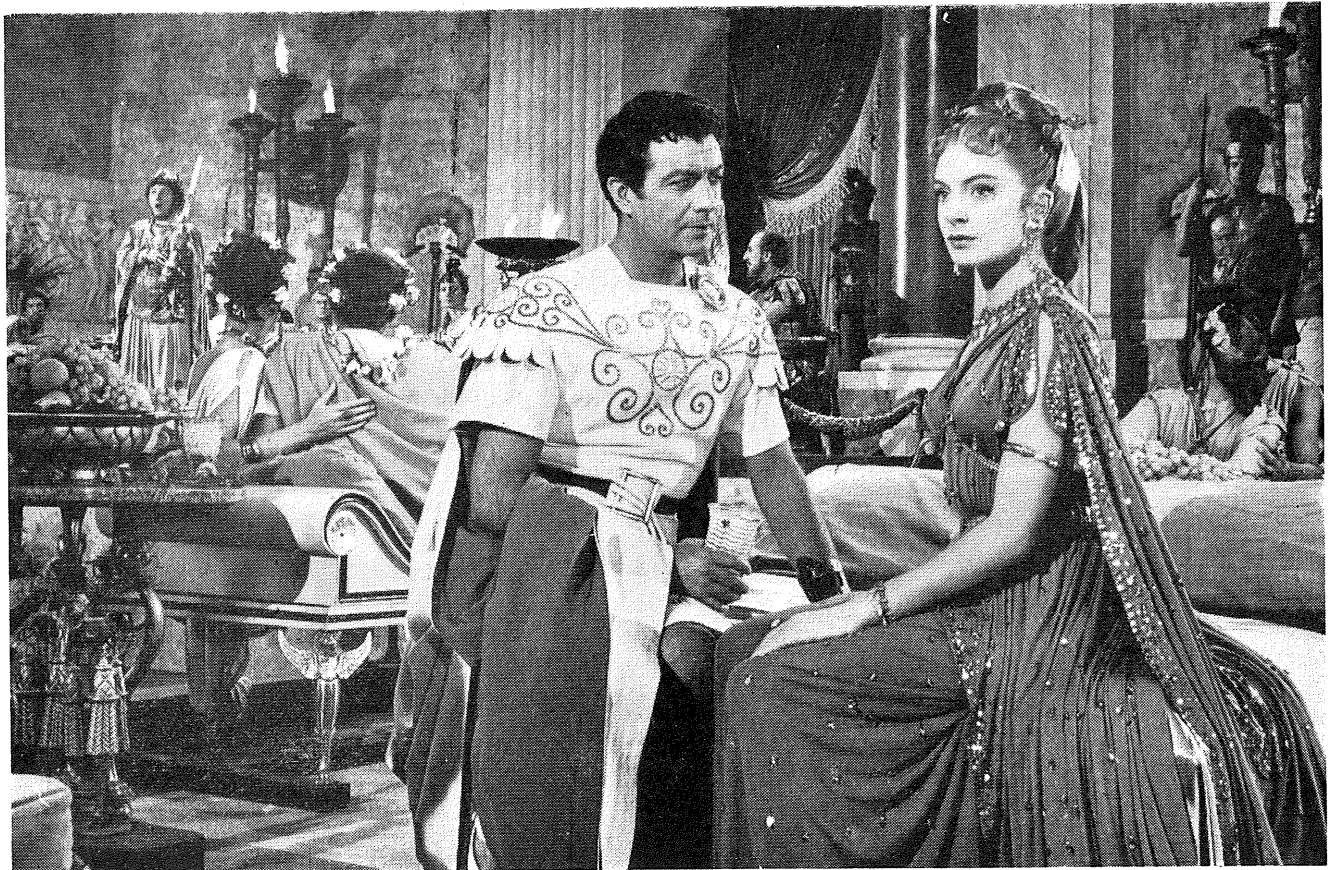
— de guldkantade svenska filmernas officin

Kungsgatan 65 - Tel. 23 48 30 - Stockholm

METRO GOLDWYN-MAYER

kommer under den nya säsongen med en produktion, som man utan tvekan vågar kalla märklig. Främst nämner vi »Quo Vadis» — i Technicolor — den största film som någonsin inspelats. Robert Taylor och Deborah Kerr har huvudrollerna och Mervyn LeRoy svarar för regin. »Ivanhoe» — i Technicolor — magnifik historisk film efter Walter Scotts roman, har inspelats i England med Robert Taylor, Joan Fontaine och Elizabeth Taylor. I »Lone star», ett hektiskt västerndrama, får vi se Gable, Ava Gardner och Broderick Crawford.

En tjugig, betagande och rolig musikfilm är »Singin' in the rain», där Gene Kelly har Debbie Reynolds och Donald O'Connor till motspelare. Även den är inspelad i Technicolor liksom »Scaramouche» — efter Sabatinis roman — en oemotståndligt rivande äventyrsfilm i praktfull fransk miljö. Stewart Granger, Eleanor Parker och Janet Leigh i rollerna. Återförenade är Spencer Tracy och Katharine Hepburn i en ny kvick och uppiggande komedi, som heter »Pat and Mike». Detta axplock ur MGM:s omfattande produktion inger stora löften, eller hur?

UNITED ARTISTS

har börjat den nya säsongen med slagnummer som:

SHERIFFEN*

"Gary Cooper i sitt livs form i en fantastiskt spännande äventyrsfilm." AB

5 VECKOR PÅ RIGOLETTO

* med den stora slagern: **HIGH NOON BALLAD**

Färgfilmen **M Y T E R I** **Revansch i Porto Rico**

Mark Stevens - Angela Lansbury

Barry Nelson - Lynn Ainsley

»Sjörövarromantikens alla klassiska kryddor.» MT

»En glädjande överraskning.» AB

För att inte tala om de sensationella ny premiärerna på:

De korsikanska bröderna

Douglas Fairbanks Jr - Akim Tamiroff

På RIGOLETTO

Monte Cristos son

Louis Hayward - Joan Bennett

På RIGOLETTO

Mannen med järnmasken

Louis Hayward - Joan Bennett

Närmast kommer i färg:

VILDA KVINNOR

NEW MEXICO

FORT DEFIANCE

CAPTAIN SCARLETT

... och så förstås:

CHAPLINS

senaste nu färdiginspelade

RAMPLJUS

UNITED ARTISTS

Publikens ögon är riktade på den sensationella thrillern

För första gången

den hittills förbjudna tyska versionen
av Fritz Langs omtalade och sensationella filmverk

DOKTOR MABUSIS TESTAMENTE

OTTO WERNICKE · RUDOLF KLEIN-ROGGE · OSKAR BEREGI

SVENSK FILMINDUSTRI

FILMUTHYRNINGEN

Skratt i paradiset
"LAUGHTER IN PARADISE"

ALASTAIR SIM

Fay Compton · Beatrice Campbell

Prod. och Regi: MARIO ZAMPI

— engelsk komedi

när den är som bäst

"En förbått rolig film med en rad förnöjsamma lustigheter." Expr.

"En film med en fräck uppfinningsförmåga och en alldeles hämningslös fantasi; **den är därpippi.**" DN

Warner Bros. presenterar —

**HON
älskade
EN SOLDAT**
"Force of Arms"

WILLIAM HOLDEN
NANCY OLSON

— det unga tjugiga kärleksparet från
Sunset Boulevard.

FRANK LOVEJOY

»Ovanligt bra krigsfilm. Skakande
realism.» D. N.

En stark film!

Rekommenderas oreserverat! A. B.

»Det finns spänning, rafflande och realistiska krigsscener, romantik
... prima underhållning.» AT.

DENNIS MORGAN
VIRGINIA MAYO
GENE NELSON

Sommarstockholm applåderar
en ny, festlig showfilm i färg
— fylld av glada melodier och
strålande dansnummer!

»Hör till de mera charmfulla,
man tycker om den!» ST.

**Strålande
sångarfilm ...
Längesen jag
drogs till en film
tre gånger.**

T. T. i I. B.

Nya publiksuccéer

Warner Bros. presenterar —

DORIS DAY
GORDON McREA
VIRGINIA MAYO
GENE NELSON
RUTH ROMAN

*En strålände showfilm,
glittrande glad
underhållning.*

»Dansande och sjungande och spexande stjärnor drar förbi i en lång,
tandblixtrande rad!»

DN.

*Gästande
Stjärnor:*

★ James CAGNEY
★ Gary COOPER
★ Virginia GIBSON
★ Phil HARRIS
★ Frank LOVEJOY
★ Lucille NORMAN
★ Louella PARSONS
★ Randolph SCOTT
★ Jane WYMAN
★ Patrice WYMORE

Errol
FLYNN

Olivia de
HAVILLAND

»Så fascinerande att publiken
gång på gång brister ut i applå-
der!»

ST.

»Våldsamma och skickligt gjor-
da stridsscener!»

MT.

*Bifallsåskor efter
slutad föreställning.*

Sv. D.

från **WARNER BROS.**

EN STJÄRNSÄSONG STÅR FÖR DÖRREN!!!

HÅRD KLANG

Medan Nordisk Tonefilms storsuccé »Hon dansade en sommar» ännu behåller sitt fasta grepp om publiken, ligger nu vår nya svenska produktion »Hård Klang» premiärklar. Även här har **Arne Mattsson** stått för regin, och skådespelarlistan är imponerande: **EDVIN ADOLPHSON, VICTOR SJÖSTRÖM, JOHN ELFSTRÖM, NILS HALLBERG, MARGIT CARLQVIST, ROLF NAUCKHOFF, EVA BERGH, NAIMA WIFSTRAND**, m. fl. Foto: Sven Thermaenius. Manus: W. Semitjov efter Hans Hergins roman. Produktionsledning Lennart Landheim.

FÖR MIN HETA UNGDOMS SKULL

Den unga människans problem är — liksom i »Hon dansade en sommar» — temat i Nordisk Tonefilms andra produktion 1952. I »För min heta ungdoms skull» möter vi en ung kärlek och ett ungt äktenskap, som sviktar under det tryck omvärlden utövar. I de båda huvudrollerna ser vi **MAJ-BRITT NILSSON** och **FOLKE SUNDQUIST** och i övriga roller bl. a. **GEORG RYDEBERG, NILS HALLBERG, NAIMA WIFSTRAND, ROLF NAUCKHOFF, ULLA-BRITT FRIDH** m. fl. **ARNE MATTSSON** regisserar och för manus svarar Majken Cullborg och Rune Lindström. Produktionsledning: Lennart Landheim.

RIDDAR BLÅSKÄGG

En tjugande fransk färgfilm i Geva-color, som ger allt en biopublik kan önska — **SPÄNNING, HUMOR, FÄRG** och **ROMANTIK**. I huvudrollerna en av fransk films store — **PIERRE BRASSEUR** — och lilla förtjusande **CECILE AUBRY**. Regi: **Christian-Jaque**.

TONÅRINGAR

Den tyska filmens »Hon dansade en sommar» — en betagande skildring av unga människor och ung kärlek. **INGE ANDREE, WALTER GILLER** och **CHRISTIANE JANZEN** har de större rollerna och **Rolf Thiele** har regisserat.

HERTZ der WELT

Om Bertha von Suttners brinnande kamp för världsfreden och hennes så betydelsefulla möte med Alfred Nobel handlar denna tyska film. **HILDE KRAHL** har huvudrollen och som Nobel ser vi **MATHIAS WIEMANN**. Regi: **Harald Braun**.

TORREANI

En medryckande spännande och tjugande kriminalfilm i varietémiljö med **GUSTAV FRÖHLICH, RENÉ DELTGEN** och **INGE LANDGUT** i de större rollerna. Regi: **Gustav Fröhlich**.

LES MIRACLES

Denna fransk-italienska samproduktion skildrar två unga människors kärlek, deras skilsmässa genom kriget och deras svåra återförening. **JEAN MARAIS** och **ALIDA VALLI** har huvudrollerna och **Yves Allegret** har regisserat.

DOPPELTES LOTTCHEN

En stor tysk publiksuccé — en charmfull film om två små tvillingflickor. **PETER MOSBACHER** och **ANTJE WEISSGERBER** har huvudrollerna. Regi: **Josef von Baky**.

VALS I SOMMARNATT

Finsk film i främsta internationella klass med **EEVA-FKAARINA VOLANEN** och **LEIF WAGER**. Regi: **Hannu Leminen**.

NORDISK

TONEFILM

Säsongen har börjat...

STORSTADSMARODÖRER

Humphrey Bogart, Kim Hunter

Rivande rappt berättad, inte en död punkt, snärtiga repliker. A. T.

KÄNGURU

Maureen O'Hara, Peter Lawford

Inspelad i Australien i färg! Unika och fantastiska scener — romantisk och spännande handling!

JAG GLÖMMER DEJ ALDRIG

Tyrone Power, Ann Blyth, Michael Rennie

Inspelad i England i färg!

Tyrone Power har fått en önskeroll. A. B.

HÄRLIGA TIDER

Jeanne Crain, Myrna Loy, Debra Paget

Komedi i färg med musik, sång och dans!

Trevlig förströelsefilm. Man skrattar ofta och hjärtligt. M. T.

DEN SJUNGANDE MUSKETÖREN

Don Ameche, Bröderna Ritz, Binnie Barnes

Repris på bröderna Ritz' roligaste film!

Sällan har det skrattats så ofta och hjärtligt. Sv. D.

PLATS FÖR SKRATT

**Monty Woolley, Thelma Ritter, Jean Peters,
Constance Bennett, Marilyn Monroe, David Wayne**

En trivsamt historia, full av mysande humor och varm hjärtlighet. A. T.

20th
CENTURY-FOX

För fulla segel . . .

*... med fem stora äventyrs-
filmer i Technicolor . . .*

Och vilka stjärnor!

Desert Legion

ALAN LADD

The World in his arms

GREGORY PECK

Against all flags

ERROL FLYNN

Mississippi Gambler

TYRONE POWER

Thunder Bay

JAMES STEWART

UNIVERSAL FILM AB KUNGSGATAN 7

URLADDNING

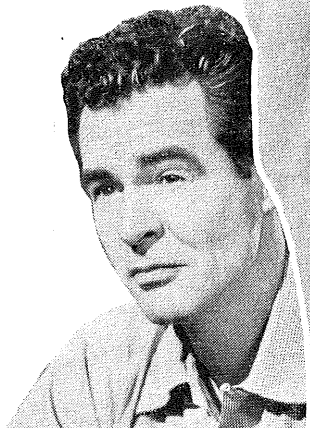

BARBARA STANWYCK
PAUL DOUGLAS
ROBERT RYAN

samt

hela USA:s nya "Scandal Beauty"
— unga, sexiga stjärnskottet

MARILYN MONROE

***Ett suggestivt
triangeldrama om
människor med
starka lidelser!***

»Filmen är hård och direkt...
konfliktsituationerna har utfor-
mats med en ibland nästan plåg-
sam styrka!» *Svenska Dagbladet*

»Bildsviterna brakar fram tungt
flämtande på nakna nerver!»
Aftontidningen

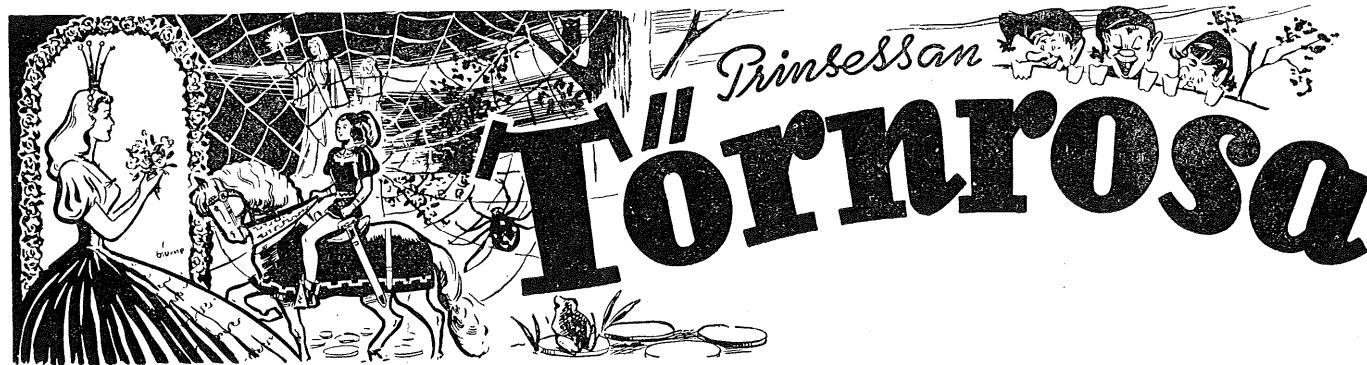
DEN NAKNA SANNINGEN OM FILMEN

Den sensationella filmen som finska myndigheterna skulle stoppa nu tillåten i Sverige.

Utsålt överallt
Överkörning på överkörning

Den sagolika storfilmerna för alla mellan 5 och 105 år

OBS! I bakfickan:

FLOTTARKÄRLEK

Filmen som gått 26 veckor i Helsingfors

FREJA FILM

Nybrogatan 28 A - STOCKHOLM - Telefon 67 44 36

7500

timmars livslängd

Genom fortgående förbättringar har livslängden hos Lumas lysrör kunnat ökas undan för undan. *Luma garanterar nu en medellivslängd av 7 500 timmar för 40 watts lysrör under normala driftförhållanden, som innebär brinnperioder om lägst 3 timmar per inkoppling, rätt spänning, riktigt avvägda reaktorer och normal rumstemperatur. Detta innebär en ökning av livslängden med 2-3 gånger. Lysrören räcker nu t. ex. 5-6 år i industri- och kontorslokaler och 3-4 år i butiker och hem.*

Gör en överslagsberäkning över vad Ni under en femårsperiod tjänar på att använda Lumas nya långtidsrör! Jämför anskaffningskostnaderna och ta även hänsyn till det minskade servicearbetet. Särskilt i lokaler med svåråtkomliga lysrör, t. ex. där det är högt i tak, innebär det en avsevärd arbetsbesparing att lysrören inte behöver bytas förrän efter 7 500 timmars brinntid.

Lumas lysrör

- *Lång livslängd*
- *3-5 gånger mer ljus än glödlampor*
- *Mjukt behagligt ljus*
- *Olika ljusfärger*
- *Lågt pris*

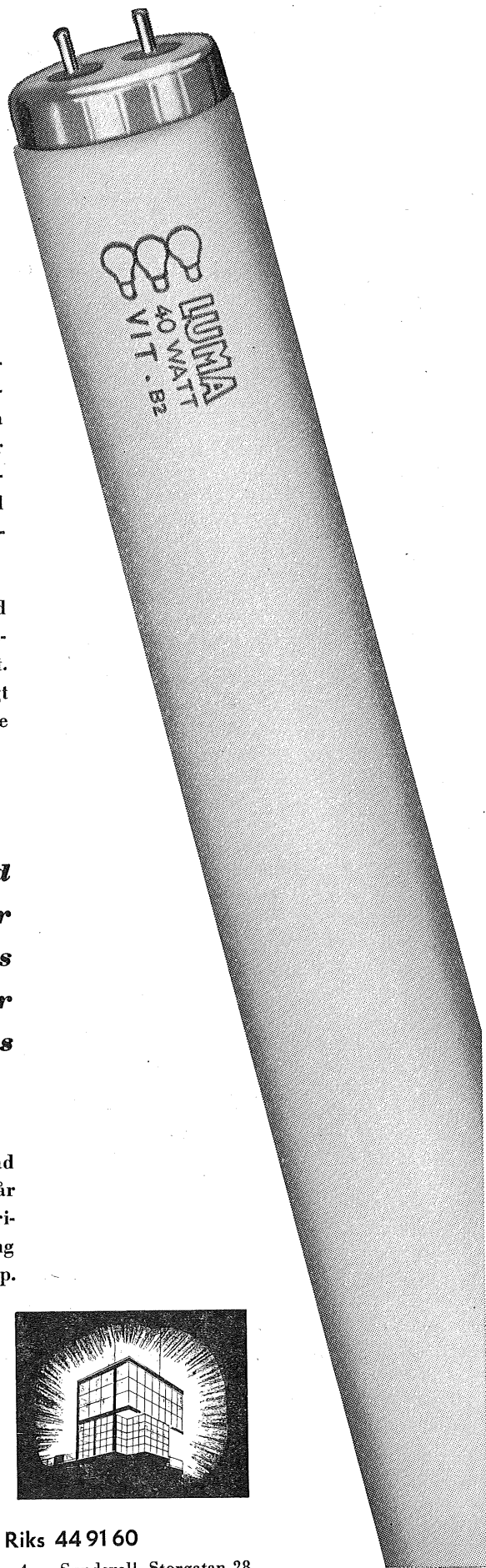
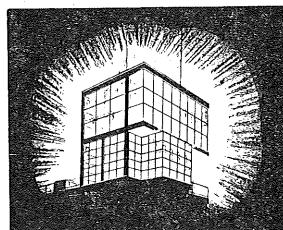
Nya armaturer

Den senaste nyheten i Lumas nya armaturserie är en kapslad industriarmatur för fuktiga och brandfarliga lokaler. Serien består i övrigt av många olika armaturtyper för kontor, butiker, industri-lokaler, skolor, samlings-salar o. s. v. Dessa är uppbyggda kring den s. k. donkåpan, en helsluten grundstomme av helt ny princip.

**Det är
från**

LUMA

som ljuset kommer

LUMALAMPAN AB STOCKHOLM 20 - Tel. 44 9100, Riks 44 91 60
FILIALER: Göteborg, Ranängsgatan 5 · Malmö, Jörgen Kocksgatan 4 · Sundsvall, Storgatan 28

En **fin** nyhet för varje maskinrum

Philips skarvapparat för 35 mm film

Philips skarvapparat typ 3844.

Den allmer vanliga acetatfilmen, eller "säkerhets"-filmen, som den också kallas, är som bekant svårare att skarva än den sedan länge använda nitrat-filmen. Sistnämnda filmtyp kan skarvas för hand, men givetvis är användningen av skarvapparat att rekommendera för starkare och mera exakta skarvar. När det emellertid gäller "säkerhets"-filmen, så är en skarvapparat **en absolut nödvändighet**.

Vid "säkerhets"-film kan man erhålla lika goda skarvar som vid nitratfilm under förutsättning att:

- 1 fullgod filmcement av speciell typ användes
- 2 inte endast emulsionsskiktet utan även det tunna, färglösa underliggande skiktet avlägsnas från emulsionssidan på den ena filmändan
- 3 båda filmändarnas skarvytor göres något skrovliga
- 4 skarven hålles under tillräckligt hårt tryck under en tid av ca 30 sekunder.

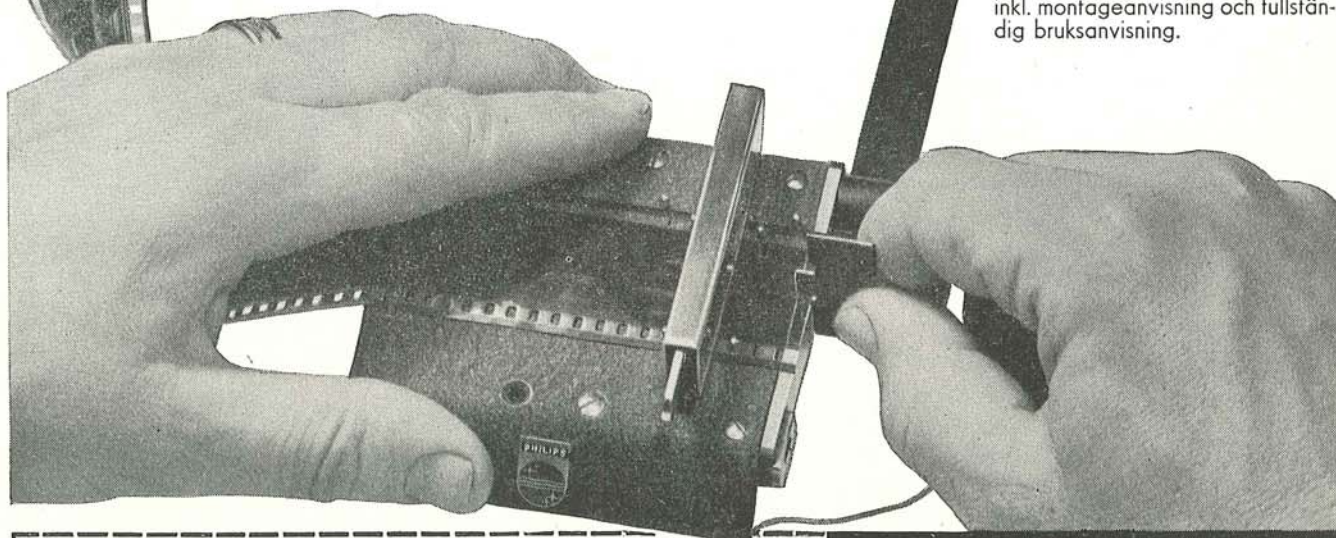
Med Philips skarvapparat typ 3844 kan man skarva såväl nitrat- som "säkerhets"-film. Den tillfredsställer de högsta anspråk på noggrannhet och garanterar felfria och pålitliga skarvar oavsett om filmen är färsk eller ej.

Philips skarvapparat typ 3844 har följande egenskaper:

- Stiften för perforeringshålen liksom styrstiften äro så placerade att
 - a) filmändarna bli avskurna så att skarven får korrekt bredd
 - b) filmändarna komma exakt mitt för varandra
 - c) skarvens noggrannhet påverkas ej av filmens krympmån.
- Skarvapparaten är försedd med ett bildfönster, som i hög grad underlättar filmens avskärande på rätt ställe.
- Den fasta kniven, som är tillverkad i härdad, rostfritt stål har fyra eggare och följaktligen stor livslängd.
- Skarvplattan är av rostfritt stål och planslipad.
- Tryckplattan är fjädrande monterad i tryckarmen och ger korrekt tryck, när tryckarmen pressas nedåt. Tryckplattan glider ej över skarven.
- Skrapverktyget har åtta eggare av sådan längd, att skarvens bredd automatiskt blir den rätta.

Pris 75 kronor

inkl. montageanvisning och fullständig bruksanvisning.

Till Svenska AB Philips Postfack 60 77 Stockholm 6

Härmed beställes en Philips skarvapparat typ 3844 med utförlig bruksanvisning

Namn _____

Adress _____

Postadress _____

PHILIPS

Kino avdelningen • Stockholm 6

ETT SÅ VÅLDSAMT SLÖSERI MED TJUSIGA MELODIER, ATT MAN RASKT BESEGRAS OCH TRALLAR HELA VÄGEN HEM.

Gits, Aftontidningen

ALLTIGENOM FÖRTJUSANDE OCH BETAGANDE.

Ulph, Aftonbladet

EN GLANS, ETT TEMPO, ETT PATOS SOM SPONTANT LOCKAR FRAM SLUTAPPLÅDEN.

Robin Hood, Sthlms-Tidn.

Med en sång i mitt hjärta

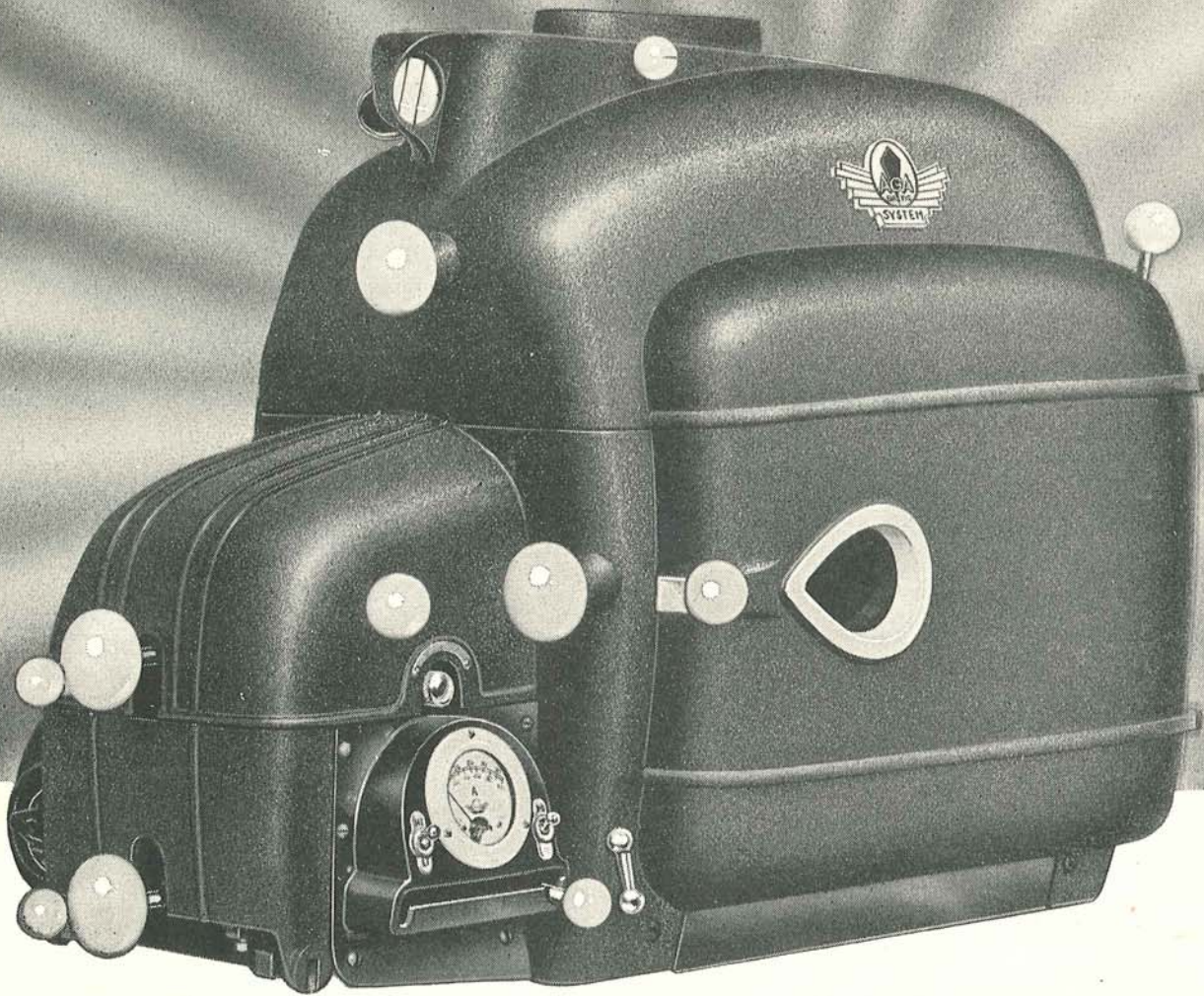
JANE FROMAN GESTALTAS YPPERLIGT AV SUSAN HAYWARD OCH SYNKRONISERINGEN ÄR TEKNISKT FULLÄNDAD. THELMA RITTER ÄR HÄRLIG OCH HERRARNA RORY CALHOUN OCH DAVID WAYNE TRIVS MAN OCKSÅ MED. MAN LÄMNAS RIGOLETTO MED EN SÅNG I SITT HJÄRTA.

Ulph, Aftonbladet

MUSIKFILM I FÄRG SOM GÖR SUCCÉ!

20th
CENTURY-FOX

AGA-BALTIC System

Brilliance HI-LAMPAN FÖR FÄRGFILM

Färgfilmen kräver starkare ljus, vilket betyder högre strömstyrka och större värmeutveckling. BRILLIANCE-lampans är konstruerad för 70 A med riklig marginal. Den elektromagnetiska stabilisatorn ger sålunda en stadig ljusbåge även vid höga strömstyrkor. Lamphuset — helt utfört i lättmetall — är effektivt ventilerat och värmeisolerat, varför risken för överhettning eliminerats. BRILLIANCE-lampans är dessutom den enda moderna bågampa, som är konstruerad för både HI och LI. Omställningen sker på mindre än en minut. BRILLIANCE-lampans är tillverkad med hög precision och har en kraftig matningsmotor, som är i gång hela tiden lampans är tänd och vars hastighet automatiskt regleras av ljusbågen. Matningsmekanismen är fullständigt skyddad mot damm och kolpartiklar och kolmatningen är lika jämn vid såväl HI som LI.

BRILLIANCE är en precisionslampa byggd för lång tjänst och stor driftsäkerhet.

- HI upp till 70 A — med god marginal.
- Omkoppling till LI på mindre än en minut.
- Hög precision — byggd för lång tjänst.
- Snabb fastsättning av positiva kolet.
- Snabb förflyttning av kolhållarna.
- Snabbtändning — en uppskattad detalj.
- Lätt inställbar impulsmatning för negativa kolet.
- Amperemeter i precisionsutförande visar bågampsströmmen.
- Innerbelysning, som tändes, då dörren öppnas.
- Stora dörrar, som kunna svängas ut i mer än rät vinkel och hakas av med ett handgrepp.
- Motorenheten lätt att taga ut för översyn.
- Rattar och handtag av värmehärdig bakelit.
- Modern och tilltalande formgivning.

AGA

STOCKHOLM-LIDINGÖ

